

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ธนพร สมผดุง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ธันวาคม 2564

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ธนพร สมผดุง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ธันวาคม 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

A Training Curriculum Development on Introduction to Korean
Language

Tanaporn Sompadung

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

December 2021

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
ของ
ธนพร สมผดุง

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

()

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

()

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.วาทัญญู ขลิบเงิน)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

()

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จั่นจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
ผู้วิจัย	ธนพร สมผดุง
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร.วาทัญญู ขลิบเงิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นและศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้หลักสูตรฝึกอบรม ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 211 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบสังเกตทักษะ แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 6 หน่วย คือ ตัวอักษรเกาหลี การทักทาย วันและเวลา ตัวเลขและการซื้อของ อาหารและเครื่องดื่ม และงานอดิเรก ระยะเวลาฝึกอบรม 18 ชั่วโมง ใช้วิธีการอบรมแบบฟัง-พูด หลักสูตรมีประสิทธิผลผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรมและผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตร, ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร

Abstract

Title	A Training Curriculum Development on Introduction to Korean Language
Author	Tanaporn Sompadung
Degree	Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
Advisor	Dr. Chalayuth Khrootmuang
Co-Advisor	Wathanyu Khlitngoen

The purposes of this research were to develop a training course, to investigate the effectiveness of a Basic Korean for Communication training course, and to examine user satisfaction of the training course. The population comprised 211 undergraduate students who enrolled in general education foreign language for communication courses, in the second semester of the academic year 2020. The study sample, selected through a purposive sampling technique, consisted of 50 undergraduate students who enrolled in Korean for Communication course. The research instruments were a training course and documentation for Basic Korean for Communication, an achievement test, a skills observation form, a desirable behavioral characteristics observation form, and satisfaction questionnaires. The statistical devices employed for data analysis were mean and standard deviation.

The results showed that the developed Basic Korean for Communication training course consisted of six learning units: Korean letters, greetings, days and times, figures and purchases, food and beverages, and hobbies. It was an 18-hour training session using listening and speaking methods. The training course was effective according to the given criteria in all aspects, including knowledge, process, desirable characteristics, and duration of training. In addition, the user satisfaction of the training course was at the highest level.

Keyword : Development of Training Course, Korean for Communication

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยความกรุณาช่วยเหลือและแนะนำจากอาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ครุฑเมือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ ดร.วาทัญญู ขลิบเงิน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ไปถึงวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ดร. Lee Byong Do อาจารย์ รำพึง คำชา และอาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือ และให้คำปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยครั้งนี้ สมบูรณ์และมีคุณค่ายิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไปและนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงประสงค์มีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่ มารดา บิดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่คอยให้การสนับสนุนและคอยเป็นกำลังใจให้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ต้องการพัฒนาหลักสูตรภาษาเพื่อต่างประเทศเพื่อการสื่อสารและผู้ที่สนใจในงานวิจัยไม่มากนัก

ธนพร สมผดุง

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	1
สารบัญภาพ.....	1
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม.....	20
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	26
วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี.....	36
ความพึงพอใจ.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

บทที่ 3	ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย	49
	ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	49
	ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	57
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
	ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	60
	ระยะที่ 2 การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	64
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
	สรุปผลการวิจัย.....	69
	อภิปรายผลการวิจัย	71
	ข้อเสนอแนะ	74
	บรรณานุกรม.....	76
	ภาคผนวก.....	79
	ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	80
	ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	82
	ภาคผนวก ค เครื่องที่ใช้ในการวิจัย	86
	ภาคผนวก ง หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	115
	ภาคผนวก จ ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	128
	ประวัติย่อผู้วิจัย	160

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงขอบเขตเนื้อหาภาษาเกาหลีของแต่ละระดับ	36
ตารางที่ 2 ตารางแสดงเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีแต่ละระดับของหลักสูตร ภาษา เกาหลีโปรแกรมร่วมสังคมผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ	38
ตารางที่ 3 ตารางเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับต้นของ มหาวิทยาลัย ยอนเซ	38
ตารางที่ 4 ตารางสรุปขอบเขตเนื้อหาภาษาเกาหลีระดับต้น	39
ตารางที่ 5 หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร เบื้องต้น	60
ตารางที่ 6 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	64
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	65
ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลี เพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	65

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2 ตารางขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการสอน	13
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ของ วิชัย วงษ์ใหญ่.....	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาเกาหลีถือเป็นภาษาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกไม่ว่าจะเป็นประเทศ ฟิลิปปินส์, เวียดนาม, ลาว, พม่า เป็นต้น สำหรับในประเทศไทยเอง ความชื่นชอบในกระแสเกาหลีพีเวอร์มาจากความหลงใหลในดารานักร้อง ไปจนถึงการติดใจรสชาติอาหารเกาหลีและการเดินทางไปท่องเที่ยวถึงประเทศเกาหลี ส่งผลให้คนไทยหลายคนสนใจภาษาเกาหลีมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนนิสิตนักศึกษาและผู้สนใจมาลงเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีการเปิดสอนทั้งวิชาภาษาเกาหลีและเกาหลีศึกษาในหลายมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (สุภาพร บุญรุ่ง, 2561) จึงทำให้มี โรงเรียน สถาบันกวดวิชา หลายแห่งเปิดสอนภาษาเกาหลีเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันมีโรงเรียนมัธยมและมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาเกาหลีอยู่หลายแห่ง เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีได้กล่าวว่า ปัจจุบันจำนวนนักเรียนไทยสนใจศึกษาภาษาเกาหลีมีมากกว่า 25,000 คน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นคือหลังจบการศึกษาระดับมัธยมแล้วไม่สามารถ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ เนื่องจากไม่มีวิชาภาษาเกาหลีให้เลือกสอบในระบบการสอบ GAT/PAT ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนไทยได้มีโอกาสศึกษาภาษาเกาหลีมากขึ้น จึงเสนอกระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาการบรรจุภาษาเกาหลีเข้าในระบบการสอบดังกล่าว (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

ในสังคมทุกวันนี้ด้วยความจำเป็นทางการทำงาน การดำรงชีวิตคนเรามากจะรู้ภาษามากกว่า 1 ภาษา บางคนโชคดีได้เรียนรู้ภาษาเหล่านั้นเป็นภาษาแรกตั้งแต่เป็นทารก แต่ส่วนมากต้องเรียนรู้ในห้องเรียนเมื่อโตขึ้น (จรัลวิไล จรุงโรจน์, 2550) ถึงแม้ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่อาจจะใหม่สำหรับประเทศไทย แต่ก็ถือว่ากำลังเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมอย่างมากสำหรับคนรุ่นใหม่ ถึงแม้ว่าการเรียนภาษาเกาหลีมีความแตกต่างกับภาษาอื่น ๆ ตรงที่ว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ไม่ว่าจะเป็นการซื้ออาหาร ขนม หรือแม้แต่กระทั่งการดูภาพยนตร์เกาหลีรวมไปถึงการพูดคุยกับเพื่อน ๆ ที่สำคัญคนที่เรียนภาษาเกาหลีมีโอกาสได้เปรียบในการทำงานได้ง่ายกว่าคนที่เรียนภาษาจีน ญี่ปุ่น อีกด้วย ซึ่งคาดว่า อีก 4-5 ปีข้างหน้าตลาดแรงงานจากเกาหลีน่าจะเข้ามามีบทบาทกับประเทศไทยมากขึ้น (ทักษ์ธนดณัย สิงหตติยสกุล, 2552)

ตลาดแรงงานต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลี นับว่าเป็นตลาดแรงงานที่มีศักยภาพและเป็นตลาดที่น่าสนใจ เนื่องจากแรงงานต่างชาติได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเทียบเท่าคนในชาติ รวมทั้งอัตราค่าจ้าง แรงงานค่อนข้างสูง แรงงานไทยที่ได้รับค่าจ้างและค่าล่วงเวลาตามกฎหมาย

แรงงาน สามารถส่งเงินกลับบ้านได้เฉลี่ยมากกว่าเดือนละ 20,000 บาท แม้ว่าแรงงานไทยจะมีคู่แข่งในตลาดแรงงาน 15 ประเทศ แต่แรงงานไทยยังเป็นที่ได้รับความสนใจในลำดับต้นๆ จากผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้างเมื่อเดือนธันวาคม 2553 ปรากฏว่าแรงงานไทยได้รับความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 4 ดังนี้ เวียดนาม (23.6%) ฟิลิปปินส์ (12.1%) อินโดนีเซีย (10.9%) และไทย (10.3%) ตามลำดับ (ฝ่ายแรงงานประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี, 2561)

กรมการจัดหางาน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมให้คนไทยทุกคนมีงานทำทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ได้เร่งหารือกับประเทศคู่เจรจาในการขยายตลาดแรงงาน โดยเฉพาะกับสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งเป็นประเทศนิยมแรงงานไทย โดยกระทรวงแรงงานของไทยและกระทรวงแรงงานและการจ้างงานสาธารณรัฐเกาหลี ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไปทำงานสาธารณรัฐเกาหลีตามระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ (EPS) โดยกรมการจัดหางานทำหน้าที่เป็นผู้จัดส่งคนหางานไปทำงาน ในประเภทกิจการอุตสาหกรรมการผลิต งานเกษตร/ปศุสัตว์ และงานก่อสร้าง แต่อย่างไรก็ดี พบว่านายจ้างภาคเกษตรกรรมยังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานประกอบกับต้องการแรงงานในฤดูกาลเพาะปลูกระยะสั้น เพียง 5 เดือนต่อปี ดังนั้น เพื่อให้ครอบคลุมกับความต้องการของนายจ้างเกาหลี รวมทั้งเพิ่มโอกาสในการจ้างแรงงานไทย (กรมการจัดหางาน, 2563)

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะด้านภาษาที่สองให้กับผู้ที่สนใจเสริมทักษะด้านการสื่อสารหรือผู้ที่มีความสนใจในการทำงานระหว่างประเทศไทยและเกาหลี อีกทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลียังมีไม่มากนักในประเทศไทย จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงแนวทางที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลี พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองนั้นมีสถาบันทางภาษาที่จัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีไม่มากนัก ทางผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญให้การพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นนี้ขึ้น

โดยผู้วิจัยมีเป้าหมายพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จากประสบการณ์ที่ทางผู้วิจัยได้รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะทางภาษาหลัก ๆ คือด้านฟัง พูด อ่าน เขียน และเน้นเฉพาะในด้านหลักการใช่วิชากรณ์ ซึ่งการเรียนวิชากรณ์นั้นถือว่าเป็นอุปสรรคหลักของผู้เรียนที่พื้นฐานเดิมมีความไม่ชอบด้านภาษาอยู่แล้ว ในการจัดการเรียนภาษาเกาหลีก็เช่นเดียวกันเนื่องจากหลักทางภาษาของภาษาเกาหลีและภาษาไทยนั้นมีความแตกต่างกัน จึงทำให้ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานภาษาเกาหลีหรือผู้ที่มีความกลัวในการเรียนภาษาที่สองนั้น เกิดการเรียนรู้ทางภาษาเกาหลีได้ค่อนข้างช้าและบางคนอาจจะเกิดทัศนคติในด้านลบเกี่ยวกับการเรียนภาษาเกาหลีไป ทางผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาด้านนี้จึงสนใจในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น การสอนการสอนเน้นด้านการฟัง-พูดเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเรียนรู้ภาษา

เกาหลีได้ง่ายและเน้นการสื่อสารเป็นหลัก ดังที่ คิมซังซู(2014) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารนั้นคือการส่งเสริมสรณะด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่วภาษาเกาหลี และแสดงความคิดของตนเองเป็นภาษาเกาหลีได้ถูกต้องแม่นยำ ไปจนถึงสามารถนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. หลักสูตรการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นมีลักษณะและองค์ประกอบอย่างไร
2. ประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นเป็นอย่างไร
3. ผู้ใช้หลักสูตรและผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 211 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือกลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยใช้เวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง ประกอบด้วยเนื้อหา ที่อ้างอิงจากรูปแบบมาตรฐานการสอนภาษาเกาหลีที่นิยมใช้ของ

นานาชาติ (International Standard Curriculum of Korean Language) และการสำรวจความจำเป็นต้องการ เนื้อหาแบ่งออกเป็นหน่วยได้ดังนี้

1. หน่วยที่ 1 ตัวอักษรเกาหลี
2. หน่วยที่ 2 การทักทาย
3. หน่วยที่ 3 วันและเวลา
4. หน่วยที่ 4 ตัวเลขและการซื้อของ
5. หน่วยที่ 5 อาหารและเครื่องดื่ม
6. หน่วยที่ 6 งานอดิเรก

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

หลักสูตรการฝึกอบรม หมายถึง แนวทางในการจัดการศึกษาระยะสั้นสำหรับผู้สนใจเพิ่มพูนความรู้เฉพาะด้าน หรือนำความขึ้นชอบปรับเป็นองค์ความรู้ไว้ใช้ในยามจำเป็น โดยในหลักสูตรจะประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา การจัดกิจกรรมฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การจบหลักสูตร

ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น หมายถึง ความรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลีระดับต้น โดยกรอบเนื้อหายึดตามกรอบความรู้ระดับต้น ดังนี้ ตัวอักษรเกาหลี (พยัญชนะ สระ) โครงสร้างของการเรียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียง การเรียงประโยค บทสนทนาเบื้องต้น อาทิเช่น การทักทาย วันเวลา ตัวเลข เป็นต้น

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น หมายถึง แนวทางการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาฟัง-พูด เพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนที่มีความสนใจในภาษาเกาหลี โดยมีความประสงค์เน้นด้านการสื่อสารในชีวิตประจำวันไม่เน้นไวยากรณ์ เพื่อนำเอาไปใช้ในการสื่อสารเบื้องต้นในระยะเวลานั้นได้

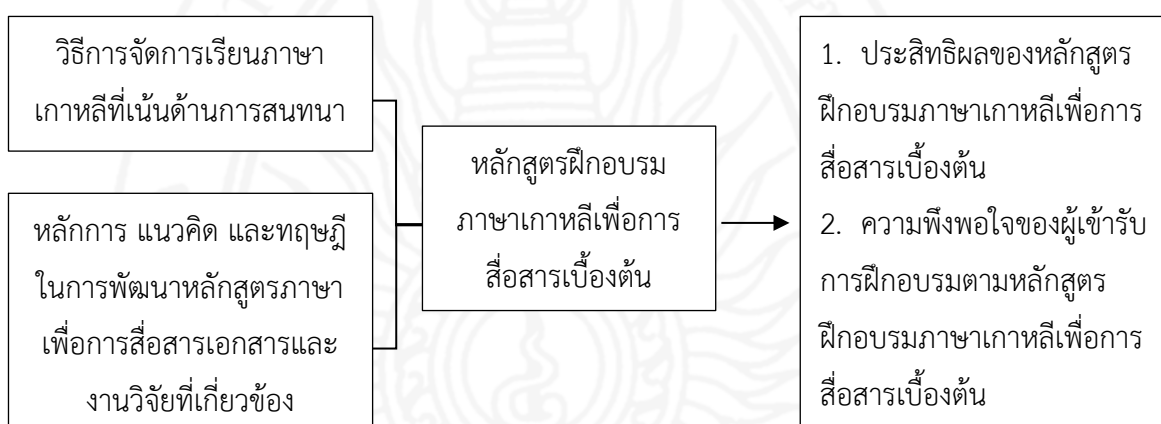
ประสิทธิผลของหลักสูตร หมายถึง ผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยของผู้เข้าอบรมหลังจากเข้าร่วมอบรม หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยมีทักษะ 4 ด้านได้แก่ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะและกระบวนการ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรม โดยผู้เข้าร่วมอบรมผ่านเกณฑ์การประเมินตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดเอาไว้ในแต่ละทักษะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบไม่ชอบ และความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถสื่อสารภาษาเกาหลีได้เบื้องต้นและสามารถนำต่อยอดในการเรียนหรือการสื่อสารภาษาเกาหลีต่อไป
2. ผู้ใช้หลักสูตรฝึกอบรมสามารถนำหลักสูตรไปใช้หรือประยุกต์ในการจัดการเรียนสอนภาษาเกาหลีต่อไป
3. ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับงานวิจัย การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร เบื้องต้น ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 1.4 แนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร
 - 1.5 การนำหลักสูตรไปใช้
 - 1.6 การประเมินหลักสูตร
2. แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม
 - 2.1 ความหมายของการฝึกอบรม
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
 - 2.3 ขั้นตอนในการจัดการฝึกอบรม
3. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี
5. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

การศึกษานั้นคือการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ประกอบกับการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้นั้นได้แตกแขนงออกเป็นหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นสังคม ภาษา วัฒนธรรม เทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อให้การถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ผู้เรียน ไปในทิศทางเดียวกันนักวิชาการจึงได้จัดหลักสูตรขึ้น

เพื่อให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักการศึกษาและองค์กรใน และต่างประเทศได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2552, น.5) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรจะมีพัฒนาการ คือ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย หลักสูตรความหมายเดิม หมายถึง รายวิชาหรือเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน หลักสูตรความหมายใหม่ หมายถึง มวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งในด้านร่างกาย สังคม ปัญญา และจิตใจ

ทาบา (Taba 1962, p.10) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

กู๊ด (Good 1973, p.157) ได้ให้ความหมายว่า วั้ 3 อย่าง ได้แก่

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้จบชั้นหรือรับประกาศนียบัตรในหมวด วิชาสำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรสุขศึกษา
2. คำโคจรทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้มีความรู้จบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. กลุ่มวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของผู้เรียน หลังจากนั้นก็กำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เป็นขั้นต่อไป

The encyclopedia of Korean Language Education (2014, p.859) ได้ให้ความหมายว่า ทฤษฎีหลักของหลักสูตร (Curriculum) คือ การตรวจสอบผล จุดประสงค์การศึกษา การควบคุม , การบริหาร , วางแผนโปรแกรมเพื่อเป้าหมายการศึกษาในแต่ละองค์ประกอบนั้น

ชงฮยงกึน (2016, p.31) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ โปรแกรมหรือกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์สำเร็จรูปจากโครงสร้างส่วนกลางที่กำหนดโดยองค์กรการศึกษาของประเทศ

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ โครงสร้างหรือแบบแผนที่กำหนดขึ้นตามขอบเขตของเนื้อหา โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้เรียน องค์กร สังคม เพื่อส่งเสริมความรู้และพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเปรียบเสมือนคู่มือสำหรับวางแผนกรอบความคิดในการจัดการเรียนการสอน ให้ตรงกับจุดประสงค์ของรายวิชา เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพ

มากขึ้น ได้มีนักการศึกษาและองค์กรในและต่างประเทศต่างได้ให้คำนิยามความสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

นิคม ชมพูหลง (2545, น.95) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงานหรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครูเพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอนอันเป็นส่วนรวมของประเทศเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายตามแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารของทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณบุคลากรอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย
5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแล ติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล
6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงาม และพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด
8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมอันเป็นการพัฒนากำลังคนซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติที่ได้ผล
9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันท่วงที และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, น.16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรจะเป็นโครงสร้างกำหนดไว้ว่าเด็กได้รับประสบการณ์อะไรบ้าง จึงจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเด็กและสังคม หลักสูตรเป็นแนวทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้กับผู้เรียน นอกจากนี้หลักสูตรยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นโฉมหน้าที่สำคัญในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไรอีกด้วย

ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข (2547, น.15-17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตรเปรียบเสมือนเบ้าหลอมสังคมดี มีคุณภาพประชาชนมีลักษณะและคุณภาพอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับการจัดหลักสูตรว่าต้องการให้ผู้ที่ผ่านหลักสูตรเป็นอย่างไรหลักสูตรจึงเสมือนเบ้าหลอม

2. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการให้การศึกษา เพราะหลักสูตรจะบอกให้ทราบว่าการจัดการศึกษานั้นมุ่งหวังจะให้บรรลุวัตถุประสงค์อะไรบ้าง ในการบรรลุวัตถุประสงค์นั้นจะต้องจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์อย่างไร และจะใช้อะไรเป็นเครื่องแสดงว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา หลักสูตรจะเป็นเกณฑ์มาตรฐานให้ทุกสถาบันที่จัดด้วยวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เช่น โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา ฯลฯ ได้จัดการศึกษาให้เป็นระเบียบแบบแผนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในการดำเนินการเรียนการสอนหรือให้มีมาตรฐานการจัดการศึกษาเหมือน ๆ กัน

สมนึก ธาตุทอง (2548, น.5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยหลักสูตรมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเจริญงอกงามของบุคคลสามารถปลูกฝังพฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรม วางรากฐานความคิดที่เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถทำให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความถนัดที่แท้จริงของตนเอง และพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังเป็นโครงการ แผนงาน ข้อกำหนดที่จะชี้ให้ผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นำไปดำเนินงานปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2552, น.6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียนหลักสูตรจึงเปรียบเสมือนแผนที่เดินเรือซึ่งบอกให้กับต้นหรือครูผู้สอนรู้ว่าจะต้องตั้งเข็มทิศไปทางใดและจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนคืออะไรและระหว่างทางจะต้องทำอะไรบ้าง เป็นต้นว่าต้องให้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วยหรือต้องมีการตรวจสอบประเมินผล หรือต้องปรับปรุงวิธีการอย่างไร ในการเรียนการสอนตัวผู้เรียนก็จำเป็นต้องทราบล่วงหน้าว่าจะได้เรียนรู้อะไรและจะได้รับผลอะไรจะต้องเตรียมอะไรจึงจะสามารถเรียนรู้และได้รับผลสำเร็จตามจุดหมาย การที่การเรียนการสอนจะบรรลุได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีสิ่งที่จะช่วยกำหนดแนวทางเพื่อให้แต่ละฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ได้สอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของหลักสูตร คือ แนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามที่สังคมได้ได้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นองค์ความรู้เพื่อช่วยปลูกฝังการดำรงชีวิตในสังคม อาทิเช่น คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะ และค้นหาความสามารถเฉพาะบุคคล เพื่อนำมาพัฒนาสังคมให้ดียิ่งขึ้น

องค์ประกอบของหลักสูตร

คือส่วนประกอบย่อยที่แบ่งออกเป็นระบบเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อหาคุณภาพของหลักสูตร นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรดังนี้

สังต์ อุทรานนท์ (2532, น.244) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร แบ่งออกเป็น 7 ส่วน คือ

1. เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาในชุมชน
6. การประเมินผล
7. การเสนอแนะเกี่ยวกับการช่วยเหลือและการส่งเสริมผู้เรียน

ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ และ มาเรียม นิลพันธุ์ (2542, น. 12) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรแบ่งเป็น 4 ส่วนประกอบ คือ

1. จุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์
2. เนื้อหาสาระหรือการจัดประสบการณ์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

กรมวิชาการ (2553, น.8-9) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักการ คือ ทิศทางหรือแนวทางในการจัดการศึกษาของแต่ละระดับ
2. จุดหมาย คือ ความประสงค์หรือความต้องการทางการศึกษาที่จะนำไปสู่หลักการของหลักสูตร
3. โครงสร้าง คือ ข้อกำหนดว่ากลุ่มวิชาหรือรายวิชาได้ในหลักสูตรเป็นวิชาบังคับ วิชาใดเป็นวิชาบังคับเลือก และวิชาใดเป็นวิชาเลือกเสรี
4. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ เป็นจุดประสงค์ทางการศึกษาสำหรับใช้ประโยชน์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. เนื้อหาของรายวิชา คือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งกำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้น ๆ อันจะช่วยให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติตามที่ต้องการ

7. วิธีการสอน คือ วิธีการทุกรูปแบบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตน

8. การวัดประเมินผล หมายถึง การวัดประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนและเพื่อการตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร หลัก ๆ มีอยู่ 4 อย่างได้แก่ จุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล

แนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร คือ การพัฒนาสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่หรือการพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความทันสมัยและดียิ่งขึ้น นักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

Taba (1926, p.10) ได้นำเสนอ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามความเชื่อที่ว่าผู้เรียนมีพื้นฐานแตกต่างกัน โดยกำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ไว้ 7 ขั้นตอนดังนี้

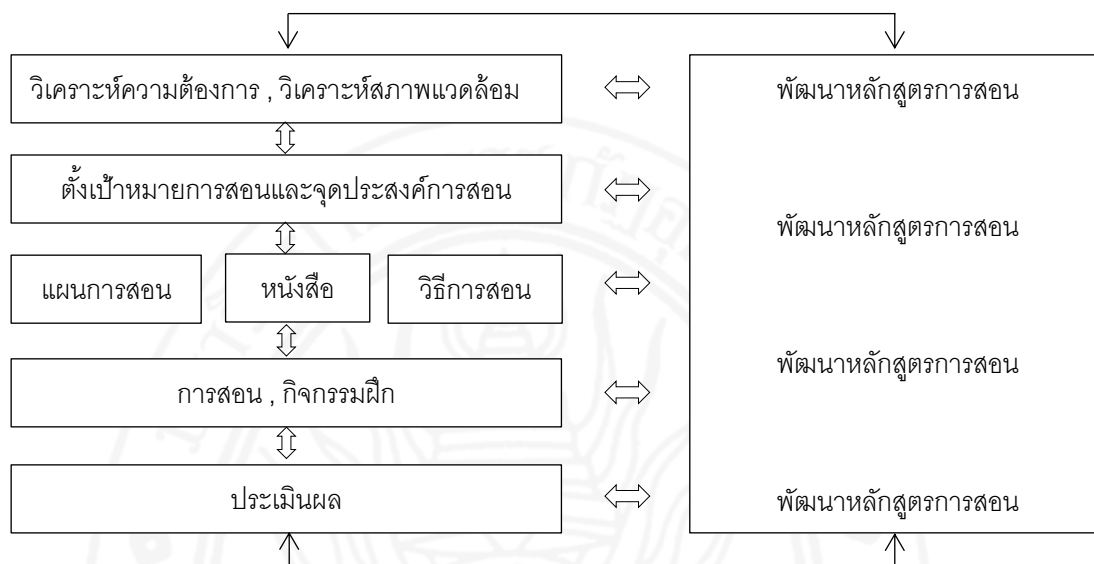
1. วินิจฉัยความต้องการ สํารวจสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม และผู้เรียน
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย หลังจากได้วินิจฉัยความต้องการของสังคมและผู้เรียนแล้วจะ กำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ชัดเจน
3. คัดเลือกเนื้อหาสาระ จุดมุ่งหมายที่กำหนด แล้วจะช่วยในการเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย วย ความสามารถของผู้เรียน โดยเนื้อหาต้องมีความเชื่อถือได้ และสำคัญต่อการเรียนรู้
4. จัดเนื้อหาสาระ เนื้อหาสาระที่เลือกได้ ยังต้องจัดโดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน
5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคัดเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
6. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ควรจัดโดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระ และความต่อเนื่อง
7. กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล ตัดสินใจว่าจะต้องประเมินอะไรเพื่อตรวจสอบผลว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีประเมินผลอย่างไร ใช้เครื่องมืออะไร จากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ

Hunkins (as cited in Ornstein and Hunkins, 1993, p.270) ใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตร คล้ายของ Tyler ที่เรียกว่า เทคนิควิธีการ ทางวิทยาศาสตร์ (Technical - Scientific Models) มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร (Curriculum Conceptualization and Legitimization)
2. การวินิจฉัยหลักสูตร (Curriculum Diagnosis) เพื่อคัดเลือกวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร
3. การคัดเลือกเนื้อหา (Content Selection) เป็นการคัดเลือก ข้อเท็จจริง ความคิด รวบรวมยอด หลักการ ทฤษฎี และเกณฑ์ รวมทั้งกระบวนการทางปัญญา
4. การคัดเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้ (Experience Selection) เป็นการคัดเลือก วิธีการสอน กิจกรรมการเรียน การสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ
5. การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation) ในขั้นนี้รวมถึงตั้งแต่การทดลองใช้หลักสูตร การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร การประชาสัมพันธ์ และการใช้หลักสูตร
6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบ ประสิทธิภาพของหลักสูตร
7. การดูแลหลักสูตร (Maintenance) เป็นการกำกับ ดูแล อำนวยความสะดวกทั้งด้านการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร การจัดสรรด้านงบประมาณ การประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรให้แก่ชุมชน

Richards (2006, p.41) ได้นำเสนอการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่จะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพว่า การออกแบบหลักสูตรการสอนภาษารวมถึงการคัดเลือกกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นต้องสามารถกำหนดการประเมินผลการเรียนรู้ได้ โดยการพัฒนาหลักสูตรต้อง เริ่มต้นที่ การวิเคราะห์ต่าง ๆ ในหลายด้านประกอบกัน คือ ความต้องการของผู้เรียน (Needs Analysis) การวิเคราะห์บริบทของหลักสูตร เพื่อการพิจารณาถึงผลกระทบ (Impact) การวางแผนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ (Learning Outcome) การจัดลำดับ การสอนและการใช้สื่อการสอน การเลือกและเตรียมสื่อการสอน การทำอะไรให้คงไว้ซึ่ง การสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการประเมินผลหลักสูตร ซึ่ง Richard ได้นำเสนอกรอบแนวคิดดังกล่าวโดยการตั้งคำถามมากมาย เช่น จะใช้กระบวนการใดในการพิจารณาถึงเนื้อหา ผู้เรียนต้องการอะไร จะพิจารณาความต้องการผู้เรียนอย่างไร จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบแวดล้อมอะไรบ้างในการวางแผนการสอน อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการสอนและจะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เหล่านั้นอย่างไร มีองค์ประกอบใดเกี่ยวข้องในการวางแผนการจัดระบบของประมวลการสอนและบทเรียนบ้าง จะสอนให้ดีได้อย่างไร จะเลือกประเด็นอะไรมาประยุกต์ และออกแบบเป็นสื่อในการสอน และจะประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรได้อย่างไร

จากการพัฒนาหลักสูตรการสอนหลักสูตรของ Richards สามารถสรุปออกมาเป็นแผนภูมิได้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ตารางขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการสอน

ที่มา: ชงฮยงกิน, 2016, น.33

ภาพที่ 3 ตารางขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการสอน

ที่มา: ชงฮยงกิน, 2016, น.33

การนำเอา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและแบบแผนเน้การจตการเวยเนการสอนทเตรบการศต สรรกลันกรองอย่างดีแล้วไปสูผู้เรียน การนำหลักสูตรไปใช้ มีความหมาย หลากหลายแตกต่างกันไป นักการศึกษาได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนี้

สุมิตร คุณากร (2520, น.130) ได้กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นการทำให้หลักสูตร กลายเป็นการปฏิบัติจริง เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และมีกิจกรรมที่จะ กระทำ ได้ 3 ประเภท คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายใน โรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และการสอนของครู

สงัด อุทรานันท์ (2532, น.263-271) ได้กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้มีหลัก 3 ประการ คือ

1. งานบริหารและบริการหลักสูตร จะเกี่ยวข้องกับ งานเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอน ตามหลักสูตร การบริหารและบริการวัสดุหลักสูตร การบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน
2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกอบด้วย การปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรประกอบด้วย การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรและการตั้งศูนย์บริการเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร

Beauchamp (1981, p.164) ได้กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ โดยกระบวนการที่สำคัญที่สุด คือการแปลง หลักสูตรไปสู่การสอนในห้องเรียน การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ครูได้มีพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ คือ ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาหลักสูตร ในขั้นตอนนี้จะเป็นเก็บข้อมูลผลการดำเนินการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการประเมินหาข้อผิดพลาด และข้อดีข้อหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ต่อยอดหรือพัฒนาในหลักสูตรมีประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น

ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้

สงัด อุทรานันท์ (2532, น. 263-271) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ ควรมีดังนี้

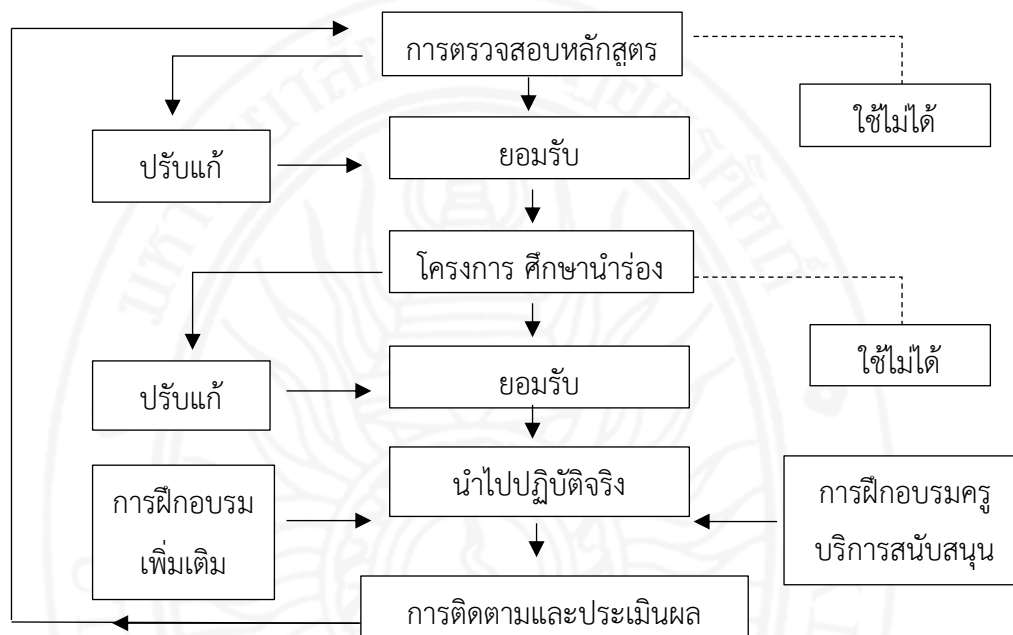
1. ขั้นการเตรียมการใช้หลักสูตร
 - 1.1 การตรวจสอบลักษณะหลักสูตร
 - 1.2 การวางแผนและการทำโครงการศึกษานำร่อง
 - 1.3 การประเมินโครงการศึกษานำร่อง
 - 1.4 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
 - 1.5 การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
2. ขั้นดำเนินการใช้หลักสูตร
 - 2.1 การบริหารและบริการหลักสูตร
 - 2.2 การดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 - 2.3 การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร
3. ขั้นติดตามและประเมินผล
 - 3.1 การนิเทศและการใช้หลักสูตรในโรงเรียน
 - 3.2 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น.198) ได้กล่าวว่า เอกสารหลักสูตรเมื่อได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะนำไปใช้ควรจะได้ทบทวนตรวจสอบอีกครั้ง ดังนั้น ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้มีดังนี้

1. ตรวจสอบทบทวนหลักสูตรตามหลักการของทฤษฎีหลักสูตร
2. ทำโครงการและวางแผนการศึกษานำร่องเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตร
3. ประเมินโครงการศึกษาทดลอง
4. ประชาสัมพันธ์หลักสูตร
5. การอบรมครูผู้บริหารผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
6. นำหลักสูตรไปปฏิบัติจริงหรือเรียกว่าขั้นดำเนินการใช้หลักสูตรเต็มรูป

7. การอบรมครูเพิ่มเติมในส่วนที่จำเป็นในระหว่างการใช้หลักสูตร
8. การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

จากขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ของ วิชัย วงษ์ใหญ่ สามารถสรุปออกมาเป็นแผนภูมิได้ดัง
ภาพที่ 3

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ของ วิชัย วงษ์ใหญ่
ที่มา: บุญเลี้ยง ทุมทอง 2554, น.268

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ของ วิชัย วงษ์ใหญ่
ที่มา: บุญเลี้ยง ทุมทอง 2554, น.268

การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรคือขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตร เมื่อได้ผลการจากนำหลักสูตรไปใช้จำเป็นจะต้องมีการประเมินเพื่อค้นหาจุดเด่นและจุดบกพร่อง และคำสิ่งที่วิเคราะห์ออกมาได้นั้น มาพัฒนาหลักสูตร นักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินหลักสูตร จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร และรูปแบบของการประเมินหลักสูตร ไว้ดังนี้

ทันด้วย

นำไป

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

ทศนา เขมมณี (2553, น.133-151) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการ ตัดสินใจเลือกวิถีทางที่ดีกว่าเดิม

รุจิร ภูสาระ (2546, น.143) ได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

1. การวัดผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในเชิงปริมาณ
2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนกับมาตรฐาน
3. การอธิบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร
4. การอธิบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการเลือกการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องหลักสูตร

5. การใช้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

ปราโมทย์ จันทร์เรือง (2548, น.98) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรคือการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจหาข้อบกพร่องหรือปัญหาเพื่อหาทางแก้ไข โดยได้แบ่ง การประเมินไว้ดังนี้

1. เป็นการวัดระดับความสามารถของผู้เรียน
2. เป็นการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนกับเกณฑ์มาตรฐาน
3. เป็นการอธิบายและพิจารณาตัดสินหลักสูตร
4. เป็นการจำแนกขอบเขต สำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการ เลือกวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (อ้างอิงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561, น.278) ให้ความหมาย การประเมิน หลักสูตรว่าเป็นการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยอาศัยการรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลจากการวัด ในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกันและสรุปว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นมีคุณค่า คุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือได้รับผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่หรือมีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุง แก้ไข

กู๊ด (Good, 1973, p. 209) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรคือการ ประเมินผลของ กิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและ ผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์ เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผนการจัดโครงการ ต่อเนื่องและการหมุนเวียนกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ การรวบรวมข้อมูลผลการใช้หลักสูตรและใช้แนวทางในการวัดในด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์ ข้อดีข้อเสีย จุดบกพร่องเพื่อนำกลับมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาได้เสนอรูปแบบของการประเมินหลักสูตร ดังนี้

ไทเลอร์ (อ้างถึงใน ชลายุทธ์ ครุฑเมือง 2560, น.43-47) ได้เสนอรูปแบบการ ประเมินนี้ว่า อยู่ในระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นรูปแบบที่นิยมใช้กันมากจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินทางการศึกษา ไทเลอร์ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นการ เปรียบเทียบ ข้อมูลจากการปฏิบัติงานของผู้เรียนกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ แนวคิดใน การประเมินของไทเลอร์มี 2 ลักษณะ คือ 1. การประเมินว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ 2. การประเมินครั้งหนึ่ง ๆ น่าจะมีวิธีการประเมินมากกว่า 1 วิธีเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของผู้เรียน

โบซอง Beauchamp (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561,น.280) เสนอรูปแบบการประเมินหลักสูตรอย่างน้อยที่สุดจะต้องให้ครอบคลุมใน 4 ด้านคือการประเมินผลการใช้หลักสูตรของครู การประเมินรูปแบบของหลักสูตร การประเมินผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และการประเมินระบบหลักสูตร

จากแนวคิดดังกล่าวของไทเลอร์จะเห็นได้ว่าการประเมินไม่สามารถจะใช้วิธีการประเมินผู้เรียนโดยการสอบหลังจากจบหลักสูตรไปแล้ว เนื่องจากไม่ทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนบางคนอาจบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอน หรือผู้เรียนบางคนอาจบรรลุจุดมุ่งหมายบางที่กำหนดก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอนก็ได้ เพราะฉะนั้นในการประเมินควรจะมีการประเมินเป็นระยะ ๆ ทำให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้และในการประเมินจะต้องมีหลักฐานที่แสดงว่าผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นนอกจากนี้ในการประเมินจะใช้แบบทดสอบเพื่อให้ผู้สอบเขียนตอบเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอเนื่องจากการใช้แบบทดสอบนั้นเป็นการวัดความรู้ในเนื้อหาวิชาของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่สามารถวัดได้จากการใช้แบบทดสอบ เช่น เจตคติ ความสนใจ เป็นต้น ซึ่งจะต้องใช้เครื่องมือและวิธีการอย่างอื่นในการประเมินเช่น แบบวัดเจตคติ แบบวัดความสนใจ หรือใช้เทคนิคการสังเกต หรือ สัมภาษณ์ เป็นต้น

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์มีรายละเอียดดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

การกำหนดจุดมุ่งหมาย เป็นขั้นตอนแรกของการประเมิน เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการประเมินต้องการทราบว่า จุดมุ่งหมายที่กำหนดมันรู้ผลมากน้อยเพียงใดจึงจำเป็นต้องทำการประเมินเพื่อเปลี่ยนหลักฐานให้เห็นว่าพฤติกรรมแต่ละอย่างที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายบรรลุผลหรือไม่ จุดมุ่งหมายที่กำหนดจากผู้เรียน เนื้อหาวิชา จิตวิทยาการเรียนรู้ และ ปรัชญาการศึกษา ตัวอย่างของ

จุดมุ่งหมาย เช่น กำหนดว่าให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในปัจจุบัน ในการประเมินก็จะต้องวัดความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในปัจจุบันของผู้เรียน แต่ถ้าจุดมุ่งหมายกำหนดว่าให้ผู้เรียน พัฒนาวิธีวิเคราะห์ปัญหาสังคมในปัจจุบันและวิธีการแก้ปัญหาสังคมในปัจจุบันได้ในการประเมินก็ จะต้องวัดทักษะดังกล่าวของผู้เรียน จากวิธีการดังกล่าวจะเห็นว่าจากจุดมุ่งหมายที่กำหนดนั้น ประกอบด้วย 2 มิติ คือ มิติของพฤติกรรมและ มิติของเนื้อหาวิชาดังตัวอย่างจุดมุ่งหมายที่กำหนดว่าเรเรียนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในปัจจุบัน จะเห็นว่ามิติของพฤติกรรมคือมีความรู้ และมิติของ เนื้อหาวิชาคือ ปัญหาสังคมในปัจจุบัน วิธีการดังกล่าวที่ประกอบด้วยการวิเคราะห์ 2 มิตินั้นจะเป็น แนวทางในการประเมินหลักสูตรซึ่งนักประเมินหลักสูตรจะต้องแปลงจุดมุ่งหมายที่เขียนในรูป จุดมุ่งหมายทั่วไปให้อยู่ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน สามารถวัด และสังเกตได้ หากจุดมุ่งหมายที่กำหนดเป็นจุดมุ่งหมายทั่วไปจะไม่สามารถทราบได้ว่าจุดมุ่งหมายที่ กำหนดบรรลุผลหรือไม่ทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่า พฤติกรรมที่ต้องการประเมินคืออะไร นอกจากนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนอย่างเป็นทางการในการเลือกและวางแผนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. กำหนดสถานการณ์เพื่อแสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้บรรลุผล

การกำหนดสถานการณ์ จะเป็นแนวทางทำให้ทราบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ เพราะฉะนั้นในการกำหนดสถานการณ์จะต้องหาสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมและสังเกตพฤติกรรมอันเก่าของผู้เรียน โดยทั่วไปในการเรียนการสอน ผู้สอนมักจะกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นโดยการถามคำถามแล้วให้ตอบซึ่งเป็นการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียนในเนื้อหาวิชา แต่ถ้าผู้สอนต้องการประเมินผู้เรียนในเรื่องการปรับตัว เพื่อให้เข้ากับสังคมได้ในการประเมินพฤติกรรมดังกล่าวจะต้องกำหนดสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสสัมผัสกันต่อกัน เช่น อาจให้ผู้เรียนได้เล่นและทำงานด้วยกันแต่ถ้าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการพูด ผู้สอนจะต้องกำหนดสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดเพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในการกำหนดสถานการณ์นั้นหลักการที่สำคัญคือ สถานการณ์ที่กำหนด ต้องเป็นสถานการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการประเมิน ถึงแม้ว่าหลักการดังกล่าวจะเป็นหลักการที่ง่ายก็ตาม แต่ปัญหาที่พบคือ การหาสถานการณ์จะต้องเป็นสถานการณ์ที่เหมาะสมที่สุดผู้สอนหรือนักประเมินสามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างชัดเจน

3. กำหนดเครื่องมือในการประเมินเครื่อง

จะต้องเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่กำหนด กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ตัวอย่างเช่น มีแบบทดสอบใช้วัดความรู้ความสามารถทางฟิสิกส์ แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบใช้วัดความสามารถทางศิลปะ และแบบทดสอบฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบใช้วัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับมีจุดมุ่งหมายในการวัดต่างกัน เพราะฉะนั้นในการ

กำหนดเครื่องมือในการประเมินจะต้องตรวจสอบว่า เครื่องมือนั้น ๆ สามารถนำไปใช้ในการประเมินได้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ สำหรับเครื่องมือในการประเมินนั้นบางครั้งอาจจะเลือกใช้เครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หรือนำเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้วไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด แต่บางครั้งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจำเป็นต้องสร้างเองเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินอาจจะเป็นแบบทดสอบ เช่น ในกรณีที่ต้องการวัดความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา สามารถวัดได้โดยให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมด้วยการให้เขียนตอบซึ่งไม่มีปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน แต่ถ้าในกรณีที่ต้องการประเมินการปรับตัวของผู้เรียนเพื่อให้เข้ากับสังคมได้ในการประเมินอาจต้องจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเล่นและทำงานด้วยกัน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินจะต้องใช้แบบสังเกตเพื่อบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน

4. พัฒนาเครื่องมือในการประเมิน

การพัฒนาเครื่องมือในการประเมิน มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนด ตัวอย่างเช่นจุดมุ่งหมายที่กำหนดคือ ความสนใจในการอ่านในการพัฒนาเครื่องมือจะต้องนิยามคำว่า ความสนใจในการอ่านว่าหมายถึงอะไร มีขอบเขตเพียงใดแล้วสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมความหมาย และขอบเขตดังกล่าวเครื่องมือที่สร้างจะต้องสร้างให้มีความเป็นปรนัย นั่นคือ หากผู้สอบ 2 คน ที่มีความสามารถใกล้เคียงกันถ้านำเครื่องมือไปวัดความสามารถต้องคูณทั้งสองและควรจะได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันแต่ถ้าคะแนนที่ได้มีความแตกต่างกันแสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินได้กำหนดวิธีการวัดที่ไม่มีความเป็นปรนัย เพราะฉะนั้นจะต้องปรับปรุงวิธีการตรวจใหม่เพื่อให้มีความเป็นปรนัยขึ้น สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือนอกจากจะพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นปรนัยแล้ว เกณฑ์ที่สำคัญที่ต้องพิจารณาคือ ความเที่ยง ความตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความตรงตามเกณฑ์ที่สำคัญที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการนำเครื่องมือที่ผู้ประเมินพัฒนาขึ้นไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีหลายวิธีคือ การทดสอบการสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการสอบถามผู้ประเมินจะใช้วิธีการใดขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลที่ต้องการว่าผู้ประเมินต้องการลักษณะของข้อมูลแบบใด เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์หรือสอบถามเป็นต้น

6. การเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากที่ผู้ประเมินรวบรวมข้อมูลมาแล้วจะต้องนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับ จุดมุ่งหมายที่กำหนดในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมว่า บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่ หากบรรลุตาม

จุดมุ่งหมายที่กำหนดก็จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป หากไม่บรรลุตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดก็ต้องตัดสินใจเพื่อดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมมีความแตกต่างจากหลักสูตรทั่ว ๆ ไป ในเรื่องของการมีขอบเขตและจุดมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง หลักสูตรฝึกอบรมถูกสร้างหรือพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกอบรมในระยะสั้นหรือเนื้อหาเฉพาะเจาะจงเฉพาะด้าน สำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองและองค์กรในมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่มีขอบเขตแคบกว่าการจัดการศึกษาในโรงเรียน

ความหมายของการฝึกอบรม

เพ็ชรี ระบุวิชิตร์ (2546, น.7) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคล โดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitudes) อันจะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและองค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550, น.10) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะและแลกเปลี่ยนทัศนคติตามความมุ่งหวังที่กำหนดไว้อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งอาจเป็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือที่ทำงานก็ได้

ยงยุทธ เกษสาคร (2554, น.150) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการในอันที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ ความชำนาญ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมซึ่งสอดคล้องกับ ชูชัย สมितिไกร (2550, น.5) ที่อธิบายว่า การฝึกอบรม (Training) คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความรู้หรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคลากรอันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็นโครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้น เช่น เป็นหัวหน้างานที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้น หรือเป็นช่างเทคนิคที่มีความสามารถในการซ่อมแซมเครื่องจักรได้ดีขึ้น เป็นต้น

สรุปได้ว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพของคนในองค์กรให้มีความรู้เพิ่มขึ้นจากองค์ความรู้เดิมหรือเสริมองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำมาปรับใช้กับการทำงานทั้งในสถานที่ทำงานหรือการดำรงชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์สำคัญของการฝึกอบรม เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในบุคลากรในการปฏิบัติงาน เป็นการพัฒนาบุคลากรให้ก้าวหน้าและมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน มีความรับผิดชอบตลอดจนมีความพร้อมที่จะมีความก้าวหน้าต่อไป โดยนักวิชาการได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

วิจิตร อวาทกุล (2547, น.69) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมในองค์กรแต่ละหน่วยงานมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น เทคนิคการปฏิบัติงาน และสังคม
2. ความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้มีความรู้ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เฉพาะเรื่อง ที่ทำงานรับผิดชอบหรือด้านใดด้านหนึ่ง
3. ปรับปรุง เพิ่มพูน ความรู้ความเข้าใจ ความคิดในเรื่องต่างๆ สามารถวิเคราะห์กลั่นกรองสัมพันธ์ปัจจัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
4. ส่งเสริมให้บุคลากรเกิดแรงจูงใจในการทำงานด้วยตนเอง
5. ส่งเสริมให้บุคลากรใช้ความคิดอ่านอย่างรอบคอบของตนเอง ทำงานด้วยฝีมือและมีความเต็มใจในการปฏิบัติงานโดยมีต้องรอคำสั่งให้ทำงาน
6. สามารถทำงานด้วยตนเองและพึ่งพาอาศัยผู้อื่นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะพัฒนาตนเอง และงานให้ดีขึ้นและเจริญงอกงาม

สมคิด บางโม และ นิรันดร์ จุลทรัพย์ (อ้างถึงใน เพ็ชรี ระบุวิเชตร, 2554, น.16) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม ดังนี้

1. เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ (Increasing Knowledge) การฝึกอบรมจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ หลักการแนวทางและทฤษฎี บางประการที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงาน
2. เพื่อการเพิ่มพูนความเข้าใจ (Creating Good Understanding) การฝึกอบรมเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง หรือดีขึ้นในบางเรื่องบางประเด็นที่ต้องการ เพราะถ้าผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความเข้าใจ ย่อมมีความสามารถในการตีความ แปลงความ ขยาย/ย่อความ และอธิบายให้ผู้อื่นทราบได้อย่างดี โดยเฉพาะมีความสามารถในการประยุกต์ ความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้
3. เพื่อการเพิ่มพูนทักษะ (Modifying Skills) การฝึกอบรมที่มุ่งเพื่อการเพิ่มพูนทักษะ ที่เป็น ความชำนาญ หรือความถนัด ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานบางสิ่งบางอย่างได้อย่างอัตโนมัติ หรือรวดเร็ว และต้องมีคุณภาพ
4. เพื่อการปรับ/เปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Changing Attitude) การฝึกอบรมนอกจากจะให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ความเข้าใจในบางเรื่องแล้ว การฝึกอบรมยังสามารถช่วยปรับหรือ

เปลี่ยนความ รู้สึก ความคิด ทักษะคติ การมองประเด็นใดประเด็นหนึ่ง และการตีความของ บุคคลได้อีกด้วย

วันทนา เนาว์วัน (2548, น.47) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ว่า โดยทั่วไปแล้ว การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การให้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อปรับปรุงระดับความตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) ของแต่ละบุคคลความตระหนักรู้ในตนเอง คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง อันได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองในองค์การ การตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ตนเองปฏิบัติจริงและปรัชญาที่ยึดถือ การเข้าใจถึงทักษะที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง และการเรียนรู้ว่าการกระทำของตนมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร เป็นต้น
2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะการทำงาน (Job Skills) ของแต่ละบุคคล โดยอาจเป็นทักษะด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านก็ได้ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต การดูแลรักษาความปลอดภัย ในการทำงานหรือการบังคับบัญชาผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นต้น
3. เพื่อเพิ่มพูนแรงจูงใจ (Motivation) ของแต่ละบุคคล อันจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดผลดี แม้ว่าบุคคลหนึ่ง ๆ จะมีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงาน แต่หากขาดแรงจูงใจในการทำงานแล้ว บุคคลนั้นก็อาจจะมิได้ใช้ความรู้และความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ และผลงานก็ย่อมจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจในการทำงานจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ

ฉันท ธาตุทอง (2550, น.13) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เป็นการระบุนความมุ่งหมายของการจัดการฝึกอบรมแต่ละโครงการ ว่าเพื่อฝึกอบรมใครให้มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องใดแค่ไหนเพียงใด โดยระบุว่า

1. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้เรียนรู้อะไร แคไหน เพียงใด
2. เพื่อให้ผู้เข้าอบรม ได้พัฒนาทักษะในด้านใดบ้าง แคไหน เพียงใด
3. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้สามารถจัดการกับปัญหาอะไรบ้าง แคไหน เพียงใด

สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการฝึกอบรม คือ การเสริมทักษะเพื่อเพิ่มความรู้ แล้วนำเอาองค์ความรู้มาปรับใช้กับการทำงานให้กับองค์กร พัฒนาทั้งในด้านทักษะและเจตคติในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานว่าผู้เข้าอบรมคือใคร มีความสามารถในการเรียนรู้เพียงใด และทักษะใดที่เหมาะสมกับผู้เข้าอบรม

ขั้นตอนในการจัดการฝึกอบรม

เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์ (2554, น.25-29) ได้เสนอแนวทางการ ได้เสนอแนะแนวทางการวางแผนเพื่อจัดการฝึกอบรม สรุปได้ 8 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรม (Training Need analysis)

การวิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรม จะถูกกระทำขึ้นเพื่อให้ การฝึกอบรมนั้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือ องค์กรมากที่สุด หากไม่มีการวิเคราะห์หา ความจำเป็นในการจัดการฝึกอบรม เสียก่อนแล้ว อาจเกิดความสูญเปล่า หรือไม่สามารถแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปองค์กรหรือสถานประกอบการจะจัดฝึกอบรมขึ้นมาเพราะ สาเหตุหลาย ๆ ประการ ดังนี้

- 1.1 มีปัญหาบางอย่างที่เกิดจากพฤติกรรมบุคคลในองค์กร เช่น การขาดงานโดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม บุคลากรมีความขัดแย้งกัน การทำงาน ที่ไม่สร้างผลผลิต เป็นต้น
- 1.2 องค์กรต้องการให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทักษะ หรือทัศนคติบางอย่าง ยาว
- 1.3 ต้องการลดต้นทุนการผลิตขององค์กร
- 1.4 ต้องการเพิ่มผลผลิตหรือการบริการขององค์กรให้มากขึ้น
- 1.5 มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ
- 1.6 มีการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่เข้ามาใช้ในองค์กร การ
- 1.7 เพื่อให้สอดคล้องตามแผนหรือหลักการควบคุมคุณภาพ ISO, HA, TOM, QC
- 1.8 เพื่อการแข่งขันอย่างสมศักดิ์ศรีในเรื่องการมีบุคลากร คุณภาพอยู่ในสังกัด
- 1.9 เพื่อเป็นการพบปะกันระหว่างบุคลากรในแผนกเดียวกันหรือต่างแผนก
- 1.10 เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน กรณีมีบุคลากรใหม่เข้ามาทำงานหรือมีการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือเปลี่ยนหน้าที่การงาน ในองค์กร (Internal Market Mobility)
- 1.11 เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น
 - 1.11.1 การลดขนาดองค์กร
 - 1.11.2 การลดกำลังคน
 - 1.11.3 การเตรียมการกำลังคน
 - 1.11.4 การขยายกิจการ

2. การวางแผนการฝึกอบรม (Planning for Training)

หลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรมแล้ว องค์กรต้องวางแผนเพื่อจัดการฝึกอบรมต่อไป ซึ่งการวางแผนในการจัดฝึก อบรมควรต้องมีการประสานงานกับทุกฝ่ายใน องค์กรเพื่อให้เกิดการทำงานร่วม กันตั้งแต่เริ่มต้น

3. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม (Objective Setting)

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเปรียบเสมือนทิศทาง สำหรับการออกแบบและวาง หลักสูตรการฝึกอบรม ตลอดจนเป็นแนวทาง การออกแบบและประเมินผลโครงการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ที่นิยมเขียนกันทั่วไป มักเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่โครงการฝึกอบรมนั้น ๆ ต้องการให้มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไร อย่างหนึ่งหลังการเข้ารับการฝึกอบรมแล้ว

4. การออกแบบโครงการฝึกอบรม (Training Designing)

เป็นการออกแบบว่าจะจัดโครงการฝึกอบรมแบบใดภายใต้งบประมาณที่มีอยู่ หรือที่ได้รับอนุมัติ โดยที่รูปแบบการฝึกอบรม อาจเป็นการบรรยาย การอภิปราย การประชุมหรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การทำกิจกรรมกลุ่ม การใช้เกมสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหา หรือทักษะที่ต้องการจัดฝึกอบรม มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ ของการฝึกอบรม การคัดเลือกบุคลากรเข้า รับการฝึกอบรม การแสวงหาวิทยากรภายในหรือภายนอกที่มีความรู้และ/หรือมีความสามารถ ประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะจัดอบรม การประสานงานกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การร่างแบบประเมินผลการฝึกอบรม นอกจากนี้ อาจจะต้องคำนึงถึง พื้นฐาน ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษาของผู้เข้ารับ การฝึกอบรมในแต่ละโครงการด้วย

5. การกำหนดผู้ร่วมรับผิดชอบการฝึกอบรมภายในองค์กร (Staff for Organizing)

การจัดฝึกอบรมในองค์กร โดยปกติจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายฝึกอบรม หรือฝ่ายบุคคล หรือฝ่ายทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งประธาน จัดโครงการมักเป็นหัวหน้างานการบริหารงานบุคคลและเจ้าหน้าที่ในแผนก และมีการแบ่งหน้าที่ต่าง ๆ เช่น ฝ่ายลงทะเบียน การเตรียมเอกสาร การเชิญ วิทยากร การติดต่ออาหารหรือของว่าง จัดหาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ในการ ฝึกอบรม ฯลฯ นอกจากนี้ควรจะต้องประสานความร่วมมือไปยังฝ่าย/แผนก อื่น ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่แท้จริง ไม่แต่เฉพาะการส่งบุคลากรในแผนกมา เข้ารับการฝึกอบรมเท่านั้น แต่จะต้องมาร่วมกันวางแผน ออกแบบ และ ดำเนินการ นับตั้งแต่วันเปิด/ปิดการฝึกอบรมและการประเมินผลการจัดการฝึกอบรม ตลอดจนการติดตามพฤติกรรมของบุคลากรหลังการ ให้เป็นวงจรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

6. การดำเนินการฝึกอบรม (Conducting Training)

หลังจากมีการวางแผน ออกแบบ และกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดฝึกอบรมแล้ว นักฝึกอบรมหรือผู้จัดการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการตามแผนที่วางไว้ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการดำเนินการ อุปสรรคปัญหาเกิดขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้และเมื่อเกิดขึ้น ฝึกอบรมต้องใช้ไหวพริบ และมีการแก้ปัญหาอย่างมีสติ เช่น ม้า ๆ ต้องไวต่อความรู้สึกต่าง ๆ และคอยประสานงานกับ วิทยากร และช่างเทคนิคอยู่ตลอดเวลา เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินการฝึกอบรมให้เกิดขึ้น น้อยที่สุดหรือไม่เกิดขึ้น

7. การประเมินผลการจัดฝึกอบรม

การประเมินผลการฝึกอบรมที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วม การฝึกอบรม วิทยากรและผู้จัดนั้นมักมีการวางแผนให้ใช้เวลาอย่างน้อย ก่อนฝึกอบรมประมาณ 30 นาที ด้วยการ แจกแบบสอบถาม เพื่อประเมิน การฝึกอบรมทั้งหมด โดยในทางปฏิบัติแล้วเพื่อให้การฝึกอบรม ดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพและได้ข้อมูลอย่างครอบคลุม ผู้จัดการฝึกอบรมจะต้อง สัมภาษณ์อย่าง ไม่เป็นทางการกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากร และคณะ ผู้จัดการฝึกอบรม เมื่อมีโอกาสที่อิสระ เช่น ในช่วงพัก หรือพักกลางวัน ถึง สภาพการดำเนินการเพื่อนำมาแก้ไขในช่วงต่อไป

การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม การประเมินผลการฝึกอบรม ผู้จัดการ ฝึกอบรมจะต้อง พยายามเก็บให้ครบตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย หลังจากนั้นจึงทำการ วิเคราะห์ สรุปและรายงานผล เพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

8. การสรุปรายงานผลการจัดฝึกอบรม

ในการจัดฝึกอบรมควรต้องมีการสรุปผลการจัดฝึกอบรมและแจ้ง หรือประกาศให้ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างทั่วถึง รวมทั้งมีการล้างอัด รูปภาพที่ได้ถ่ายไว้ในระหว่างดำเนินการฝึกอบรม เพื่อจัดบอร์ดนิทรรศการ หรือส่งให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

เจน เวลลา (Vella Jane, 1995, pp.10-14) ได้เสนอแนะแนวทางการวางแผนเพื่อจัดการ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กรทั่วไปได้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้ไว้เป็น 7 ขั้นตอนดังนี้

1. ผู้อบรมหรือเป้าหมายคือใคร (Who) เป็นการตอบคำถามเพื่อให้ทราบว่าผู้มีส่วนร่วม ในการฝึกอบรมเป็นใคร จำนวน และความคาดหวังทั้งหมดเท่าใด
2. เหตุผลของการฝึกอบรม (Why) เป็นการแสวงหาคำตอบเพื่อเปิดเผยสถานการณ์ วิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม
3. เวลาในการจัดการฝึกอบรม (When) ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมนั้น ควรเป็นอย่างไร ควรจัดเมื่อใด ตอนไหน ระยะเวลาเท่าใด
4. สถานที่จัดการฝึกอบรม (Where) เป็นการบอกให้ทราบว่า สถานที่จัดควรเป็นที่ใด ใช้ห้องประชุมหรือห้องเรียนในการจัดฝึกอบรมที่ไหน ถึงจะเหมาะสมกับการฝึกอบรม
5. เนื้อหาของหลักสูตรเน้นอะไร (What) เนื้อหาเน้นหนักทางด้านใดในการฝึกอบรม ได้แก่ ทักษะ ความรู้ หรือ เจตคติ ต่อสิ่งที่องค์กรคาดหวังไว้
6. สิ่งที่คาดหวังเพื่ออะไร (What for) เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้วต้องการให้ผู้เข้ารับการ อบรมได้เกิดการพัฒนาอะไร ได้รับการประเมินผลอะไร
7. โครงสร้างของการฝึกอบรมเป็นอย่างไร (How) โครงสร้างของโปรแกรมภาระงานการ เรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ ซึ่งสามารถแยกออกเป็น 5 ส่วนด้วยกันคือ การเตรียมการ การ

แนะนำ แนวคิดและทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ และส่วนของการปิด ส่วนการออกแบบที่ให้การฝึกอบรม เป็นการฝึกปฏิบัติโดยเน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวคิดเพื่อการสื่อสาร

การสื่อสารถือเป็นทักษะสำคัญของภาษา ที่มนุษย์ใช้ติดต่อเพื่อแลกเปลี่ยนกันในหลากหลาย ด้าน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาให้ได้มีประสิทธิภาพมากที่สุดจำเป็นจะฝึกทักษะในการสื่อสาร นัก การศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2545,น.72) ได้กล่าวว่า ภาษาไม่ใช่คณิตศาสตร์ ภาษาไม่ใช่วิทยาศาสตร์ ภาษาคือศิลปะ ภาษาคือทักษะ และภาษาคือการนำไปใช้ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจึงไม่ได้ใช้ตาม สูตรอย่างคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ แต่จะใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ มีทักษะในการสื่อสารและ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ

แพ็คพงจา (2013, p20) ได้กล่าวว่า การสอนการพูดในภาษาต่างประเทศมีเป้าหมายเพื่อให้ ผู้เรียนส่งสารให้แก่ผู้รับสารฝั่งตรงกันข้าม แสดงความรู้สึกและความคิดของตนเองผ่านภาษา หรือ แม้กระทั่งพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อส่งเสริมด้านการใช้ชีวิต ในด้านการสอนการพูดภาษาเกาหลีก็ เช่นกันผู้เรียนมีเป้าหมายในการแสดงความคิดของตนเองผ่านภาษาเกาหลี ดังนั้นเป้าหมายของการ สอนการพูดก็เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนกันกับคนเกาหลีได้มีการปรับปรุงจัดหลายอย่างส่งเสริมการ สื่อสารเพื่อให้เข้าใจคนเกาหลีและสร้างมนุษยสัมพันธ์

สรุปได้ว่า การสื่อสารมีศาสตร์และศิลป์ที่จำเป็นในการเรียนรู้เพื่อ การดำรงชีวิตในชีวิต ประจำบรรลุตามเป้าหมาย

องค์ประกอบของการสื่อสาร

การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของ ความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้ (Hedge, 2000, pp.46-55)

1. ความสามารถด้านความรู้ ในภาษา (Linguistic Competence) หมายถึง ความรู้ที่ เกี่ยวกับลักษณะของตัวภาษา เช่น ความรู้ ด้านของการสะกด การออกเสียง คำศัพท์ การสร้างคำ โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและความหมายด้านภาษา

2. ความสามารถด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษา 2 ประการดังนี้

2.1 การรู้จักที่จะใช้ภาษาเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายหรือความต้องการ

2.2 การรู้จักที่จะปฏิบัติหรือแสดงออก โดยมีการใช้ภาษาตามความเหมาะสมกับ บริบทของสังคม เช่น การใช้ภาษาอย่างสุภาพ การเลือกใช้รูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ กับบุคคลที่มีบทบาทต่าง ๆ กัน หรือมีสถานะที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า บุคคลนั้น จะต้องมีความรู้ ด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) ด้วยเช่นกัน

3. ความสามารถด้านการเรียงร้อยถ้อยคำในภาษา (Discourse Competence) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนทำให้ถ้อยความทั้งภาษาเขียน หรือบทสนทนา มีการเชื่อมโยงสอดคล้องกันและสามารถเป็นที่เข้าใจได้

4. ความสามารถด้านกลยุทธ์ในการใช้ภาษา (Strategic Competence) คานะและสเวน (Canale and Swain, 1980, p.25) ได้ให้คำจำกัดความว่า เป็นความสามารถในการจัดการเหตุการณ์สนทนาในชีวิตจริง และเป็นวิธีที่จะรักษาให้มีการเปิดช่องทางหรือโอกาสสนทนา ตัวอย่าง เช่น กลยุทธ์ในการใช้คำพูดมาชดเชยความรู้ ของภาษาที่มีไม่เพียงพอหรือไม่แน่ใจ โดยการอธิบายใช้คำพูดที่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่จะทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ (Achievement Strategies) นอกจากนี้มีการใช้กลยุทธ์ในการลดรูป (Reduction strategy) โดยหลีกเลี่ยงที่จะใช้รูปแบบภาษาที่ผู้พูดไม่มีความแน่ใจและเลือกใช้คำอื่นมาทดแทน

5. ความคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถที่จะเชื่อมโยงหน่วยภาษาพูดเข้าด้วยกันด้วยความสะดวก ปราศจากความชักช้าที่ไม่เหมาะสม หรือล้มเหลวโดยไม่มีขอบเขตนอกจากนี้ จอห์นสัน (อ้างถึงใน เฮดจ์. Hedge, 2000, p.54) กล่าวว่า เป็น ความสามารถที่จะโต้ตอบอย่างต่อเนื่องภายในบทสนทนาแต่ละบท สามารถที่จะเชื่อมคำ วลีของคำถาม สามารถที่จะออกเสียงด้วยการออกเสียงอย่างชัดเจน อีกทั้งเน้นหนัก เสียงสูงต่ำได้อย่างเหมาะสมและสามารถที่จะปฏิบัติสิ่งที่กล่าวมานี้ได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์จริง (Real Time)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2535) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) นั้นได้ พัฒนาขึ้นมาครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 ในช่วงเวลาดังกล่าว มีผู้อพยพ เป็นจำนวนมากในยุโรป สมาพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษาที่สองที่เน้นหน้าที่ของภาษาและการสื่อความหมาย (Functional Notional Syllabus Design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้ในอเมริกาเหนือ (อ้างถึงใน ธูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549) ช่วงนี้จึงมีการเสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ แนวการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) โดยมีความเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียง ระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียงและโครงสร้างแต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อ ความหมาย ดังนั้น การสอนภาษาจึงไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือ โครงสร้าง ของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะในการสื่อสารนั้นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ เช่น โต้แย้ง ชักจูง ขออนุญาต ฯลฯ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมตามสภาพสังคมด้วย เช่น การพูดแสดงการ โต้แย้ง ลักษณะ คำพูดมิใช่เพียงเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์และความในใจเท่านั้นแต่ต้องคำนึงถึงผู้ฟัง

ด้วย เป็นต้น นอกจากนั้น การสื่อสารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง การรู้รูปแบบ หน้าที่และความหมายของ ภาษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่พอ นักเรียนสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ได้จริง

คิมซิงซู (2014, p.148) เป้าหมายในการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารคือการที่ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารโดยใช้ภาษาเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นด้านการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารนั้นคือการส่งเสริมสรณะด้านการสื่อสารของผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่วภาษาเกาหลีและแสดงความคิดของตัวเองเป็นภาษาเกาหลีได้ถูกต้องแม่นยำ

เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. เทคนิคการสอนแบบ 3 Ps

จากแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้เกิดวิธีสอนขึ้นหลายวิธีและวิธีการสอนหนึ่งคือ วิธีการสอนแบบ 3Ps (PPP) เป็นการสอน 3 ขั้นตอน ที่ปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ซึ่งเทคนิคการสอนแบบประกอบด้วย การนำเสนอบทเรียน (Presentation) การฝึกปฏิบัติ (Practice) และ การนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร (Production)

ขั้นการนำเสนอบทเรียน (Presentation)

เป็นขั้นการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่โดยทั่ว ไปใช้รูปแบบบทสนทนาหรือบทอ่านสั้น ครูเป็นผู้อธิบายโครงสร้างใหม่และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นของการเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาการออกเสียง ความหมายคำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ กฎเกณฑ์ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553)

ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)

ผู้เรียนฝึกใช้โครงสร้างใหม่ในเนื้อหาที่กำหนดให้ฝึกปฏิบัติ หรือใช้แบบฝึกหัดขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้แนะ (controlled practice /directed activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (semi-controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักแต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบของภาษาแล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไปสถานการณ์เหล่านี้ จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นในห้องเรียนเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่นอกจาก นี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้

ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553)

ขั้นการนำไปใช้ในการสื่อสาร (Production)

ผู้เรียนฝึกปฏิบัติใช้โครงสร้างใหม่ในเนื้อหา หรือบริบทที่แตกต่างไปโดยใช้เนื้อหาหรือข้อมูลพวกเขาเอง เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้รูปแบบโครงสร้างใหม่ ขั้นการใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นขั้นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียนโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริงหรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบในชีวิตจริง ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ในขั้นตอนนี้วิธีการฝึกมักทำในรูปแบบการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ให้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2553)

2. เทคนิคการสอนแบบ TPR

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหรือที่เรียกอย่างย่อว่า TPR - Total Physical Response เป็นแนวการสอนที่ได้รับแนวคิดมาจากการวิจัยด้านจิตวิทยาพัฒนาการและทฤษฎีการเรียนรู้โดยนักการศึกษาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ชื่อ เจมส์ แอชเชอร์ (James. J. Asher) ซึ่งได้แนวคิดการสอนภาษาแบบนี้มาจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก (Asher, 1979:19-24) วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนภาษาที่ถูกนำมาใช้ในการนำเสนอภาษาต่างประเทศ โดยการใช้ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง โดยต้องการให้ผู้เรียนเกิดการโต้ตอบการรับรู้ภาษาโดยใช้อวัยวะในร่างกาย (Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics, 1992, p.385)

ลำดับขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้ ผู้สอนทบทวนบทเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยการพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แสดงท่าทางประกอบคำสั่ง คำสั่งละ 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนฟังและแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อผู้สอนสังเกตว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ผู้สอนจะสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบจากครู อาจให้ปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้สอนจะประเมินการปฏิบัติโดยวิธีการสังเกต และให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยการพูด หรือแสดงการชมเชย เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ถูกต้องให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ผู้สอนต้องใช้การสังเกตและแสดงการชมเชยตลอดเวลาและทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นทำแบบฝึกหัด เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนจะสรุปย่อ และประเมินสิ่งที่ผู้เรียนเรียนมาจากการทำแบบฝึกหัด

3. รูปแบบการสอนของวิธีสอนแบบฟัง-พูด

การเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบฟัง-พูดจะใช้ภาษาเป้าหมายเป็นสื่อกลางในการ สื่อสาร ส่วนการนำเสนอเนื้อหาจะอยู่ในรูปแบบของบทสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมี รูปแบบการสอน ดังต่อไปนี้ (อ้างถึงใน ปวีณย์ บุญปก, 2550)

3.1 ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจากครูหรือจากเทปบันทึกเสียงแล้วพยายามจำบทสนทนานั้น จากนั้นให้นักเรียนฟังคำอธิบายเนื้อหาในบทสนทนาเป็นภาษาเป้าหมายจากครู

3.2 ให้นักเรียนทั้งชั้นพูดบทสนทนาตามครูหรือตามเทปบันทึกเสียงที่ละบรรทัด กันหลาย ๆ ครั้ง โดยนักเรียนต้องพยายามพูดให้ได้ใกล้เคียงกับต้นแบบมากที่สุด

3.3 ในกรณีที่นักเรียนพูดบทสนทนาติดขัด ครูจะนำประโยคที่ติดขัดมาฝึกเป็นพิเศษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพิ่มส่วนประโยค จนกระทั่งนักเรียนสามารถพูดประโยคดังกล่าวได้

3.4 ให้นักเรียนพูดบทสนทนาทั้งหมดตามครูเพื่อให้ผู้เรียนจำบทสนทนาทั้งหมดได้

3.5 ให้นักเรียนฝึกโต้ตอบตามบทสนทนาโดยเริ่มจากการฝึกพร้อมกันทั้งห้อง แล้วค่อยแบ่งกลุ่มให้มีขนาดเล็กลงจนนักเรียนได้ฝึกโต้ตอบกันแบบตัวต่อตัว

3.6 ฝึกโครงสร้างไวยากรณ์จากประโยคในบทสนทนา โดยใช้เทคนิคการฝึกฝน (drill) ชนิดต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และครูอาจเพิ่มเติมไวยากรณ์โครงสร้างอื่นที่มีความ คล้ายคลึงกับโครงสร้างในบทสนทนาให้นักเรียน

3.7 ก่อนที่จะจบบทเรียน ครูให้นักเรียนทบทวนบทสนทนาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้เห็นว่านักเรียนจำและพูดได้คล่องแคล่วเพียงใด

การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสาร

เป็นการดำเนินการเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการสื่อสารของผู้เรียน นักการศึกษา หลายท่าน ได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินไว้ เช่น เวลเล็ทท์ (Valette) (อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, น.203) เสนอว่า การทดสอบทางภาษาที่ดีที่สุดคือการทดสอบ ความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง การทดสอบ ความสามารถในการสื่อสาร ควรเน้นที่ ความสามารถในการสนทนาเฉพาะ และการวัดความสามารถ ทางภาษา ควรเน้นที่ความสามารถในการพูด เขียน หรือความเข้าใจข้อความด้วย นอกจากนี้ ออลเลอร์ (Oiler) (อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น.203) อธิบายว่า ความสามารถทางภาษานั้น เป็นการรวมความสามารถทางภาษาใน ลักษณะทักษะสัมพันธ์ ที่จะต้องบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อปฏิบัติได้ในชีวิตจริง จึงไม่สามารถทดสอบเป็นส่วนย่อย ๆ ได้

การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสภาพจริงในการจัด

การเรียนสอนภาษา มีความคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้ และมีทักษะ ในการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมโดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ มาผนวกกับความรู้ภายในตน และสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้จริง จึงจัดได้ว่าเป็นการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งมีสาระสำคัญ ของการประเมิน ดังนี้ (กิ่งแก้ว อารีรักษ์, 2546, น.74-78)

1. องค์ประกอบของการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย การประเมิน 2 ด้าน คือ

1.1 ความคิดรวบยอดทางภาษา (Language Concept) ได้แก่ ศัพท์ ส่วนวน ไวยากรณ์ โครงสร้าง และการออกเสียง ซึ่งแสดงออกโดยผ่านทางความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

1.2 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process Concept) เป็นการประเมินความสามารถที่ผู้เรียนแสดงออกทางความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องมีการประเมินตาม สถานการณ์ที่กำหนดให้ องค์ประกอบในการประเมินผล จะต้องสอดคล้องกับแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร นั่นคือ ต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษา ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ไวยากรณ์ เสียง และประเมินความสามารถ ซึ่งหมายถึง ทักษะในการนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสาร ได้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์

2. ลักษณะการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในการประเมิน ตามสภาพจริง

การทดสอบที่จะประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง-พูด จะมีลักษณะดังที่ มอร์โรว (Morrow) (as cited in Blount, 1996) เสนอไว้ว่า หากต้องการประเมินตามสภาพจริง ก็ต้องประเมินการสื่อสารในชีวิตจริง โดยจะต้องมีภาระงานเหมือนในชีวิตจริง ซึ่งสิ่งที่ยังขาดการประเมินตามสภาพจริงของความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร ในด้าน ทักษะการสื่อสาร เช่น ทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนในรูปแบบของภาระงาน ที่มีลักษณะ 7 ประการดังนี้

2.1 ลักษณะเป็นภาระงานที่ยึดการมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นหลัก (Interaction-based) เป็นภาระงานที่ต้องคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ได้แก่ ผู้พูด แลผู้ฟัง ซึ่งในการสื่อสารจะต้องมีเนื้อหา และวิธีการแสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการสื่อไปถึงผู้รับ

2.2 ลักษณะของภาระงานเป็นสิ่งที่ไม่สามารถคาดเดาได้ (Unpredictability) เป็นภาระงาน ที่ต้องคำนึงถึงผลที่จะได้รับเหมือนการสนทนาในชีวิตจริงที่ไม่สามารถทำนายได้ว่า ผู้ตอบจะตอบว่า อย่างไร ควรมีการจำกัดเวลา เพื่อให้ผู้ใช้ภาษาต้องคิดหาวิธีการจัดการรับและ ตอบโดยเร็ว

2.3 ภาระงานต้องมีบริบท (Content) ควรกำหนดบริบท หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้อง ใช้ภาษา การทดสอบจึงควรคำนึงถึงภาษาที่เหมาะสม และวิธีการที่จะใช้ภาษา ในการสื่อสาร ตามสถานการณ์

2.4 จุดมุ่งหมาย (Purpose) การทดสอบจะต้องมีจุดมุ่งหมายชัดเจน โดยมีการวัดความสามารถของผู้เรียนว่า มีการเลือกใช้ภาษาตามหน้าที่ทางภาษาของข้อความที่สื่อออกไป

2.5 การปฏิบัติจริง (Performance) การทดสอบควรกำหนดสถานการณ์การใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความสามารถที่มีอยู่ในตนเองออกมาใช้ ในการสื่อสาร

2.6 ความเป็นจริงแท้ (Authentic) ภาษาที่ใช้ในการทดสอบควรเป็นภาษาที่ใช้อยู่จริง

2.7 การยึดพฤติกรรมที่คาดหวังเป็นหลัก (Behavior-based) ในการทดสอบความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีจุดเน้นที่จะต้องทำการประเมินทั้งในตัวภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในส่วนของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้น ควรใช้รูปแบบการประเมินที่เป็นประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

การทดสอบทักษะการพูด

วิธีการทดสอบทักษะพูดเพื่อความเข้าใจและทักษะพูดในชั้นสื่อสารของรีเบ็คก้า วาเล็ทท์ (Rebecca M. Valette) และจอห์น ออลเลอร์ (John Oller) (อ้างถึงใน กิ่งแก้ว อารีรักษ์ 2546, น. 84-85) แนะนำลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

1.1 การให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ นักเรียนพูดประโยคโดยมีริม เป็นสื่อ แต่ นักเรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

1.2 การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด คำแนะนำสำหรับการทดสอบอาจใช้ภาษา หรือ ภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเขียนก็ได้ว่าตัวนั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนได้แย้ง

1.2.1 ผู้สอนพูดประโยค 1 ประโยค และแสดงคำตอบด้วยท่าทางหรือสีหน้า แล้วให้นักเรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น ๆ

1.2.2 นักเรียนเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด

1.2.3 นักเรียนจะได้รับบทบาท และคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่นักเรียนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย

1.2.4 นักเรียนฟังบทสนทนาของเจ้าของภาษาแล้วรายงานเนื้อหาของสิ่งที่ได้ฟัง

1.2.5 นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์ แล้วจดบันทึกไว้

2. การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze) การเลือก ข้อความสำหรับสอบใช้วิธีเดียวกับการเลือกข้อความสำหรับให้เขียนตามคำบอกโดยอาจบันทึกเทปจากรายการทางวิทยุ หรือข้อความอื่น ๆ ที่อยู่ในรูปแบบของการพูดแต่ข้อความไม่ควรยากเกินไป แบบสอบ ชนิดนี้ นักเรียนจะได้ฟังข้อความ 2 ครั้ง ครั้งแรกฟังข้อความทั้งหมด (อาจให้ฟัง 2 ครั้งก็ได้ขึ้นอยู่กับผู้สอน) หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังข้อความที่มีบางตอนเว้นว่างไว้ให้เติม นักเรียนจะต้องพูดแล้วเติม ช่องว่างด้วยข้อความที่เหมือนกับที่ได้ยินมาแล้วในรอบแรก

3. การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เช่น ผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเล่าต่อให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนภายหลังการให้คะแนนอาจให้ตาม ประสิทธิภาพของการสื่อสารทั้งหมด หรือให้ตามรายละเอียดหลัก ๆ ของเรื่องที่มีผลต่อความเข้าใจ ในเนื้อเรื่องการพูดไว้

4. ให้พูดตามสถานการณ์สมมติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function)เหมาะสม

5. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริงมีวิธีการทดสอบ

5.1 ให้นักเรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่

5.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ

5.3 ให้นักเรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะนักเรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

5.4 นักเรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าเป็นระดับกลาง วัตถุนั้นอาจจะไม่สลับซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าเป็นระดับที่สูงขึ้นอาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนขึ้น

5.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง โต้แย้ง ปฏิเสธพูดหักล้าง ข้อโต้แย้ง

5.6 การสนทนาและสัมภาษณ์เป็นวิธีการทดสอบทักษะพูดที่เหมาะสม นิยมใช้ และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบสอบสมรรถภาพทางการพูดจะเป็นแบบสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาตามหน้าที่หรือความสามารถในการสื่อสารก็ต่อเมื่อแบบสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบ ในการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียง ส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม เนื้อหาในการสัมภาษณ์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน เช่น นักเรียนในระยะเริ่มต้นควรสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ส่วนนักเรียนในระดับกลาง การสนทนาควรซับซ้อนขึ้น ต้องใช้ความคิดและจินตนาการประกอบด้วย เช่น ถ้าท่านเป็นเศรษฐี ท่านจะทำอะไร เป็นต้น สำหรับนักเรียนในระดับสูง หัวข้อการสนทนาส่วนใหญ่เป็นความ

คิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยอาจให้นักเรียนอ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

5.7 ให้พุดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ ภาพประกอบ บทความ แลบบันทึกเสียง วิดีทัศน์

5.8 ให้พุดสรุปจากเอกสาร

5.9 ให้พุดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน

Julia Jasmine and Coacetta Doti Ryan (อ้างถึงใน กิ่งแก้ว อารีรักษ์, น.103-105) ได้จำแนกเกณฑ์การประเมินเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales)

เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม คือ แนวทางในการให้คะแนน โดย พิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกันเป็นภาพ รวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียว สำหรับงานหรือการปฏิบัติ นั้น ๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัด องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือก ใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ กล่าวคือ สามารถตรวจสอบความสามารถในการสื่อความ ความต่อเนื่องของแนวคิด ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาได้

โดยทั่วไปเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวมส่วนใหญ่มักใช้เกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ เพราะง่ายต่อการกำหนดค่าและรายละเอียดของเกณฑ์ ซึ่งมักจะยึดเป็นเกณฑ์ค่าเฉลี่ย สูงกว่าค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เนื่องจากความแตกต่างระหว่างระดับของเกณฑ์ทั้ง 3 ระดับนั้น จะแตกต่างกันชัดเจน แต่ก็มีผู้กำหนดเป็น 5-6 ระดับเช่นกัน แต่ความแตกต่างระหว่างระดับของเกณฑ์ จะต่างกันเพียงเล็กน้อย ทำให้ยากต่อการตัดสินใจในการตรวจให้คะแนน ในการกำหนดคำอธิบาย ของเกณฑ์ วิธีการที่จะช่วยทำให้ชัดเจน ในครั้งแรก ๆ ผู้สอนควรนำผลงานของนักเรียนมาตรวจ โดยพิจารณาจากเป้าหมายและความคาดหวังในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ตัดสินการเขียนตอบแต่ละอย่าง ในลักษณะของการพิจารณาคุณภาพของงานโดยรวม จัดกลุ่มกระดาษคำตอบที่นักเรียนเขียนตอบ แยกเป็น 3 กอง คือ งานที่มีคุณภาพดี ปานกลาง และไม่ดี แล้วตรวจสอบลักษณะที่เป็นตัวแยก (กรอง ระหว่างงานที่มีคุณภาพแตกต่างกัน แล้วนำมากำหนดเป็นรายละเอียดคุณภาพของแต่ละระดับ จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นและเที่ยงตรง เมื่อมีความชำนาญแล้วอาจกำหนดเป็น 4-5 ระดับ โดยกำหนด เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ยอมรับได้ (ผ่าน) และยอมรับไม่ได้ (ไม่ผ่าน) แล้วจึงนำแต่ละช่วงมาพิจารณา เป็น 2 ระดับ คือ

ผ่านอย่างดี ผ่านอย่างพอใจ และทำเช่นเดียวกันในช่วงของการไม่ยอมรับ คะแนนศูนย์ คือ ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติเล็กน้อยและไม่ถูกต้องเลย เช่น

2. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales)

เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณา จากแต่ละส่วนของงานที่มี ลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือ คำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้น ๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็น ประเด็นต่าง ๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงาน ได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่ กำหนด และส่วนใหญ่จะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนด้านการพูด

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดพิจารณา 4 ประเด็น รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน ดังนี้

ความคล่องในการพูด 5 คะแนน

5 = พูดได้ด้วยความเร็วปกติ จังหวะในการพูดแทบจะเหมือนเจ้าของภาษาความคิด ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

4 = พูดแปร่ง ความเร็วปกติ มีตะกุกตะกักนิดหน่อย แต่ไม่รู้สึกรำคาญหรือความ คิด ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

3 = พูดแปร่ง ค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก พูดซ้ำบ้าง ความคิดไม่ค่อยต่อเนื่องในเรื่องที่ พูด แต่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากที่จะทำความเข้าใจ

2 = พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานหลายครั้ง ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด ต้อง ใช้ความพยายามจึงจะเข้าใจ

1 = พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานจนน่าเบื่อ ต้องกระตุ้นให้พูดต่อ ความคิดไม่ เชื่อมโยง กระโดดไปมา

การออกเสียง 4 คะแนน

4 = พูดออกเสียงได้ชัด ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียง เชื่อมโยงคำได้แทบเหมือนเจ้าของภาษา

3 = พูดออกเสียงได้ชัดพอที่จะเข้าใจได้ ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้เสียงสูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำได้คล้ายเจ้าของภาษา

2 = พูดออกเสียงได้ไม่ชัดบางตอนทำให้เข้าใจได้ยาก มีการลงเสียงหนักเบาใช้เสียง สูงต่ำ ระดับเสียง เสียงเชื่อมโยงคำบ้าง แต่เว้นไปบ้างบางตอน

1 = พูดออกเสียงคำไม่ชัดเกือบฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง ไม่ลงเสียงหนักเบา ไม่มีจังหวะ จะโคน ไม่ใช้เสียงสูงต่ำระดับเสียงน้อย ๆ ไม่ทำเสียงเชื่อมโยงคำ

การใช้คำศัพท์ 4 คะแนน

- 4 = มีวงคำศัพท์กว้าง สามารถใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม แม่นยำในทุกเรื่อง
- 3 = สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม มีคำศัพท์ที่ติดขัด ใช้ไม่สื่อความ
บ้าง แต่น้อยมาก
- 2 = ใช้คำศัพท์พื้น ๆ เพียงพอที่จะใช้สื่อความ บางครั้งต้องพูดใหม่เพื่อให้ได้ความ
ตามที่ต้องการสื่อ
- 1 = มีวงคำศัพท์น้อยมาก ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องจนสื่อความได้แทบไม่ตรงกับหัวข้อ
เรื่องที่พูด

วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลี

ภาษาเกาหลีเป็นภาษาต่างประเทศในจำนวนหลายภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเลือก
เรียนตามความถนัดและความสนใจ โดยเริ่มเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตร 3 ปี
สำหรับนักเรียนระดับชั้นม.4-6 ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีจำนวนผู้เรียนและจำนวนคาบเรียนแตกต่างกัน บางแห่ง
อาจมาก บางแห่งอาจน้อยขึ้นอยู่กับความพร้อมและจุดเน้นของโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงออกแบบหลักสูตรภาษาเกาหลี โดยมีเนื้อหาสาระสำหรับการเรียนรู้ภาษา

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ

รูปแบบมาตรฐานการสอนภาษาเกาหลีที่นิยมใช้ของนานาชาติ (international standard
curriculum of Korean language) การร่วมมือของเอกชน องค์กรการศึกษาภาษาเกาหลี ในและ
นอกประเทศ รูปแบบมาตรฐานการสอนภาษาเกาหลีที่นิยมใช้ของนานาชาติ ได้แบ่งระดับภาษา
เกาหลีไว้เป็น 7 ระดับ ระดับต้น(ระดับ 1-2) , ระดับกลาง (ระดับ 3 - 4),ระดับสูง (ระดับ 5-6) ,
ระดับสูงสุด (ระดับ 7) (แบ่งตามระดับ) สรุปออกมาเป็นตารางได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขอบเขตเนื้อหาภาษาเกาหลีของแต่ละระดับ

ระดับ	หัวข้อ	จำนวน (หน่วย : ตัว)
ระดับ 1	แนะนำครอบครัว ชีวิตในโรงเรียน ชีวิตในที่ทำงาน การซื้อของ อาหาร เป็นต้น	41
ระดับ 2	งานในบ้าน สถานการณ์ อุบัติเหตุ ชีวิตในเกาหลี ข้อมูลภูมิประเทศ เป็นต้น	38

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ระดับ	หัวข้อ	จำนวน (หน่วย : ตัว)
ระดับ 3	คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต สื่อมวลชน ความแตกต่างวัฒนธรรม อาชีพ เป็นต้น	41
ระดับ 4	ระบบการศึกษา ข่าวกว้าง ความขัดแย้งระหว่งเพื่อนร่วมงาน เวลาว่าง เป็นต้น	40
ระดับ 5	ทักษะ สังคมอนาคต ระบบสังคม ศิลปะ ภาษา เป็นต้น	41
ระดับ 6	ปัญหาการร่วมมือ ประวัติศาสตร์ สื่อ การบริหาร เศรษฐกิจ ศาสนา เป็นต้น	29
ระดับ 7	จิตวิทยา สถาปัตยกรรม สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์ ปรัชญา เป็นต้น	19

คำศัพท์จัดเป็นหมวดหมู่ รวมทั้งหมด 11,000 คำ คำศัพท์พิจารณาจากมาตรฐานของกิจกรรมจำนวน, ขอบเขต (range) ,ความครอบคลุม (coverage) , ความสะดวกในการเรียนการสอน ระดับต้น 1,681 ตัว , ระดับกลาง 3,000 ตัว , ระดับสูง 6,428 ตัว

โครงสร้างที่ใช้สำหรับการสอนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ

หลักสูตรภาษาเกาหลีโปรแกรมร่วมสังคมผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ (โปรแกรมหลักสูตรร่วมสังคม) สรุพออกมาเป็นตารางได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีแต่ละระดับของหลักสูตรภาษาเกาหลีโปรแกรมร่วมสังคมผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ

ระดับ การจำแนก	ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	หลักสูตร	ระดับต้น	ระดับต้น 1	ระดับต้น 2	ระดับกลาง 1	ระดับกลาง 2
ชั่วโมงเรียน	15 ชั่วโมง	100 ชั่วโมง	100 ชั่วโมง	100 ชั่วโมง	100 ชั่วโมง	50 ชั่วโมง
คะแนนประเมินก่อนเรียน	พูดปากเปล่าน้อยกว่า 3 คะแนน (ไม่รวมคะแนนเขียน)	3-20 คะแนน	21-35 คะแนน	36-65 คะแนน	66-80 คะแนน	81-100 คะแนน

เป้าหมายการศึกษาระดับ สถาบันวิจัยทางภาษา ภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัย ยอนเซ สรุพออกมาเป็นตารางได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับต้นของ มหาวิทยาลัย ยอนเซ

ขอบเขต	เนื้อหาและเป้าหมายสำหรับระดับ 1
โครงสร้างตัวอักษร	สามารถเขียนและอ่านได้อย่างคล่องแคล่วตามโครงสร้างตัวอักษรฮันกิลและ โครงสร้างพื้นฐานของอักษรวิธี
ทักษะการออกเสียง	1. ออกเสียงสระและพยัญชนะได้อย่างชัดเจนและรู้โครงสร้างการออกเสียงในภาษาเกาหลีผ่านการเปลี่ยนแปลงของเสียง 2. ในระดับ 1 กฎการเชื่อมเสียง 구개음화 (เสียงกระทบเพดานปาก) เป็นต้น ของโครงสร้างกฎการออกเสียง
กลุ่มเป้าหมาย	ระดับต้น
โปรแกรมร่วมกับสังคมวัฒนธรรม	1. ชั้นเตรียมเพื่อปูความสามารถในการสื่อสารระดับพื้นฐานในขอบเขตที่กำหนดไว้ ขั้นต้น

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขอบเขต	เนื้อหาและเป้าหมายสำหรับระดับ 1
사회통합 프로그램	2. เข้าใจเกี่ยวกับตัวอักษรเกาหลี พยัญชนะ สระ โครงสร้างประโยคพื้นฐาน อย่าง ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง เป็นต้น 3. ฝึกองค์ประกอบไวยากรณ์พื้นฐาน เช่น รูปแสดงเวลา ปัจจุบัน /อดีต/อนาคต เป็นต้น 4. เรียนรู้ ความสามารถแสดงที่จำเป็นต่อการใช้จริงขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวันและส่วน บุคคล เช่น แนะนำตัวเอง / ชื่อของ / สิ่งอาหาร / อากาศ / งานอดิเรก เป็นต้น 5. เข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์พื้นฐานและคำศัพท์พื้นฐาน ประมาณ 700 – 900 ตัว
พัฒนารูปแบบ	1. สามารถสื่อสารหัวข้อ (ทักทาย , แนะนำตัว ฯลฯ)ในชีวิตประจำวันได้
มาตรฐานการสอน	2. สามารถแก้ปัญหาโครงสร้างจากหัวข้อขั้นพื้นฐาน
ภาษาเกาหลีระดับ	3. สามารถเข้าใจและฟังบทสนทนาง่ายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
นานาชาติ	4. สามารถเขียนและเข้าใจประโยคง่ายต่าง ๆ ได้ดี
국제 통용 한국어교육 표준 모형 개발	5. สามารถใช้และเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับ สิ่งของและ- สถานที่ที่อยู่รอบตัวใน ชีวิตประจำวัน 6. สามารถพูดออกเสียงสำเนียงประโยคพื้นฐานพอให้คู่สนทนาเจ้าของภาษาเข้าใจ , องค์ประกอบของเสียงภาษาเกาหลี

เนื้อหาตำราเรียนภาษาเกาหลีระดับต้น

เนื้อหาตำราเรียนภาษาเกาหลีระดับต้นแต่ละสำนักพิมพ์ได้วางโครงสร้างไว้ให้เหมาะสมกับ
ผู้เรียนระดับต้นผู้วิจัยได้รวบรวมหนังสือสอนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างประเทศที่มีเนื้อหาเน้นด้าน
การพูด เพื่อนำวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหา จำนวนทั้งหมด 5 เล่ม สรุปได้ดังตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางสรุปขอบเขตเนื้อหาภาษาเกาหลีระดับต้น

หนังสือ	หัวข้อ
KBS 생활 한국어(초급)	ตัวอักษรเกาหลี การแนะนำตัว การถามทาง การขอเรื่อง การซื้อของ อากาศ การถามทาง การถามตอบ ร้านอาหาร เรื่องส่วนบุคคล อาการเจ็บป่วย งานอดิเรก การชกชวน
경희 말하기	การทักทาย การแนะนำตัว การถามตอบ การนัดหมาย การสั่งอาหาร การกำหนดแผน การถามเหตุผล การซื้อของ การขอเรื่อง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

หนังสือ	หัวข้อ
연세 한국어 말하기와 쓰기 ¹⁻¹	การทักทายและการแนะนำตัว สิ่งของ โรงเรียน เพื่อน บ้านเกิด ชีวิตในโรงเรียน อาหาร การใช้ชีวิต วันหยุดสุดสัปดาห์ ประโยครูปอดีต
사랑해 한국어 ¹	ตัวอักษรเกาหลี แนะนำตัว สิ่งของ อาหารและการสั่งอาหาร ชีวิตประจำวัน การซื้อของ เวลาและวัน อากาศและความเป็นอยู่
세종 한국어 ¹	ตัวอักษรเกาหลี แนะนำตัว ชีวิตประจำวัน ตำแหน่ง การซื้อของ วัน อากาศ เวลา การนัดหมาย กิจกรรมช่วงวันหยุด การเรียนภาษา การวางแผน

สรุปได้ว่า เนื้อหาภาษาเกาหลีระดับต้นของหนังสือแต่ละเล่มจะเริ่มต้นบทเรียนเกี่ยวกับตัวอักษร เนื้อหาถัดไปคือการแนะนำตัว และเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตขั้นพื้นฐาน อย่างการถามตอบ สิ่งของ อาหาร การซื้อของ เป็นต้น เรียงสลับกันไปตามรูปแบบและลำดับเรื่องราวที่ผู้จัดทำหนังสือต้องการเล่าเรื่องราวประสานต่อเนื่องกับการสอน

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพย่อมจะส่งผลหรือจูงใจให้ผู้เรียนชอบสนใจและมีความต้องการที่จะเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดไว้ด้วยความตั้งใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, น.557-558) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจคือสนใจ ชอบใจและให้ความหมายของคำว่าพึงพอใจว่าหมายถึงพอใจชอบใจ

ธีรพร จำนงค์นิต (2548, น.8) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกและเป็นความประทับใจที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลบรรลุถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ซึ่งทำให้เกิดความสุขจึงแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเช่นการพูดท่าทางที่แสดงออก

กมล ขวณวัน (2552, น.12) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทาทิ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือปัจจัยต่าง ๆ ภายหลังที่ได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้ว ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับในสิ่งที่ต้องการ หรือ บรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่ หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

รัฐภาววรรณ พอสิงห์ (2557, น.80) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือเป็นทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นได้บรรลุถึงความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของตนเองที่กำหนดไว้ และระดับความพึงพอใจ ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของคนนั้น ๆ ด้วย

Strauss and Sayles (1976, p.19) ได้กล่าวว่า คือความพึงพอใจในงานที่เราทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การคนจะเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งด้านวัตถุหรือทางจิตใจซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาได้

Locke (1976, p.130) ได้กล่าวว่า คือความพึงพอใจในงานหมายถึงสภาวะความรู้สึกทางอารมณ์ที่เป็นบวกหรือเป็นที่พอใจซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินค่าของการปฏิบัติงานหรือประสบการณ์จากการทำงาน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เกิดจากการวางเป้าหมายไว้ โดยผลของการบรรลุเป้าหมายนั้น อาจจะมีทั้งในด้านลบหรือด้านบวก

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Maslow (1970, pp.69-80) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางซึ่งตั้งอยู่บนสมมุติฐานที่ว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการอื่นก็จะเกิดขึ้นมาอีกความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกันความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่ทันหมดไปความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตได้แก่อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัยความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคตความเจริญก้าวหน้าอบอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคมเป็นสิ่งสูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการมีฐานะมีความอยากเด่นในสังคมมีชื่อเสียงอยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อย่างมีความเป็นอิสระเสรี
5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตเป็นความต้องการในระดับสูงอยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิตซึ่งเป็นไปได้ยาก

องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติกิจกรรมจะเกิดขึ้นได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจไว้ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2546, น.7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจซึ่งเป็นที่นิยมแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับการทำงานในปัจจุบัน

1. ความตื่นเต้น น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน ความไม่สนุกสนาน
3. ความโล่ง ความสลับ
4. ความท้าทาย ไม่ท้าทาย
5. มีความพอใจ ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง

1. ถือว่าเป็นรางวัล ไม่เป็นรางวัล
2. มาก น้อย
3. ยุติธรรม ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางด้านการเลื่อนตำแหน่ง

1. ยุติธรรม ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้ เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้บังคับบัญชา

1. อยู่ใกล้ อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงจัง ยุติธรรมแบบไม่จริงจัง
3. เป็นมิตร ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อน
3. สนุกสนานร่าเริง ดูไม่มีชีวิตชีวา

สุพรรณษา ศรีโพธิ์ (2546, น.28) กล่าวว่าปัจจัยองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่ 5 ประการดังนี้

1. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับวัตถุ ประกอบด้วยวัตถุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ เป็นต้น
2. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับโอกาสเช่นโอกาสเกี่ยวกับความมีชื่อเสียงความเด่น ความมีอำนาจ อิทธิพล เป็นต้น
3. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับสภาพวัสดุอุปกรณ์ ความร่วมมือ การได้รับบริการซึ่งอาจจะได้โดยผู้ตัว หรือไม่รู้ตัว
4. ความสามารถของครูผู้สอนที่จะทำให้ความพึงพอใจแก่ บุคคล โดยเปิดโอกาสให้เขาแสดง อุดมคติโดยเสรี เพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในฝีมือ
5. สิ่งจูงใจเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน การมีสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับบุคคลภายในห้องความสัมพันธ์ กับสถาบัน และการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมโรงเรียน

Herzberg et al (1959, p.150) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจหรือสิ่งที่จะทำให้บุคคลทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นมีปัจจัยอยู่ 2 ชนิด ดังนี้

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล เป็นสิ่งที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดหรือจิตใจของแต่ละบุคคลที่จะกระตุ้นให้ผู้ทำงานมีความรู้สึกในด้านดี มีความพึงพอใจในการทำงาน ถึงแม้จะขาดปัจจัยเหล่านี้ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อผู้ทำงานแต่อย่างใด แต่เป็นปัจจัยที่ช่วยจูงใจให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความมุ่งมั่นในการทำงาน อีกทั้งยังมีส่วนต่อความพึงพอใจในงานที่ทำ

2. ปัจจัยเกื้อหนุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยจากภายนอก เช่น นโยบายขององค์การ และการบริหาร การนิเทศ เงินตอบแทน สภาพการทำงาน เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้มิได้เป็นแรงจูงใจในการทำงาน แต่ถ้าขาดหรือไม่มีปัจจัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจต่อผู้ปฏิบัติงานได้

จากการวิเคราะห์ของ Herzberg พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่

พึงพอใจในการทำงานนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ปัจจัยที่สร้างความพอใจ (Satisfiers or Factors) ประกอบด้วย ความสำเร็จ การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า

- 2.2 ปัจจัยที่สร้างความไม่พึงพอใจ (Dissatisfiers or Hygiene factors) ประกอบด้วยเงินเดือน ความเป็นไปได้ที่จะเจริญก้าวหน้าในการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพภาพ การนิเทศงาน นโยบายองค์การ เงื่อนไขในการทำงาน ความมั่นคงในงาน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ มีผลตามสภาพและสถานการณ์ เพื่อใช้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนหรือจูงใจให้เกิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความสามารถเพื่อพัฒนาและเกิดความรักให้แก่องค์กร

การวัดความพึงพอใจ

สโรชา ไสยสมบัติ (2534, น.39) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียนที่ปฏิบัติกิจกรรมของแต่ละบุคคลดังนั้นการวัดระดับความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติกิจกรรมอาจจะทำได้หลายวิธีต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตอบข้อเท็จจริง
3. การสังเกตเป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังปฏิบัติกิจกรรม

ประทีน หงส์แก้ว (2544, น.30) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจได้แบ่งระดับความพึงพอใจโดยให้คะแนนตามหลักของ ลิเกิร์ต (Likert scale) ได้ดังนี้

ไม่พอใจมาก	ให้คะแนน	1 คะแนน
ไม่พอใจ	ให้คะแนน	2 คะแนน
พอใจน้อย	ให้คะแนน	3 คะแนน
พอใจปานกลาง	ให้คะแนน	4 คะแนน
พอใจมาก	ให้คะแนน	5 คะแนน

จากนั้นจึงแบ่งช่วงคะแนนของระดับชั้น = 0.8 คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนแต่ละระดับชั้นดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.79 หมายถึง	ไม่พอใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.80-2.59 หมายถึง	ไม่พอใจ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.60-3.39 หมายถึง	พอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.40-4.20 หมายถึง	พอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21-5.00 หมายถึง	พอใจมาก

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2557, น.195-196) ได้กล่าวเป็นขั้นตอนไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เขียนหรือปรับปรุงนิยาม ความพึงพอใจ ให้ชัดเจนกำหนดกรอบเนื้อหาทั้งหมดซึ่ง 1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง 2. สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 5 คน

ขั้นที่ 2 เลือกประเด็น และกำหนดวิธีการวัด (rating) 1. ประเด็นที่จะแบบสอบถามความพึงพอใจให้เลือกมาจากกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในขั้นที่หนึ่ง 2. วิธีการแบบสอบถามความพึงพอใจ

โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับและประเด็นแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นทางบวก
คะแนนจะเป็นดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจ อย่างยิ่ง
4	หมายถึง	พึงพอใจ มาก
3	หมายถึง	พึงพอใจ พอสมควร/ปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจ น้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจ น้อยเป็นอย่างยิ่ง

ขั้นที่ 3 จัดทำแบบแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับร่าง

ขั้นที่ 4 ทดลองกลุ่มย่อย 1 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้าขั้นต้น

ขั้นที่ 5 ทดลองกลุ่มย่อยประมาณ 3-5 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำเฉพาะหน้า

ขั้นที่ 6 ให้ผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3 ท่านตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้า และ ความแม่นยำเชิงเนื้อหา โดยค่า IOC

ขั้นที่ 7 ทดลองภาคสนาม เพื่อการวิเคราะห์ปรับปรุงคุณภาพกรณีแบบแบบสอบถามความพึงพอใจโดยการหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการของครอนบัต

ขั้นที่ 8 นำไปใช้จริง

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ จะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเรียงจาก พึงพอใจมากไปหาไม่พึงพอใจ แบ่งเป็นค่าคะแนนตามตัวเลขมากที่สุด 5 ไป น้อยสุดที่ 1 แต่หากเป็นค่าคะแนนที่มีจุดทศนิยมจะเว้นช่วงของคะแนนอยู่ที่ 0.8

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ทิแหล่ง เวียง (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปวิธีการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร เป็น 4 ขั้นตอน คือ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2 การพัฒนาหลักสูตร 3 การนำหลักสูตรไปใช้ 4 การประเมินผลหลักสูตร และยึดตามหลักของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านระกาย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน จำหน่วย หน่วย ได้แก่ ภาษาเวียดนามเบื้องต้น การทักทาย ครอบครัว การบอกทิศทาง ระยะเวลาในการอบรม 15 ชั่วโมง การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกองค์ประกอบ การตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า การเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ภาณุภัค ผ่องอำพันธ์ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบภาษารัสเซียขั้นพื้นฐานสำหรับพยาบาลวิชาชีพกรณีศึกษา โรงพยาบาลกรุงเทพพญา จัหวัดชลบุรี ใช้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรตามแบบของทาบา,เซเลอร์และคณะและวิชัย วงษ์ใหญ่ เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2. การสร้างหลักสูตร 3. การทดลองใช้หลักสูตร และ 4. การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพของโรงพยาบาลกรุงเทพพญา จัหวัดชลบุรี จำนวน 20 คน การวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design ระยะเวลาในการอบรมตลอดหลักสูตร 30 ชั่วโมง 15 หน่วยการเรียนรู้ แบ่งหัวข้อออกเป็น 5 บท ได้แก่ ตัวอักษร การทักทาย การลงทะเบียนผู้ป่วย การตรวจร่างกาย คำศัพท์และสำนวนสำหรับพยาบาล ผลการวิจัยแบ่งออกเป็นสามด้านได้แก่ประเมินหลักสูตรฝึกอบรบจากผู้เชี่ยวชาญผลอยู่ใน ระดับมาก คะแนนทดสอบความสามารถในการสนทนาภาษารัสเซียเพื่อการสื่อสารของผู้เข้ารับอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรฝึกอบรบและผลความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

ศศิธร บุญวุฒวิวัฒน์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบโดยเน้นพื้นฐานในด้านการสื่อสารและใช้วิธีการพัฒนาหลักสูตรของ ฮิลดา ทาบา เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ส่วนขั้นตอนการทำวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการสร้างหลักสูตร 2 ทดลองใช้หลักสูตร 3 ประเมินความพึงพอใจหลักสูตรฝึก โดยเนื้อหาหลักสูตรแบ่งออกเป็นจำนวน 4 หน่วย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศเกาหลี ภาษาเกาหลี วัฒนธรรม การดำรงชีวิตในประเทศเกาหลี ระยะเวลาในการอบรม 24 ชั่วโมง ทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนจากโรงเรียนภาษาพัฒนาอาชีพ พิษณุโลก จำนวน 40 คน ผลการวิจัย หลังทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ความรู้ความเข้าใจในภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี หลังฝึกการอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรบ ความสามารถทางภาษาเกาหลีเบื้องต้น หลังฝึกอบรบสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 เจตคติต่อภาษาเกาหลีและประเทศเกาหลี หลังฝึกอบรบสูงกว่าก่อนฝึกอบรบ และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก

อธิพงษ์ ราชเนตร (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการสุนทรีย์สาธกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับพนักงานโรงแรม สลิดิที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) หลักสูตรฝึกอบรบได้พัฒนา ตามองค์ประกอบดังนี้ ชื่อหลักสูตร หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ระยะเวลา วิธีการประเมินผล คุณสมบัติของวิทยากร และตาราง การฝึกอบรบ ค่าเฉลี่ย คุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.49) และเอกสารประกอบหลักสูตร ฝึกอบรมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.50) และคู่มือสำหรับผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.50) ความสามารถในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศส ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม ที่พัฒนาขึ้นหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลที่จำเป็น โดยสำรวจจาก พนักงานต้อนรับ จำนวน 12 คน ผู้จัดการแผนกต้อนรับ จำนวน 3 คน ลูกค้าที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการ สุนทรียศาสตร์ จำนวน 1 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ขั้นตอนที่ 2 สร้างและหาคุณภาพของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานต้อนรับ โรงแรมไอยรา แกรนด์พาลาส อำเภอ เมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 6 เนื้อหาในหลักสูตรมี ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น(ตัวอักษร ตัวเลข เป็นต้น) คำศัพท์อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในโรงแรม และสุดท้าย บทสนทนาที่ใช้พูดกับลูกค้าที่มาใช้บริการ รวมทั้ง 20 ชั่วโมง โดยได้มีการทดสอบความสามารถ โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสระหว่าง การฝึกอบรม แบบบันทึกข้อมูล ภาคสนาม และแบบบันทึกการค้นหาศักยภาพด้านบวกของตัวเอง และเปรียบเทียบความสามารถ ในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสหลังการฝึกอบรมกับเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยใช้แบบประเมินความสามารถ ในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสหลังการฝึกอบรม ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการอบรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

มิน นัม จุน (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตำราเรียนภาษาเกาหลีสำหรับศึกษาด้วยตนเองของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนฟัง-พูดระดับต้น เนื่องจากในประเทศไทยได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีมากขึ้นแต่หนังสือเรียนที่ตีพิมพ์ยังมีเนื้อหาไม่เพียงพอต่อผู้เรียนที่ศึกษาด้วยตนเอง ส่วนหนังสือที่ตีพิมพ์ในเกาหลีมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เรียนด้วยตนเองเช่นกัน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล 4 ด้านได้แก่ 1. ศึกษาทฤษฎีของการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2. ศึกษาตำราเรียนภาษาเกาหลีที่จำหน่ายในท้องตลาด 3. ศึกษาความต้องการด้านกรอบเนื้อหาของตำราเรียนภาษาเกาหลีสำหรับศึกษาด้วยตนเอง 4. สรุปวิเคราะห์ทฤษฎีเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาตำรา ผู้วิจัยจึงได้ยึดทฤษฎีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดเรียงเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกและประเมินตนเองได้

ซา ซุน คอล (2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงสร้างการพัฒนาตำราเรียนภาษาเกาหลีระยะสั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บผลการวิจัยคือนักศึกษาที่เข้าร่วมเรียนหลักสูตรระยะสั้น ของมหาวิทยาลัย H ในโซล ผลจากแบบสอบถาม โดยหนังสือที่กลุ่มตัวอย่างใช้คือ หนังสือ ‘ ๒1 배우는 한국어 1, 2 (เรียนภาษาเกาหลีแบบเร่งรัด) ของมหาวิทยาลัยฮันยาง ‘Active Korean 1 ,2’ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลและหนังสือ ‘100 시간 한국어 1 (ภาษาเกาหลี 100 ชั่วโมง)’ มหาวิทยาลัยยอนเซ ผู้วิจัย

ทำการสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนปัจจุบันได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ นักศึกษาใช้หลักสูตรนั้นมีความสนใจในด้านสังคมและวัฒนธรรมมากกว่าด้านภาษา ลำดับการฝึกด้านภาษาประเภทที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ การพูด การอ่าน การออกเสียง ตามลำดับ และหัวข้อที่นักศึกษาต้องการเรียนคือ การสั่งอาหาร การทักทาย การซื้อสินค้า และการถามทางตามลำดับ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในเกาหลีเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

Dinh Thanh Tra (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการพัฒนาตำราเรียนภาษาเกาหลีระยะสั้นในประเทศเวียดนามสำหรับนักเรียนที่มีเป้าหมายศึกษาในประเทศเกาหลี กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจาก หลักสูตรระยะสั้นที่ใช้หนังสือ 베트남인을 위한 종합 한국어 초급 1,2 (ภาษาเกาหลีระดับต้นเพื่อคนเวียดนาม) สรุปผลการวิจัยผู้วิจัยได้สรุปแบ่งเป็นข้อตามนี้ 1. ต้องพัฒนาตำราเรียนให้ตรงกับเป้าหมายการศึกษาและสภาพของผู้เรียน 2. ควรแบ่งขอบเขตของการเรียนแบบรวมให้ประกอบด้วย ฟัง พูด อ่าน เขียนและจากผลการสำรวจผู้เรียนอยากให้เน้นด้านการพูด การฟัง และบทสนทนา 3. หัวข้อควรมีความหลากหลายและแบ่งตามสภาพการใช้งานจริงและควรเน้นด้านการปฏิบัติในมากขึ้น 4. ตำราเรียนหลักสูตรระยะสั้นของเวียดนามควรเน้นด้านการนำไปใช้สนทนาจริง 5. ตำราเรียนระยะสั้นไม่ควรมุ่งสาระสำคัญของระดับต้น ควรคำนึงถึงการนำไปใช้ในชีวิตจริง 6. ความมีกิจกรรมสำหรับฝึกเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนประกอบด้วย 1. ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ 2. กำหนดจุดมุ่งหมาย 3. เลือกเนื้อหาสาระ 4. จัดรวบรวมเนื้อหาสาระ 5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6. จัดประสบการณ์เรียนรู้ 7. กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล โดยเป้าหมายของหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นนี้ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาเน้นด้านการสื่อสารเป็นหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิภาพและความพึงพอใจของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

โดยมีแผนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น เป็นอย่างไร

2. หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีรูปแบบและองค์ประกอบอย่างไร

แบบแผนการวิจัย

1. การวิจัยเชิงสำรวจ

2. การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (Posttest Only Control Group Design) (Campbell and Stanley, 1963 p.6) ดังนี้

X O

O แทน การทดสอบหลังเรียน

X แทน การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีโดยใช้

หลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่

1. สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นประชากรเป้าหมายที่ศึกษาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 120 คน

2. การทดลองใช้หลักสูตรกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง
4. แบบสังเกตทักษะภาคปฏิบัติแบบกลุ่มและรายบุคคล ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
5. แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงาน ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
6. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง
 - 1.1 จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นพบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 120 คน มีความต้องการในการศึกษาการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยใช้เวลาในการฝึกอบรมเป็นเวลา 3 วัน ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลเบื้องต้นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
 - 1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อกำหนดรูปแบบในการพัฒนาหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร และเนื้อหาการพัฒนาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นและศึกษาข้อมูลความรู้ วิธีการพัฒนาสื่อที่สามารถนำมาถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ในด้านการสื่อสาร ขั้นตอนวิธีการพัฒนาสื่อการใช้สื่อเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการสร้างเอกสาร ประกอบหลักสูตรดังกล่าว
 - 1.3 คัดเลือกรูปแบบการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฉบับร่างโดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบา (Taba.1962, p.67) มาเป็น แนวทางในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

1.3.1 ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อใช้กำหนดความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็น มาใช้ในการกำหนดเป็นชื่อหลักสูตรและกระบวนการใช้หลักสูตร

1.3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการผลิตสื่อมากำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและความสามารถในการสื่อสารรวมถึงมีความรับผิดชอบในการร่วมกิจกรรมในเวลาที่เข้ารับการฝึกอบรม

1.3.3 การเลือกเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โดยศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสื่อสาร ประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับระดับต้นที่เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม โดย นำมาจัดเรียงตามลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก

1.3.4 การจัดเก็บรวบรวมเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยนำเนื้อหาสาระที่เลือกได้จากข้อ 1.3.3 มาจัดลำดับ โดยคำนึงถึงความยากง่าย ความสามารถ และความสนใจของผู้เข้ารับการอบรม

1.3.5 วิธีการฝึกอบรม ผู้วิจัยดำเนินการเลือกหาวิธีการฝึกอบรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม มุ่งเน้นให้ฝึกฟังและพูด ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมแต่ละ ดังนี้ 1. ฟังบทสนทนาและประโยค 2. ในนักเรียนผู้ตามผู้สอน 3. ทบทวนโดยการฟังและทบทวนโดยการพูดตามผู้สอน 4. ในผู้เรียนจับคู่สนทนาและทำการทดสอบ ในการดำเนินการจัด กิจกรรมฝึกอบรมในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะมีการกำหนดสื่อประกอบกระบวนการฝึกอบรมให้ สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการฝึกอบรม เพื่อช่วยพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคลและคู่

1.3.6 แนวการวัดและประเมินผล การกำหนดแนวการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้กำหนดตามจุดหมายและเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมแล้วนำมาสร้างแบบวัดให้สอดคล้องกัน เช่น การวัดและประเมินด้านความรู้ความเข้าใจในรูปประโยคโดยใช้การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม ด้านทักษะความสามารถในการสื่อสารนั้นสังเกตจากทักษะในภาคปฏิบัติและทดสอบรายบุคคล ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ส่วนด้านระยะเวลาการเข้าอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมวัดและประเมินจากแบบลงชื่อเข้ารับการฝึกอบรมประจำวัน

1.3.7 เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดตามหลักการวัดประเมินผลทางด้านภาษา ผู้วิจัยได้จึงกำหนดเกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น คือ ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ด้านทักษะความสามารถในการสื่อสารของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์คะแนนรูบริกส์ไม่ต่ำกว่าระดับ 2 จาก 4 ระดับ การวัดด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์คะแนนรูบริกส์ไม่ต่ำกว่าระดับ 2 จาก 4 ระดับ และด้านระยะเวลาเข้าฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สำหรับเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยจะนำหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างและกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมมากำหนดใบความรู้ ใบงาน รวมถึงสื่อประกอบการฝึกอบรมให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรม

1.4 นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการประเมินตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะและนำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม รวมถึงความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรฝึกอบรม

1.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และนำผลการวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551, น.32)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด/มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก/มีความเหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพอใจปานกลาง/มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพอใจน้อย/มีความเหมาะสมน้อย

0.00-1.50 หมายถึง มีความพอใจน้อยที่สุด/มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 ปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

1.8 นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน เป็นเวลา 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

1.9 นำผลการทดลองใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและเปรียบเทียบกับเกณฑ์การผ่านหลักสูตร เพื่อนำผลการทดลองใช้หลักสูตรมาปรับปรุงให้มีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง ผู้วิจัยดำเนินการ
ดังนี้

- 2.1 ศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างแบบทดสอบตามเนื้อหาสาระของ
หลักสูตร ฝึกอบรม
- 2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตาม
หลักสูตรฝึกอบรม
- 2.3 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง
ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
- 2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างเสนอ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการประเมินตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข
- 2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม
ฉบับร่างตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- 2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง ให้
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประเมินดัชนีความสอดคล้อง
- 2.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้ข้อสอบ
ที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.50-1.00
- 2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม
ฉบับร่างตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างไปใช้
กับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายซึ่งเข้า
รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง
- 2.10 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยการ
หาค่า อำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (P) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ
และ คัดเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสมได้แบบทดสอบที่มี ค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ระหว่าง 0.20-1.00
ค่าความ ยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- 2.11 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับ
ร่าง และจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมที่สมบูรณ์เพื่อใช้จริงในการวิจัยระยะที่ 2

3. แบบสังเกตทักษะในภาคปฏิบัติและทดสอบรายบุคคล ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

- 3.1 ศึกษาตัวอย่างแบบสังเกตทักษะในภาคปฏิบัติและทดสอบรายบุคคลจากตำรา
เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ

3.2 กำหนดพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานที่เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้และวัดได้
ดังนี้ แบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงานรายบุคคล

3.3 จัดทำแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน โดยให้แต่ละองค์ประกอบมีลักษณะเป็น
คะแนนรูบริกส์ (Rubric Scoring) 4 ระดับ

3.4 นำแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการ
ประเมินตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน ตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.6 นำแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมิน
ความเหมาะสม

3.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและนำผลการ
วิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระพีพันธ์ โปธิศรี, 2551 น.32)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด/มากที่สุดมีความเหมาะสม

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก/มีความเหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพอใจปานกลาง/มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพอใจน้อย/มีความเหมาะสมน้อย

0.00-1.50 หมายถึง มีความพอใจน้อยที่สุด/มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน ตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง
ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.9 นำแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน ตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างไปใช้กับ
นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายซึ่งเข้ารับ
การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

3.10 นำผลการใช้แบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงาน มาวิเคราะห์คุณภาพของ แบบ
สังเกตทักษะการปฏิบัติงานทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม แล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริงใน การ
วิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

4. แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นใน
การทำงาน ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากตำรา
เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ

4.2 กำหนดพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความ
มุ่งมั่นในการทำงานที่สามารถสังเกตได้และวัดได้

4.3 จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานโดยให้แต่ละด้าน มีลักษณะเป็นคะแนนรูบริกส์ (Rubric Scoring) 4 ระดับ

4.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการประเมินตรวจสอบและให้ข้อเสนอเพื่อนำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4.5 ปรับปรุงแก้ไขสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินความเหมาะสม

4.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและนำผลการวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระพีพันธ์ โปธิ์ศรี, 2551 น.32)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด/มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก/มีความเหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพอใจปานกลาง/มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพอใจน้อย/มีความเหมาะสมน้อย

0.00-1.50 หมายถึง มีความพอใจน้อยที่สุด/มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

4.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ และความมุ่งมั่นในการทำงานตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.9 นำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างไปให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายซึ่งเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

4.10 นำผลการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงานมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงานทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม แล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริงในการวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.1 กำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาความพึงพอใจในการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม ได้แก่ ความพึงพอใจทางด้านเนื้อหา กระบวนการและกิจกรรม วิทยากร สื่อและบรรยากาศของการฝึกอบรม

5.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและกำหนดวิธีการวัด

5.3 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับร่าง มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทำการประเมินตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

5.4 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสม

5.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและนำผลการวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551 น.32)

4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด/มีความเหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก/มีความเหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความพอใจปานกลาง/มีความเหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความพอใจน้อย/มีความเหมาะสมน้อย

0.00-1.50 หมายถึง มีความพอใจน้อยที่สุด/มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

5.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่างตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5.8 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่างไปใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ซึ่งเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

5.9 นำผลการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง มาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริงในการวิจัยระยะที่ 2 ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไปใช้เก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 120 คน ผ่านระบบแบบสอบถามออนไลน์

2. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินการฝึกอบรมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือได้แก่หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตาม หลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง แบบสังเกตทักษะการปฏิบัติงานกลุ่มและรายบุคคล ในแต่ละกิจกรรมการ เรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นใน การทำงานในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างและการลงเวลาเข้ารับการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตามฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

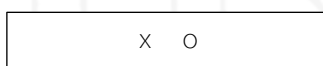
ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

คำถาม

ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นเป็นอย่างไร

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดเฉพาะหลังการทดลอง (Posttest only Control Group Design) (Campbell and Stanley, 1963 p.6) ดังนี้

O แทน การทดสอบหลังเรียน

X แทน การจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีโดยใช้

หลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป วิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษา 2/2563 จำนวน 50 คน ได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม
3. แบบสังเกตทักษะรายบุคคลและการสนทนาคู่ ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
4. แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงาน ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนการหาประสิทธิผลของหลักสูตร

การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น เป็นขั้นตอนนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป วิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นและวัดผลตามที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร หลังจากจบกระบวนการอบรมผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบ เพื่อวัดประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้หลักสูตรโดยให้ผู้เข้าฝึกอบรมตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกอบรมดังกล่าวมาวิเคราะห์ และแปลผลโดยเปรียบเทียบกับ เกณฑ์การผ่านหลักสูตรที่กำหนดไว้ในหลักสูตรดังกล่าว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการฝึกอบรมโดยการนำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 50 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เข้าร่วมการฝึกอบรมเป็นเวลา 3 วันรวม 18 ชั่วโมง โดยเก็บข้อมูลวัดในแต่ละด้าน ด้านความรู้ความเข้าใจเก็บรวบรวมข้อมูลการจากทดสอบหลังเรียนและวิเคราะห์ผลคะแนนแบบค่าเฉลี่ยด้านทักษะและกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการให้คะแนนสังเกตพฤติกรรมและการทดสอบระหว่างเรียน ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลจากการให้คะแนนสังเกตพฤติกรรมและด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรมของผู้เข้ารับการอบรมเก็บรวบรวมจากใบงานและการถามตอบในเวลาเรียน
2. หลักการฝึกอบรมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แล้วสรุปผลใน รูป
ของตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้นำปัญหาและความต้องการมาวิเคราะห์ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 120 คน ด้วยแบบสอบถามออนไลน์แล้วนำมาวิเคราะห์พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.33 พบว่านักศึกษามีความสนใจสูงสุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร ตัวอักษร การแนะนำตัว ตามลำดับ ทักษะด้านภาษาที่นักศึกษาต้องการเน้นที่สุดคือทักษะด้านสื่อสารสนทนา (ฟัง-พูด) คิดเป็นร้อยละ 54.17 ระยะเวลาในการจัดการอบรมคือ ระยะเวลา 3 มีคะแนนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 48.33 และ ชั่วโมงในการจัดอบรมแต่ละวัน 6 ชั่วโมงมีคะแนนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 46.67 มาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้แนวทางของ ทาบ่า (Taba) โดยมีผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตร

ตารางที่ 5 หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	
องค์ประกอบ	รายละเอียด
1. ความเป็นมาและความสำคัญ	เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาเกาหลีที่มีในประเทศไทยในปัจจุบันและที่มาของการจัดทำหลักสูตร
2. หลักการของหลักสูตร	1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นประโยชน์สนทนาในชีวิตประจำวัน 2. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	1. มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 2. มีทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 3. มีวินัยในการร่วมกิจกรรม

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น		
องค์ประกอบ	รายละเอียด	
4. โครงสร้างเนื้อหา/ กิจกรรมและเวลา	ปฐมนิเทศ	30 นาที
	หน่วยที่ 1 ตัวอักษรเกาหลี	5 ชั่วโมง 30 นาที
	หน่วยที่ 2 การทักทาย	2 ชั่วโมง
	หน่วยที่ 3 วันและเวลา	1 ชั่วโมง 30 นาที
	หน่วยที่ 4 ตัวเลขและการซื้อของ	1 ชั่วโมง 30 นาที
	ภาคปฏิบัติ จับคู่สนทนา	1 ชั่วโมง
	หน่วยที่ 5 อาหารและเครื่องดื่ม	1 ชั่วโมง 30 นาที
	หน่วยที่ 6 งานอดิเรก	1 ชั่วโมง 30 นาที
	ทบทวนบทเรียน	2 ชั่วโมง 30 นาที
	ปัจฉิมนิเทศ	30 นาที
5. วิธีดำเนินการ ฝึกอบรม	หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีวิธีการดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) โดยขั้นตอนการสอนมีดังนี้	
	1. ผู้สอนเกริ่นนำเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนที่จะสอน	
	2. ผู้สอนเปิดเสียงบทสนทนาให้ผู้เรียนฟัง พอผู้เรียนฟังบทสนทนาจบ ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและบอกความหมายให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของบทสนทนา	
	3. ผู้สอนสอนประโยคจากบทสนทนาที่ผู้เรียนได้ฟัง โดยผู้สอนพูดเป็นต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนพูดตามผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้พูดนำเพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูดตาม และมีการฝึกประโยคเดิมซ้ำถาม-ตอบ สลับกันไปมา	
	4. ผู้สอนเริ่มเปลี่ยนประโยคบทสนทนาจากโครงสร้างประโยคเดิม โดยเปลี่ยนคำที่เป็นประธานหรือกรรม เป็นต้น และฝึกพูดประโยคเดิมซ้ำถาม-ตอบ สลับกันไปมา	
	5. ผู้สอนพูดทบทวนประโยคสนทนาอีกครั้ง โดยผู้สอนเป็นผู้ถามและผู้เรียนเป็นผู้ตอบ ผู้สอนถามผู้เรียนไปทีละคนและเริ่มเปลี่ยนให้ผู้เรียนรับบทเป็นผู้ถามและผู้ตอบ ไปจนถึงแบ่งกลุ่มเล็กเพื่อฝึกสนทนา	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น	
องค์ประกอบ	รายละเอียด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	6. ผู้สอนพูดทบทวนอีกครั้งเพื่อสรุปทเรียน 1. เอกสารประกอบหลักสูตร (ใบความรู้ แบบฝึกหัด) 2. คลิปวิดีโอเสียง
7. เครื่องมือวัดและประเมินผล	1. แบบประเมินทักษะในการสื่อสาร 2. แบบประเมินทักษะความสามารถในการฟัง 3. แบบสังเกตพฤติกรรม 4. แบบประเมินความพึงพอใจ
8. เกณฑ์การผ่านหลักสูตร	1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความร่วมมือในการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดรวมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องเข้ารับการอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของระยะเวลาในการอบรม
เอกสารประกอบหลักสูตร	ได้แก่ ใบความรู้และใบงานตามกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้

รายละเอียดของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ปรากฏดังภาคผนวก ง

ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีความสอดคล้องและความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นมีความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์และเนื้อหา กิจกรรม , กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เรียน/ผู้เข้ารับการฝึกอบรม และ กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมทำให้เข้าใจในหลักการแนวการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ทั้ง 3 ข้อ

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า มีความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร อยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.58) ดังภาคผนวก จ

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่า มีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.44) โดยหัวข้อจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.33) รองลงมาเป็นจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.00) และการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.30) ตามลำดับ ดังภาคผนวก จ

ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการฝึกอบรมนักศึกษา ไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน เป็น เวลา 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร จำนวน 10 แผน เป็นแผนการปฐมนิเทศและแผนปัจฉินิเทศจำนวน 2 แผน และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 แผน ที่มีสื่อการเรียนรู้และเครื่องมือประกอบการวัดและประเมินผลอย่างครบถ้วนตามหลักสูตร ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง ดังภาคผนวก จ

การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เฉลี่ยเท่ากับ 9.63 คะแนนจากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.28 มีคะแนนด้านทักษะ/กระบวนการเฉลี่ยเท่ากับ 20.67 คะแนนจากคะแนนเต็ม 27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.54 และด้านความรู้ความเข้าใจ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.13 คะแนนจากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.22

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์ผ่านทั้ง 4 รายการ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 80.22 ด้านทักษะและกระบวนการคิดเป็นร้อยละ 76.54 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์คิดเป็นร้อยละ 80.28 และด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรมของผู้เข้ารับการอบรมคิดเป็นร้อยละ 90

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษา

เกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.58, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูงที่สุด (\bar{X} = 4.77, S.D. = 0.41) รองลงมาเป็นด้านเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ (\bar{X} = 4.69, S.D. = 0.51)

ระยะที่ 2 การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ในครั้งนี้เป็นการดำเนินการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป วิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ปีการศึกษาที่ 2/2563 จำนวน 50 คน ระหว่างวันที่ 26–28 กุมภาพันธ์ 2564 เป็นระยะเวลา 3 วัน (18 ชั่วโมง) ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร จำนวน 10 แผน เป็นแผนการปฐมนิเทศและแผนปัจฉิมนิเทศจำนวน 2 แผน และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 8 แผน ที่มีสื่อการเรียนรู้และเครื่องมือในการวัดและประเมินผลอย่างครบถ้วนตามหลักสูตร ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น เป็นดังนี้

ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

หัวข้อการประเมิน	ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	ด้านทักษะ/กระบวนการ				ด้านความรู้ความเข้าใจ	รวม (คะแนน)
		P1	P2	P3	รวม		
คะแนน	12	10	5	12	27	40	79
รวมเฉลี่ย	9.86	8.30	3.25	9.12	20.67	32.30	62.83
รวมเฉลี่ยร้อยละ	82.17	83.00	65.00	76.00	76.56	80.75	79.53

จากตารางที่ 6 การใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.86 คะแนนจากคะแนนเต็ม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.17 คะแนนด้านทักษะและกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.67 คะแนนจากคะแนนเต็ม 27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.56 และด้านความรู้ความเข้าใจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.30 คะแนนจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.75

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ข้อที่	รายการ	เกณฑ์การผ่าน ตามหลักสูตร ร้อยละ	ผลการทดลองใช้ ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	ผ่าน/ ไม่ผ่าน
1	ด้านความรู้ความเข้าใจ	75.00	80.75	ผ่าน
2	ด้านทักษะ/กระบวนการ	75.00	76.56	ผ่าน
3	ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	70.00	82.17	ผ่าน
4	ด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรม	80.00	88.00	ผ่าน

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้ง 4 รายการ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 80.75 ด้านทักษะและกระบวนการคิดเป็นร้อยละ 76.56 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์คิดเป็นร้อยละ 82.17 และด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละ 88.00

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
1. เนื้อหา/กิจกรรม			
1.1 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ	4.69	0.47	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	4.76	0.48	มากที่สุด
1.3 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม อยากเรียนรู้	4.67	0.48	มากที่สุด
1.4 ลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม	4.60	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.68	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
2. วิทยาการ			
2.1 ความพร้อมในการบรรยายหรือทำกิจกรรม	4.67	0.46	มากที่สุด
2.2 ความรอบรู้และความคล่องตัวในเรื่องที่ บรรยายของวิทยาการ	4.64	0.48	มากที่สุด
2.3 วิทยาการใช้เวลาเหมาะสมกับที่กำหนดไว้	4.71	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.68	0.48	มากที่สุด
3. สถานที่จัดฝึกอบรม			
3.1 สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติ กิจกรรม	4.76	0.48	มากที่สุด
3.2 ความพร้อมของเครื่องอำนวยความสะดวก	4.64	0.61	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.70	0.55	มากที่สุด
4. เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ			
4.1 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อ ประกอบมีความเหมาะสม	4.78	0.42	มากที่สุด
4.2 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	4.78	0.42	มากที่สุด
4.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อ ประกอบ น่าสนใจ	4.76	0.43	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.77	0.43	มากที่สุด
5. ระยะเวลาในการฝึกอบรม			
5.1 เวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม	4.58	0.54	มากที่สุด
5.2 เวลาในการฝึกอบรมทั้ง 3 วันมีความ เหมาะสม	4.56	0.63	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.57	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
6. การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์			
6.1 สามารถฟังและพูดภาษาเกาหลีเบื้องต้นได้	4.60	0.54	มากที่สุด
6.2 ความรู้ที่ได้รับมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.67	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.63	0.51	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 ภาระงานที่มอบหมายให้ในระหว่างการฝึก อบรมมีความเหมาะสม	4.64	0.53	มากที่สุด
7.2 แบบทดสอบหลังการฝึกอบรมมีความยาก ง่ายเหมาะสม	4.69	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.68	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) รองลงมาเป็นด้านสถานที่จัดฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.55)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้หลักสูตรและผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จากการเลือกแบบเจาะจง คือกลุ่มนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จัดขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย คือ

1. หลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม
3. แบบสังเกตทักษะรายบุคคลและการสนทนาคู่ ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
4. แบบสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ด้านความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในการทำงาน ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อกิจกรรมตามหลักสูตรฝึกอบรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

1.1 สสำรวจความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นประชากรเป้าหมาย จำนวน 120 คน โดยใช้แบบสำรวจออนไลน์

1.2 นำข้อมูลจากการสำรวจความต้องการมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

1.3 จัดทำโครงร่างหลักสูตรนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและนำมาแก้ไขพัฒนาเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านประเมินโครงร่างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอนอีกครั้ง

1.4 นำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไปทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน เป็นเวลา 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

2. ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

2.1 ดำเนินการฝึกอบรมโดยการนำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 50 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เข้าร่วมการ ฝึกอบรมเป็นเวลา 3 วันรวม 18 ชั่วโมง

2.2 ระหว่างการฝึกอบรมได้ทำการเก็บข้อมูล ด้านทักษะการ ปฏิบัติงาน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรมของผู้เข้ารับการอบรม และหลังการฝึกอบรมได้ทำการเก็บข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยใช้หลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการด้านเนื้อหาจากผู้ตอบแบบสำรวจ จำนวน 120 คน พบว่า มีความต้องการหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น เนื้อหาที่ต้องการรู้ได้แก่ การทักทาย แนะนำตัว การซื้อของและการสั่งอาหาร เป็นต้น ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมเป็นเวลา 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง

2. ผู้วิจัยนำผลการสำรวจความต้องการจำเป็นมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยใช้ทฤษฎีของ ทาบา 8 องค์ประกอบ ผลการพัฒนา เป็นดังนี้ 1 ความเป็นมาและความสำคัญ ที่กล่าวถึงความจำเป็นและของการฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 2 หลักการของหลักสูตร กำหนดไว้ 2 ประเด็นคือ 2.1 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นประโยชน์สนทนาในชีวิตประจำวัน 2.2 เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาเกาหลี 3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดไว้ 3 ข้อ คือ 3.1 มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

3.2 มีทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น 3.3 มีวินัยในการร่วมกิจกรรม
 4 โครงสร้างเนื้อหา/กิจกรรม และเวลา มีทั้งหมด 10 กิจกรรม เป็นกิจกรรมปฐมนิเทศและกิจกรรม
 ปัจฉิมนิเทศ 2 กิจกรรม บทสนทนาในหัวข้อที่กำหนด 6 หน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรมทบทวน 2
 กิจกรรม รวมทั้งหมด 18 ชั่วโมง 5 วิธีดำเนินการฝึกอบรม มีวิธีการดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้
 กระบวนการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) 6 สื่อและแหล่งเรียนรู้ ได้แก่ 6.1
 เอกสารประกอบหลักสูตร 6.2 คลิปวิดีโอเสียง 7 เครื่องมือวัดและประเมินผล ได้แก่ 7.1 แบบ
 ประเมินทักษะในการสื่อสาร 7.2 แบบประเมินทักษะความสามารถในการฟัง 7.3 แบบสังเกต
 พฤติกรรม 7.4 แบบประเมินความพึงพอใจ และ 8 เกณฑ์การผ่านหลักสูตร โดยกำหนดเกณฑ์การ
 ผ่านหลักสูตรไว้ 4 ข้อ คือ 8.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลี
 เพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 8.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความร่วมมือในการ
 ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 8.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีคุณลักษณะที่
 พึงประสงค์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และ 8.4 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องเข้ารับการอบรม ไม่น้อยกว่า
 ร้อยละ 80 ของระยะเวลาในการอบรม

ผลการสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน
 ประเมินตรวจสอบ พบว่า ความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D.
 $= 0.32$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ากิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและ
 กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมทำให้เข้าใจในหลักการแนวการปฏิบัติผลระดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก
 ที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ทั้งสองหัวข้อ ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก
 ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านหลักการของหลักสูตร ผลระดับสูงสุด อยู่
 ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.58) และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ
 มาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านจุดประสงค์ ผลระดับสูงสุด อยู่ใน
 ระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.33) ตามลำดับ

ผลการนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับสมบูรณ์ไปทดลองกลุ่ม
 ตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฉบับร่างที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผลประเมิน
 พบว่า ความรู้และความเข้าใจภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมตาม
 หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 32.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.75 พบว่า ด้านความรู้และ
 ความเข้าใจ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 ด้านทักษะและกระบวนการในการทำแบบฝึกและกิจกรรม
 ระหว่างการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 76.56 พบว่า ด้านทักษะและกระบวนการ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ
 75 ลักษณะอังก์พึงประสงค์จากการถามตอบในระหว่างฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 82.17 พบว่า ด้าน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 และด้านระยะเวลาในการเข้าร่วมฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 88 พบว่า ด้านระยะเวลาในการเข้าร่วมฝึกอบรม สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นที่กำหนดไว้ทั้ง 4 ด้าน ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผ่านเกณฑ์ ผ่านเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน คิดเป็นร้อยละ ด้านความรู้ความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 80.75 ด้านทักษะและกระบวนการ คิดเป็นร้อยละ 76.56 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 82.17 ด้านระยะเวลาเข้าร่วมฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 88

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น หลังสิ้นสุดการอบรม โดยรวมผลความพึงพอใจหลักสูตร อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด (\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ด้านเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ อยู่ในระดับ มากที่สุด (\bar{X} = 4.77, S.D. = 0.43)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้เริ่มจากการศึกษาข้อมูล ที่เป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น โดยการทำแบบสอบถาม แล้วนำผลมา วิเคราะห์ ได้ข้อมูลที่เป็นในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า มีนักศึกษาสนใจเรียน ภาษาเกาหลีเพิ่มเติม โดยเน้นด้านการสื่อสารเป็นหลัก โดยทั้งนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลพื้นฐานความ เป็นในการพัฒนาหลักสูตร มาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตาม Taba (1962) ตรงกับที่ภานุภักดิ์ ผ่องอำพันธ์ (2559) ที่ใช้ในพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรมภาษารัสเซียขั้นพื้นฐานสำหรับพยาบาล วิชาชีพกรณีศึกษาและศศิธร บุญวุฒวิวัฒน์ (2560) ที่ใช้ในพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย ในการวางแผนขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยผู้วิจัยได้เน้น เป้าหมายในการสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องกับ Song Hyang Keun (2016) กล่าว ว่า การสอนภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารคือการทำให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารโดยใช้ภาษาเกาหลีได้อย่าง คล่องแคล่ว ผู้วิจัยได้คำนึงถึงรูปแบบมาตรฐานการสอนภาษาเกาหลีที่นิยมใช้ของนานาชาติ (International Standard Curriculum of Korean Language) และการจัดเวลาในการอบรมให้ สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาเกาหลีโปรแกรมร่วมสังคมผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ (โปรแกรมหลักสูตรร่วม สังคม) ที่อ้างใน Song Hyang Keun (2016) ในการแบ่งเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียนระดับต้น และคัดเลือกเนื้อหาจากผลการตอบแบบสำรวจความต้องการโดยการอ้างอิงเนื้อหาจากหนังสือเรียน ภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ แบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ ได้ดังนี้ หน่วยที่ 1 ตัวอักษรเกาหลี หน่วยที่ 2 การทักทาย หน่วยที่ 3 วันและเวลา หน่วยที่ 4 ตัวเลขและการซื้อของ หน่วยที่ 5 อาหาร

และเครื่องตีพิมพ์ หน่วยที่ 6 งานอดิเรก ระบุเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับต้น และได้ออกแบบแผนการสอนโดยยึดหลักวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ตามวิธีการของ Larsen-Freeman และ Richards and Rogers ที่อ้างอิงในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่โดยการใช้วิธีสอนแบบฟังพูดของ ปวีณีย์ บุญปก (2550) และจัดเรียงเนื้อหาโดยอ้างอิงเนื่องจากผลการวิจัยของ Min Nam Joon (2016) และ Cha Soon Keol (2018) เพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนภาษาเกาหลี

หลักสูตรฝึกอบรม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยพิจารณาจากการศึกษาความต้องการและได้ผ่านการพิจารณาคุณภาพองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่าความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร คุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$) ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร คุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.12$) และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ คุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านจุดประสงค์ ผลระดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เนื่องจากว่า จุดประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรนั้น เน้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกด้านการสื่อสารและโครงสร้างของหลักสูตรกับแผนการจัดการเรียนรู้มีจุดประสงค์ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการฟังและพูด ซึ่งสอดคล้องกับ Kwak Ji Young และคณะ(2016) ที่กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักการสอนภาษาเกาหลีนั้นจำเป็นต้องมี 1. เนื้อหาจะต้องยึดผู้เรียนเป็นหลัก 2. เรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบจากง่ายไปยาก 3. จัดขอบเขตเนื้อหาและพิจารณาเนื้อหาตามลำดับของผู้เรียนตามลำดับของการพัฒนาหลักสูตร หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้ ตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร วิจัย วงษ์ใหญ่ ที่อ้างใน บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554) ที่กล่าวว่า ในขั้นตอนการนำหลักสูตรใช้เอกสารหลักสูตรเมื่อได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะนำไปใช้ควรจะได้ทบทวนตรวจสอบอีกครั้ง ผู้วิจัยถึงได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และได้จัดทำข้อสอบจำนวนทั้งหมด 60 ข้อเพื่อใช้ในการวัดความรู้ความเข้าใจภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ผลประเมินพบว่า ความรู้และความเข้าใจภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 48.13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.10 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 ทำให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้เบื้องต้น ต่อจากนั้นผู้วิจัยจึงได้ข้อสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของข้อสอบเพื่อเลือกข้อสอบที่มีความเหมาะสมมา 40 ข้อแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ในวิธีการนี้สอดคล้องกับ Ji Hyun Suk (2017) ที่ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการพัฒนาข้อสอบควรมีการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อสอบไปหาค่าความยากง่ายแล้วจึงคัดข้อที่เหมาะสมไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น ในการทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้การประเมินวัดเฉพาะหลังเรียนคล้ายกับงานวิจัยของทิแห่ง เวียง (2559) ที่พัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร ผลการเก็บรวบรวมคะแนนการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 32.3 คะแนน จากจำนวนข้อคำถาม 40 ข้อคิดเป็นร้อยละ 80.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 75 ผลที่คะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เนื่องจากว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความกระตือรือร้นในเรียน ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้และสามารถได้ตอบประโยคได้ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วย สังเกตได้จากรายบุคคลมีพัฒนาการในการถามตอบไปในเกณฑ์ที่ดีขึ้นและผลการเปรียบเทียบความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสื่อสารภาษาเกาหลีเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (อ้างถึงใน รุ่งฤดี แผลงศร, 2560) กล่าวว่า ข้อดีของวิธีการสอนแบบฟัง-พูดคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่โดยทั่วไปสามารถเรียนภาษาได้ เพราะวิธีสอนที่ไม่เน้นสติปัญญาหรือเหตุผลมากนัก และสอดคล้องกับสุไร พงษ์ทองเจริญและอรุณี วิริยะจิตราและคณะ(2555) ได้กล่าวว่าวิธีการเรียนเน้นให้มีการท่องจำบทสนทนา มีการฝึกอุปประโยคซ้ำ ๆ หรือมีแบบฝึกประเภทแทนที่ แบบประเภทเปลี่ยนรูป เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบประโยคและใช้ได้ถูกต้องโดยอัตโนมัติ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น หลังสิ้นสุดการอบรม โดยรวม ผลความพึงพอใจหลักสูตร ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.5) อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ด้านเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ อยู่ในระดับ มากที่สุด ความเหมาะสมของเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบแบบฝึกหัด และความน่าสนใจเอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ มีค่าเฉลี่ย ข้อละ 4.8 เนื่องจากว่า เอกสารประกอบการสอนนั้นผู้วิจัยได้จัดรูปแบบออกมาให้สอดคล้องกับการจัดอบรมของหลักสูตรและเน้นเนื้อหาเป็นด้านการสื่อสารโดยเฉพาะและนอกจากนั้นใช้รูปแบบประกอบในการจัดรูปแบบจึงทำให้ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจในด้านนี้ค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2553) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของหลักสูตร สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติตามที่ผู้เข้ารับการอบรมต้องการ และ งานวิจัยของ Dinh Thanh Tra (2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการพัฒนาตำราเรียนภาษาเกาหลีระยะสั้นในประเทศเวียดนามสำหรับนักเรียนที่มีเป้าหมายศึกษาในประเทศเกาหลีว่าสื่อหรือตำราที่ผู้เรียนต้องการจากหลักสูตรระยะสั้นภาษาเกาหลีคือควรเน้นด้านการนำไปใช้สนทนาจริง จึงทำให้ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมมีคะแนนสูงที่สุดในหัวข้อการประเมิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเบื้องต้นสามารถพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารเกาหลีเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ได้ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาหรือมัธยมศึกษาที่จะนำหลักสูตรนี้ไปปรับใช้ควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรให้เกิดความเข้าใจเพื่อไปใช้ตรงกับสภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนเพื่อขยายวงกว้างออกไป
2. เนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นภาษาเกาหลีใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมเพียง 3 วัน ใช้เวลาทั้งวัน วันละ 6 ชั่วโมง เนื้อหาอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเหนื่อยล้าได้ง่าย ผู้สอนอาจจะปรับเพิ่มเวลาในการเรียนและเพิ่มกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น
3. เนื้อหาที่อยู่ในหลักสูตรนั้นเป็นการจัดเรียงตามเกณฑ์ของผู้เรียนระดับต้นและคัดเลือกหัวข้อจากผลการสำรวจความจำเป็นต้องการและเลือกประโยคที่ง่ายต่อการสร้างประโยคถามตอบของกลุ่มคนดังนั้นผู้นำหลักสูตรไปใช้สามารถปรับประโยคให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ได้
4. การวัดประเมินผลด้านทักษะและกระบวนการสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนและระยะเวลาให้การปฏิบัติงานได้
5. เทคนิคที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้คือวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ดังนั้นผู้ที่จะนำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ไปใช้อาจจะต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบนี้เพิ่มเติมเพื่อจะได้เข้าใจถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารระดับกลาง และสูง หรือเพื่อการทำงาน
2. ควรมีการวิจัยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีในกลุ่มตัวอย่างอื่นต่อไปอาทิเช่นระดับมัธยมหรือระดับผู้ใหญ่เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น
3. ควรมีการวิจัยพัฒนาหลักสูตรโดยการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้เป็นสื่อหรืออุปกรณ์หลักของการจัดการอบรม
4. ควรมีการวิจัยความคงทนของการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นเป็นกลุ่มตัวอย่างเดิม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ชวนวัน. (2552). ความพึงพอใจของครูต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- กรมวิชาการ. (2553). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กิ่งแก้ว อารีรักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์ และ มาเรียม นิลพันธุ์. (2542). รายงานการวิจัยการศึกษาและจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานอาสาสมัครท้องถิ่นในการดูลูกหลานทางศิลปวัฒนธรรม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ. (2559). ทารอกับเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลีหรือกับเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลี, สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <http://www.asean thai.net>
- ทักษ์ธนดน้อย สิงหตติยสกุล. (2552). “ภาษาเกาหลี” อีกทางเลือกของการเรียนภาษา. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://mgronline.com>
- ทิแหล่ง เวียง. (2559). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการสื่อสาร ภาษาเวียดนาม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ปราโมทย์ จันท์เรือง. (2552). เอกสารคำสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปวีณย์ บุญปก. (2550). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่โดยการใช้วิธีสอนแบบฟังพูด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาณุภัค ผ่องอำพันธ์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษารัสเซียขั้นพื้นฐานสำหรับพยาบาลวิชาชีพกรณีศึกษา: โรงพยาบาลกรุงเทพพญา จัหวัดชลบุรี. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2557). เอกสารประกอบการสอน การวิจัยทางการศึกษา. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- ศศิธร บุญอุฒวิวัฒน์. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเบื้องต้นสำหรับแรงงานไทย*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สมนึก ธาตุทอง. (2548). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐาน การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่: The Knowledge Centre.
- สุภาพร บุญรุ่ง. (2561). *บทเรียนจากความสำเร็จของกระแสนิยมวัฒนธรรมเกาหลี*, สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.chula.ac.th>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อธิพงษ์ ราชเนตร. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการสุนทรียสาธิตร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับพนักงานโรงแรม*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum theory*. Itasca Illinois: P. F. Peabook.
- Cha Soon Keol. (2018). *단기 한국어 교육과정 교재 개발 방안에 관한 연구*. 서울: 한양대학교 교육대학교.
- Dinh Thanh Tra. (2019). *A Study on the Development of Korean Textbook for Short Program of Korean Language Education for Vietnamese Students to Study in Korea*. Seoul: Sangmyung University
- Good Carter V. (1973). *Dictionary of Education (3rded.)*. New York: Mc Graw Hill.
- Herzberg Frederick. (1959). *The Motivation to Work*. New York: Wiley and Sons.
- Ji Hyun Suk. (2017). *한국어 평가론*. 서울: 한글파크.
- Kwak ji young, et al. (2016). *한국어 교수법의 실제*. 서울: 연세대학교 대학출판문화원.
- Min Nam Joon. (2016). *태국의 독학용 한국어 교재 개발 연구-초급 수준 듣기·말하기 학습을 중심으로*. 경희사이버대학교 문화창조대학원 서울.
- Song Hyang Keun. (2016). *예비교사를 위한 한국어교육론*. 서울: 하우.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1.ศ.ดร.Lee Byong Do	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาเกาหลี
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2.อาจารย์ รำพึง คำชา	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาเกาหลี
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3.ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรคณิตศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน Professor Lee Byung Do

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธนพร สมผดุง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ ทรัพย์เมือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธนพร สมผดุง ๐ ๖๓๕๙ ๔๙๖๕ ๓

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวรำพึง คำชา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธนพร สมผดุง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ชลาฤทธิ์ ครุฑเมือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธนพร สมผดุง ๐ ๖๓๕๙ ๔๙๖๕ ๓

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๔๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธนพร สมผดุง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตร
ฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.ชลายุทธ์ คุรุเมือง เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชาวฤทธิ์ จินจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธนพร สมผดุง ๐ ๖๓๕๙ ๔๙๖๕ ๓

ภาคผนวก ค
เครื่องที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

(ชลายุทธ์ ครูทเมือง. 2555 : 212-213)

คำชี้แจง โปรดประเมินความสอดคล้องของโครงร่างหลักสูตร หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นว่าโครงร่างของหลักสูตรดังกล่าวมีความสอดคล้องตาม รายการประเมินมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

ระดับความสอดคล้อง 5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ระดับความสอดคล้อง 4 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ระดับความสอดคล้อง 3 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ระดับความสอดคล้อง 2 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ระดับความสอดคล้อง 1 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้องเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1	ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์และ เนื้อหา กิจกรรม					
2	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการ					
3	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม น่าสนใจ					
4	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม เหมาะสมกับผู้เรียน/ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม					
5	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมทำให้ เข้าใจในหลักการแนวการปฏิบัติ					
6	กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน					
7	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมี เพียงพอและเหมาะสม					
8	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความ สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม					
9	สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมี ความน่าสนใจและช่วยให้เกิด ความเข้าใจในเนื้อหาและ กิจกรรมมากขึ้น					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้องเหมาะสม				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10	เอกสารประกอบการฝึกอบรมมี เพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสม					
11	เอกสารประกอบการฝึกอบรมให้ รายละเอียดเนื้อหาและมีความ ชัดเจน					
12	เอกสารประกอบการฝึกอบรม สะดวกต่อการใช้ปฏิบัติกิจกรรม					
13	กระบวนกร/วิทยากรมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้					
14	สัดส่วนเวลาที่กำหนดในแต่ละ กิจกรรม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร
หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น**

(ชลายุทธ์ ครูทเมือง. 2555 : 209-211)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร					
1.1	มีการกล่าวถึงเหตุผลที่ต้องมีการจัดทำหลักสูตร					
1.2	มีการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่มีความสำคัญและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล					
1.3	มีการกล่าวถึงความต้องการจำเป็น ที่มีความสมบูรณ์เพียงพอและน่าสนใจ					
1.4	มีการกล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่จะเข้ารับการศึกษาตามหลักสูตรนี้					
2	หลักการของหลักสูตร					
2.1	หลักการของหลักสูตรมีความชัดเจนเข้าใจได้ง่าย					
2.2	หลักการของหลักสูตรมีความครอบคลุมจุดมุ่งหมาย					
3	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
3.1	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกล่าวถึงลักษณะของ ผลผลิตที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน					
3.2	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญ					
3.3	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความครอบคลุม					
3.4	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถทำให้เกิดผลที่เป็นจริงได้					

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	โครงสร้างเนื้อหาสาระ					
4.1	มีการอธิบายถึงสภาพสังคมและชุมชนที่หลักสูตรจะนำไปใช้					
4.2	โครงสร้างเนื้อหาสาระสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
4.3	เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความครอบคลุมและชัดเจน					
4.4	เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการศึกษา					
4.5	เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเพียงพอให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายได้					
4.6	เนื้อหาสาระมีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักสูตรนี้					
5	เวลาในการฝึกอบรม					
5.1	ระยะเวลาในการฝึกอบรมโดยรวมมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียน ผู้เข้ารับการศึกษา ฝึกอบรมบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของได้					
5.2	ระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลตามจุดประสงค์					
6	แนวดำเนินการ					
6.1	แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
6.2	แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีรายละเอียดชัดเจนสามารถปฏิบัติตามได้					
6.3	แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนอย่างเป็นลำดับขั้น					

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.4	แนวดำเนินการจัดกิจกรรมแต่ละ ขั้นตอนมีรายละเอียดสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้จัดการ ฝึกอบรม					
6.5	แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมี ความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ					
6.6	แนวดำเนินการจัดกิจกรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้เข้า รับการ ฝึกอบรมเกิดคุณลักษณะตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้					
7	การวัดและประเมินผล					
7.1	วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
7.2	วิธีการวัดผลง่ายและสะดวกต่อ การดำเนินการ					
7.3	วิธีการวัดผลมีความสอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
7.4	การกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ ชัดเจน					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น**

(ชลายุทธ์ คุรุทเมือง. 2555 : 214-216)

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1	ชื่อแผนฯมีความเหมาะสมและครอบคลุมสาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัดและ การประเมินผล					
1.2	ระยะเวลาในแผนฯนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอ					
2	สาระสำคัญ					
2.1	สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน					
2.2	สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์					
3	จุดประสงค์					
3.1	จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม					
3.2	จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อแผนฯ					
3.3	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้					
4	เนื้อหา					
4.1	เนื้อหา มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และเหมาะสม					
4.2	เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.3	เนื้อหา มีการกำหนดอย่างเป็นลำดับขั้น					
4.4	เนื้อหา มีการกำหนดจากง่ายไปหายาก					

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.5	เนื้อหาที่มีความทันสมัยและตรงกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน					
5	การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้					
5.1	กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติได้					
5.2	กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม					
5.3	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ อย่างหลากหลาย					
5.4	กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียน บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้					
5.5	กิจกรรมที่กำหนดส่งเสริมให้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ตามศักยภาพและความถนัดของตนเอง					
5.6	กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีความสมบูรณ์ถูกต้อง					
5.7	แผนฯเขียนโดยใช้กระบวนการสอนการฟังและการพูด					
5.8	แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
5.9	แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกองค์ความรู้ด้วยตนเอง					
5.10	แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกองค์ความรู้ร่วมกับผู้อื่น					
5.11	แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนนำเสนอองค์ความรู้ ผลการเรียนรู้ด้วยวาจาในที่ต่าง ๆ					
6	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ					
6.1	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความหลากหลาย					

ที่	รายการประเมิน	ผลการประเมิน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.2	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน					
6.3	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล					
6.4	แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบเพียงพอที่จะช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ได้					
7.	การวัดและการประเมินผล					
7.1	วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องเหมาะสมกับ จุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม					
7.2	วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย					
7.3	เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล					
7.4	การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินข้อสอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น
ของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- + 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนด
- 0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่
- 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ ไม่ ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนด

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
โจทย์ : ฟังคำต่อไปนี้และเลือกข้อที่ถูกต้อง					
1	① 오이 [โອီ] ② 아이 [อาอี] เฉลย : ② 아이 [อาอี]				
2	① 고두 [โคดู] ② 구두 [คูดู] เฉลย : ② 구두 [คูดู]				
3	① 나무 [นามู] ② 너무 [นอมู] เฉลย : ① 나무 [นามู]				
4	① 부모 [โพโม] ② 부모 [พูโม] เฉลย : ② 부모 [พูโม]				
5	① 허리 [ฮอรี] ② 아우 [อาอู] เฉลย : ① 허리 [ฮอรี]				
6	① 우유 [อูยู] ② 야구 [ยาอู] เฉลย : ① 우유 [อูยู]				
7	① 거미 [คอมี่] ② 개미 [แคมี] เฉลย : ② 개미 [แคมี]				
8	① 토끼 [โทกี] ② 기타 [คีทา] เฉลย : ② 기타 [คีทา]				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
9	① 푸도 [พูโด] ② 포도 [โพโด] เฉลย : ② 포도 [โพโด]				
10	① 차다 [ชาดา] ② 짜다 [จาตา] เฉลย : ② 짜다 [จาตา]				
11	① 돼지 [ทเวจี] ② 의자 [อียจา] เฉลย : ① 돼지 [ทเวจี]				
12	① 꽃 [โกด] ② 공 [โคง] เฉลย : ② 공 [โคง]				
13	① 방 [พัง] ② 밖 [พัก] เฉลย : ① 방 [พัง]				
14	① 사랑 [ซารัง] ② 사람 [ซารัม] เฉลย : ① 사랑 [ซารัง]				
15	① 미국 [มีกุก] ② 태국 [แทกุก] เฉลย : ② 태국 [แทกุก]				
16	① 김치 [คิมจี] ② 김밥 [คิมบับ] เฉลย : ① 김치 [คิมจี]				
17	① 의사 [อียซา] ② 가수 [กาซู] เฉลย : ① 의사 [อียซา]				
18	① 사과 [ซากวา] ② 과일 [กวาอิล] เฉลย : ① 사과 [ซากวา]				
19	① 강남 [คังนัม] ② 명동 [มยองดง] เฉลย : ① 강남 [คังนัม]				
20	① 이태원 [อีแทวอน] ② 서울역 [ซอฮุลยอก] เฉลย : ① 이태원 [อีแทวอน]				
โจทย์ : ฟังประโยคต่อไปนี้ถ้าความหมาย เหมือนกันให้ใส่เครื่องหมาย O ถ้ามี ความหมายต่างกันใส่เครื่องหมาย X					

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
21	“ยินดีที่ได้รู้จักครับ” เฉลย : X (안녕히 가세요. : ลาก่อนคะ/ครับ)				
22	“ขอโทษนะครับ” เฉลย : ✓ (죄송합니다. : ขอโทษนะครับคะ/ครับ)				
23	“ขอบคุณคะ/ครับ” เฉลย : ✓ (감사해요. : ขอบคุณคะ/ครับ)				
24	“ลาก่อนนะคะ/ครับ” เฉลย : X (만나서 반가요. : ยินดีที่ได้พบคะ/ครับ)				
25	“เขาชื่อใครคะ/ครับ” เฉลย : ✓ (이분이 누구예요? : เขาชื่อใครคะ/ครับ)				
26	“รับอะไรดีคะ/ครับ” เฉลย : X (무슨 일하세요? : ไม่ทราบว่าทำงานอะไรคะ/ครับคะ/ครับ)				
27	“ตอนนี้กี่โมงคะ/ครับ” เฉลย : ✓ (지금 몇 시예요? : ตอนนี้กี่โมงคะ/ครับ)				
28	“ไม่ทราบว่าทำงานอะไรคะ/ครับ” เฉลย : X (뭐 드릴까요? : รับอะไรดีคะ/ครับ)				
29	“จะไปไหนครับ” เฉลย : ✓ (어디에 가요? : ไปไหนคะ/ครับ)				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
30	“วันนี้วันที่เท่าไรคะ” เฉลย : √ (오늘이 며칠이에요? : วันนี้วันที่ เท่าไรครับคะ/ครับ)				
31	“มีหมวกไหมครับ” เฉลย : X (가방이 있어요? : มีกระเป๋าไหมครับ คะ/ครับ)				
32	“ขอน้ำหน่อยครับ” เฉลย : X (커피 주세요? : ขอกาแฟหน่อยคะ/ ครับ)				
33	“ผมเป็นคนเกาหลีครับ” เฉลย : X (저는 중국 사람이예요? : ผมเป็น คนจีนครับ)				
34	“ผมจะไปโรงเรียนครับ” เฉลย : √ (저는 학교에 가요. : ผมจะไป โรงเรียนครับ)				
ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [35-36] 안녕하세요? : สวัสดีค่ะ 저는 <u>안나</u> 예요. : ดิฉันชื่อ <u>อันนา</u> คะ 저는 <u>러시아 사람</u> 이에요. : ดิฉันเป็นคน <u>รัสเซีย</u> คะ 저는 <u>의사</u> 예요. : ผม/ฉันเป็นหมอคะ 만나서 반가워요. : ยินดีที่ได้รู้จักนะคะ					
35	คุณ อันนา เป็นคนประเทศอะไร ① คนจีน ② คนไทย ③ คนรัสเซีย ④ คนฝรั่งเศส เฉลย : คนรัสเซีย				
36	คุณ อันนา ทำอาชีพอะไร				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
40	ตอนนี้เวลากี่โมง ① บ่ายโมง ② บ่ายสามโมง ③ แปดโมงเช้า ④ เก้าโมงเช้า เฉลย : ② บ่ายสามโมง				
ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [41-42] 가: 모자 가 있어요? : มีกระเป๋าทรงหมวก 나: 네, 있어요. : มี ครับ 가: 모자 얼마예요? : กระเป๋าราคาเท่าไรคะ 나: 6,000 원이에요. : ราคา 6,000 วอน ครับ					
41	ผู้ชายถามหาสิ่งใด ① กระดาษชำระ ② กระเป๋า ③ หมวก ④ ร่ม เฉลย : ③ หมวก				
42	ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร ① 3,000 วอน ② 4,000 วอน ③ 6,000 วอน ④ 1,000 วอน เฉลย : ① 3,000 วอน				
ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [43-44] 가: 죄송합니다. 혹시 약 이 있어요? : ขอโทษนะครับไม่ทราบว่ามียาไหมครับ 나: 네, 있어요. : มี ค่ะ 가: 약 얼마예요? : ยาราคาเท่าไรครับ 나: 8,000 원이에요. : ราคา 8,000 วอน ค่ะ					
43	ผู้ชายถามหาสิ่งใด ① หนังสือ ② เสื้อ ③ ยา ④ นาฬิกา เฉลย : ③ ยา				
44	ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร ① 2,000 วอน ② 5,000 วอน ③ 8,000 วอน ④ 9,000 วอน เฉลย : ③ 8,000 วอน				
ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง					

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
	<p>[45-46]</p> <p>가: <u>딸기</u>가 있어요? : มีสตอว์เบอร์รี่ไหมครับ</p> <p>나: 아니요, 없어요. : ไม่มีค่ะ</p> <p>가: <u>사과</u>가 있어요? : มีแตงโมไหมครับ</p> <p>나: 네, 있어요. : มีค่ะ</p> <p>가: <u>사과</u> 얼마예요? : แอปเปิ้ลราคาเท่าไรคะ</p> <p>나: 2,500 원이에요. : ราคา 2,500 วอน ครับ</p>				
45	<p>ผู้หญิงถามหาสิ่งใด</p> <p>① แอปเปิ้ล ② สตอเบอร์รี่</p> <p>③ แตงโม ④ องุ่น</p> <p>เฉลย : ① แอปเปิ้ล</p>				
46	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 1,800 วอน ② 1,500 วอน</p> <p>③ 2,500 วอน ④ 2,800 วอน</p> <p>เฉลย : ③ 2,500 วอน</p>				
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง</p> <p>[47-48]</p> <p>가: 어서오세요. 오늘 과일 많아요 과일 사세요.</p> <p>: เชิญครับ วันนี้ผลไม้เยอะเลยครับ ซื้อผลไม้ไหมครับ</p> <p>나: 맛있게 보이네요. 거기 바나나 얼마예요?</p> <p>: นำทานจ้งเลยคะ กล้วยตรงนั้นเท่าไรคะ</p> <p>가: 비싸지 않아요. 바나나 22,500 원이에요.</p> <p>: ไม่แพงครับ แค่ 25,500 วอนครับ</p> <p>나: 그러면 바나나 하나 주세요. : ทำอย่างนั้น</p> <p>ของกล้วยหวีหนึ่งคะ</p>				
47	<p>ผู้หญิงถามหาถึงผลไม้ใด</p> <p>① มะม่วง ② ส้ม</p> <p>③ กล้วย ④ ลูกพีช</p> <p>เฉลย : ③ กล้วย</p>				
48	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 20,000 วอน ② 25,000 วอน</p>				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
	③ 22,500 วอน ④ 25,500 วอน เฉลย : ④ 25,500 วอน				
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [49-50] 가: 어서오세요 : เชิญค่ะ 나: 녹차 주세요. : ขอ <u>ชาเขียว</u> ครับ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ค่ะรอสักครู่นะคะ 가: 녹차 얼마예요? : <u>ชาเขียว</u> ราคาเท่าไรครับ 나: 4,800 원이에요. : ราคา 4,800 วอนค่ะ				
49	ผู้ชายสั่งเครื่องดื่มอะไร ① นม ② ชาเขียว ③ กาแฟ ④ น้ำเปล่า เฉลย : ② ชาเขียว				
50	เครื่องดื่มนี้มีราคาเท่าไร ① 4,800 วอน ② 4,500 วอน ③ 3,500 วอน ④ 3,800 วอน เฉลย : ① 4,800 วอน				
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [51-52] 가: 어서오세요 : เชิญค่ะ 나: 저기 사과 주스 하나 주세요. : ขอ <u>ชาเขียว</u> ครับ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ค่ะรอสักครู่นะคะ 가: 얼마예요? : ราคาเท่าไรครับ 나: 1,530 원이에요. : ราคา 1,530 วอนค่ะ 가: 네 ? 얼마예요? : ราคาเท่าไรครับ 나: 1,530 원이에요. : ราคา 1,530 วอนค่ะ				
51	ผู้ชายสั่งเครื่องดื่มอะไร ① โคว์ก ② ชาเลมอน ③ น้ำแตงโม ④ น้ำแอปเปิ้ล เฉลย : ④ น้ำแอปเปิ้ล				
52	เครื่องดื่มนี้มีราคาเท่าไร				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
	① 1,550 วอน ② 1,500 วอน ③ 1,520 วอน ④ 1,530 วอน เฉลย : ④ 1,530 วอน				
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [53-54] 가: 어서오세요 : เชิญครับ 나: 저기 비빔밥 둘 주세요. : ขอ บิ빔บับ 2 ที่ค่ะ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ครับรอสักครู่ครับ				
53	ผู้หญิงสั่งอาหารอะไร ① คิมบับ ② บิ빔บับ ③ ตีอกบกกี ④ จาจังมยอน เฉลย : ② บิ빔บับ				
54	ผู้หญิงสั่งอาหารจำนวนเท่าไร ① หนึ่ง ② สอง ③ สาม ④ สี่ เฉลย : ② สอง				
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [55-56] 가: 어서오세요 : เชิญค่ะ 나: 저기 치킨 하나 주세요. : ขอ ไก่ทอดที่หนึ่ง ครับ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ค่ะรอสักครู่ค่ะ 가: 치킨 얼마예요? : ไก่ทอดราคาเท่าไรครับ 나: <u>15,500 원</u> 이에요. : ราคา 15,500 วอนค่ะ				
55	ผู้ชายสั่งอาหารอะไร ① ไก่ทอด ② ชุปกิมจิ ③ หมูผัดซอสราดข้าว ④ หมี่เย็น เฉลย : ① ไก่ทอด				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
56	<p>อาหารที่ผู้ชายทานไปราคาเท่าไร</p> <p>① 10,000 วอน ② 15,000 วอน</p> <p>③ 12,500 วอน ④ 15,500 วอน</p> <p>เฉลย : ④ 15,500 วอน</p>				
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [57-58]</p> <p>가: 어디에 가요? : ไปไหนคะ</p> <p>나: 백화점에 가요. : ไปห้างสรรพสินค้าครับ</p> <p>가: 백화점에서 뭐 해요?</p> <p>: ทำอะไรที่ห้างสรรพสินค้าคะ</p> <p>나: 백화점에서 영화 봐요.</p> <p>: ดูหนังที่ห้างสรรพสินค้าครับ</p>				
57	<p>ผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหน</p> <p>① ห้องสมุด</p> <p>② สนามกีฬา</p> <p>③ ห้างสรรพสินค้า</p> <p>④ ร้านสะดวกซื้อ</p> <p>เฉลย : ③ ห้างสรรพสินค้า</p>				
58	<p>หญิงไปทำอะไรที่นั่น</p> <p>① เจอเพื่อน ② ดูหนัง</p> <p>③ ทานข้าว ④ ซื้อเสื้อ</p> <p>เฉลย : ② ดูหนัง</p>				
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [59-60]</p> <p>가: 안녕하세요? 어디에 가요?</p> <p>: สวัสดีครับจะไปไหนหรือครับ</p> <p>나: 공원에 가요. : ไปสวนสาธารณะคะ</p> <p>가: 공원에서 뭐 해요?</p> <p>: ไปทำอะไรที่สวนสาธารณะครับ</p> <p>나: 공원에서 산책해요. : ไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะคะ</p>				
59	<p>ผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหน</p> <p>① ร้านอาหาร ② สวนสาธารณะ</p>				

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	- 1	
	③ โรงเรียน ④ โรงหนัง เฉลย : ② สวนสาธารณะ				
60	ผู้ชายไปทำอะไรที่นั่น ① ทานอาหาร ② อ่านหนังสือ ③ ดูหนัง ④ เดินเล่น เฉลย : ④ เดินเล่น				

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอบรมตามหลักสูตร
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินข้อสอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- + 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนด
- 0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่
- 1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดได้ ไม่ ตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนด

ประเด็นข้อคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ			
	+1	0	-1	หมายเหตุ
1. เนื้อหา/กิจกรรม				
1.1 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ				
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม				
1.3 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยากเรียนรู้				
1.4 ลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม				
2. วิทยากร				
2.1 ความพร้อมในการบรรยายหรือทำกิจกรรม				
2.2 ความรอบรู้และความคล่องตัวในเรื่องที่บรรยายของวิทยากร				
2.3 วิทยากรใช้เวลาเหมาะสมกับที่กำหนดไว้				
3. สถานที่จัดฝึกอบรม				
3.1 สถานที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรม				
3.2 ความพร้อมของเครื่องอำนวยความสะดวก				
4. เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ				
4.1 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบมีความเหมาะสม				
4.2 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสม				

ประเด็นข้อคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ			
	+1	0	-1	หมายเหตุ
4.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ น่าสนใจ				
5. ระยะเวลาในการฝึกอบรม				
5.1 เวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม				
5.2 เวลาในการฝึกอบรมทั้ง 3 วันมีความเหมาะสม				
6. การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์				
6.1 เนื้อหาสาระในการอบรมสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้				
6.2 ความรู้ที่ได้รับมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับ การฝึกอบรม				
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 ภาระงานที่มอบหมายให้ในระหว่างการฝึกอบรมมี ความเหมาะสม				
7.2 แบบทดสอบหลังการฝึกอบรมมีความยากง่าย เหมาะสม				

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ : ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร

พียงคำต่อไปนี้และเลือกข้อที่ถูกต้อง [1-20]

1	① 오이	② 아이	2	① 고두	② 구두
3	① 나무	② 너무	4	① 부모	② 부모
5	① 허리	② 아우	6	① 우유	② 야구
7	① 거미	② 개미	8	① 토끼	② 기타
9	① 푸도	② 포도	10	① 차다	② 짜다
11	① 돼지	② 의자	12	① 꽃	② 공
13	① 방	② 밖	14	① 사랑	② 사람
15	① 미국	② 태국	16	① 김치	② 김밥
17	① 의사	② 가수	18	① 사과	② 과일
19	① 강남	② 명동	20	① 이태원	② 서울역

พียงและเลือกประโยคที่ถูกต้อง [21-34]

ข้อที่ “ถูก” ให้กากหมายเลข 1 ข้อที่ “ผิด” ให้กากหมายเลข 2

21. “ยินดีที่ได้รู้จักครับ”	22. “ขอโทษนะครับ”
23. “ขอบคุณค่ะ/ครับ”	24. “ลาก่อนนะค่ะ/ครับ”
25. “เขาคือใครคะ/ครับ”	26. “รับอะไรดีคะ/ครับ”
27. “ตอนนี่กี่โมงคะ/ครับ”	28. “ไม่ทราบว่าทำงานอะไรคะ/ครับ”
29. “จะไปไหนครับ”	30. “วันนี้วันที่เท่าไรครับ”
31. “มีหมวกไหมครับ”	32. “ขอน้ำหน่อยครับ”
33. “ผมเป็นคนเกาหลีครับ”	34. “ผมจะไปโรงเรียนครับ”

พืงบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [35-36]

35. คุณ อับนา เป็นคนประเทศอะไร

- ① คนจีน ② คนไทย ③ คนฝรั่งเศส ④ คนรัสเซีย

36. คุณ อับนา ทำอาชีพอะไร

- ① หมอ ② นักร้อง ③ แม่ค้า ④ ทหาร

พืงบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [37-38]

37. ทั้งสองกำลังพูดถึงใคร

- ① พ่อของคิมจงฮา ② แม่ของคิมจงฮา
③ พี่สาวของคิมจงฮา ④ น้องของคิมจงฮา

38. บุคคลที่ทั้งสองกำลังพูดถึงนั้นทำอาชีพอะไร

- ① ตำรวจ ② ครู ③ นักเรียน ④ คนทำอาหาร

พืงบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [39-40]

39. วันนี้วันที่เท่าไร

- ① 16 กุมภาพันธ์ ② 14 กุมภาพันธ์
③ 23 กุมภาพันธ์ ④ 27 กุมภาพันธ์

40. ตอนนีแเวลากี่โมง

- ① บ่ายโมง ② บ่ายสามโมง ③ แปดโมงเช้า ④ เก้าโมงเช้า

พืงบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [41-42]

41. ผู้ชายถามหาสิ่งใด

- ① กระดาษชำระ ② กระเป่า ③ หมวก ④ ร่ม

42. ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร

- ① 3,000 วอน ② 4,000 วอน ③ 6,000 วอน ④ 1,000 วอน

ปังบทธสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [43-44]

43. ผู้ชายถามหาสิ่งใด

- ① หนังสือ ② เสื้อ ③ ยา ④ นาฬิกา

44. ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร

- ① 2,000 วอน ② 5,000 วอน ③ 8,000 วอน ④ 9,000 วอน

ปังบทธสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [45-46]

45. ผู้หญิงถามหาสิ่งใด

- ① แอปเปิ้ล ② สตรอว์เบอร์รี่ ③ แตงโม ④ องุ่น

46. ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร

- ① 1,800 วอน ② 1,500 วอน ③ 2,500 วอน ④ 2,800 วอน

ปังบทธสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [47-48]

47. ผู้หญิงถามหาถึงผลไม้ใด

- ① มะม่วง ② ส้ม ③ กล้วย ④ ลูกพีช

48. ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร

- ① 20,000 วอน ② 25,000 วอน ③ 22,500 วอน ④ 25,500 วอน

ปังบทธสนทหนตอไปนึ้และตอบทคํากมให้ถูกตออง [49-50]

49. ผู้ซายลั้งเครื่งดึ้มอะไร

- ① นม ② ซาเชียว ③ กาแฟ ④ ซาแดง

50. เครื่งดึ้มนี้้มีราคาเทาไร

- ① 4,800 วอน ② 4,500 วอน ③ 3,500 วอน ④ 3,800 วอน

ปังบทธสนทหนตอไปนึ้และตอบทคํากมให้ถูกตออง [51-52]

51. ผู้ซายลั้งเครื่งดึ้มอะไร

- ① โค้ก ② ซาเลม่อน ③ น้ําแตงโม ④ น้ําแอบเปิ้ล

52. เครื่งดึ้มนี้้มีราคาเทาไร

- ① 1,550 วอน ② 1,500 วอน ③ 1,520 วอน ④ 1,530 วอน

ปังบทธสนทหนตอไปนึ้และตอบทคํากมให้ถูกตออง [53- 54]

53. ผู้หญงลั้งอาหารอะไร

- ① คิมบับ ② บิบิมบับ ③ ต็อกบกก็ ④ จาจังมยอน

54. ผู้หญงลั้งอาหารจํานวนเทาไร

- ① หนึ่ง ② สอง ③ สาม ④ ลึ้

ปังบทธสนทหนตอไปนึ้และตอบทคํากมให้ถูกตออง [55-56]

55. ผู้ซายลั้งอาหารอะไร

- ① ไก่ทอด ② ซุปกิมจิ ③ หมูผัดซอสราดซ้ํา ④ หมี่เย็น

56. อาหารที่ผู้ขายทานไปราคาเท่าไร

- ① 10,000 วอน ② 15,000 วอน ③ 12,500 วอน ④ 15,500 วอน

ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [57-58]

57. ผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหน

- ① ห้องสมุด ② สนามกีฬา ③ ห้างสรรพสินค้า ④ ร้านสะดวกซื้อ

58. ผู้หญิงไปทำอะไรที่นั่น

- ① เจอเพื่อน ② ดูหนัง ③ ทานข้าว ④ ซื้อเสื้อ

ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [59-60]

59. ผู้ชายกำลังจะไปที่ไหน

- ① ร้านอาหาร ② สวนสาธารณะ ③ โรงเรียน ④ โรงหนัง

60. ผู้ชายไปทำอะไรที่นั่น

- ① เตะฟุตบอล ② เล่นบาสเกตบอล ③ ร้อง ④ เดินเล่น

수고했어요.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฝึกอบรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามตามความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของค่าระดับความคิดเห็นที่ตรงกันในแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่าน กรณีที่ท่านมีความคิดเห็นอื่น เพิ่มเติม โปรดระบุในส่วนของข้อเสนอแนะ

ประเด็นข้อคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหา/กิจกรรม					
1.1 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ					
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม					
1.3 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยากเรียนรู้					
1.4 ลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม					
2. วิทยากร					
2.1 ความพร้อมในการบรรยายหรือทำกิจกรรม					
2.2 ความรอบรู้และความคล่องตัวในเรื่องที่บรรยายของวิทยากร					
2.3 วิทยากรใช้เวลาเหมาะสมกับที่กำหนดไว้					
3. สถานที่จัดฝึกอบรม					
3.1 สถานที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรม					
3.2 ความพร้อมของเครื่องอำนวยความสะดวก					
4. เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ					
4.1 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบมีความเหมาะสม					
4.2 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสม					
4.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อ					

ประเด็นข้อคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประกอบ น่าสนใจ					
5. ระยะเวลาในการฝึกอบรม					
5.1 เวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรม เหมาะสม					
5.2 เวลาในการฝึกอบรมทั้ง 3 วันมีความ เหมาะสม					
6. การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์					
6.1 สามารถฟังและพูดภาษาเกาหลี เบื้องต้นได้					
6.2 ความรู้ที่ได้รับมีคุณค่าและเกิด ประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม					
7. การวัดและประเมินผล					
7.1 ภาระงานที่มอบหมายให้ในระหว่าง การฝึกอบรมมีความเหมาะสม					
7.2 แบบทดสอบหลังการฝึกอบรมมีความ ยากง่ายเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ง

หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

1.ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันภาษาเกาหลีถือเป็นภาษาที่เข้ามามีอิทธิพลต่อประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกไม่ว่าจะ เป็นประเทศ ฟิลิปปินส์, เวียดนาม , ลาว , พม่า เป็นต้น สำหรับในประเทศไทยเอง ความชื่นชอบใน กระแสเกาหลีพีเวอร์มาจากความหลงใหลในดาราหนังร้อง ไปจนถึงการติดใจรสชาติอาหารเกาหลีและ การเดินทางไปท่องเที่ยวถึงประเทศเกาหลี ส่งผลให้คนไทยหลายคนสนใจภาษาเกาหลีมากขึ้น ดังจะ เห็นได้จากจำนวนนิสิตนักศึกษาและผู้สนใจมาลงเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีการเปิด สอนทั้งวิชาภาษาเกาหลีและเกาหลีศึกษาในหลายมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ(สุภาพร บุญรุ่ง ,2561) ใน สังคมทุกวันนี้ด้วยความจำเป็นทางการทำงาน การดำรงชีวิตคนเรามากจะรู้ภาษามากกว่า 1 ภาษา บาง คนโชคดีได้เรียนรู้ภาษาเหล่านั้นเป็นภาษาแรกตั้งแต่เป็นทารก แต่ส่วนมากต้องเรียนรู้ในห้องเรียนเมื่อ โตขึ้น (จรัลวิไล จรุงโรจน์, 2550) ภาษาเกาหลีเป็นภาษาใหม่ ไม่ค่อยมีใครให้ความสนใจเรียน ซึ่งการ เรียนภาษาเกาหลีมีความแตกต่างกับภาษาอื่น ๆ ตรงที่ว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ไม่ว่าจะ เป็นการซื้ออาหาร ขนม หรือแม้แต่กระทั่งการดูภาพยนตร์เกาหลีรวมถึงการพูดคุยกับเพื่อน ๆ ที่ สำคัญคนที่เรียนภาษาเกาหลีมีโอกาสได้เปรียบในการหางานได้ง่ายกว่าคนที่เรียนภาษาจีน ญี่ปุ่น อีก ด้วย ซึ่งคาดว่า อีก 4-5 ปีข้างหน้าตลาดแรงงานจากเกาหลีน่าจะเข้ามามีบทบาทกับประเทศไทยมาก ขึ้น(ทักษ์ธณดนัย สิงหตติยสกุล,2552)

ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราช ภัฏอุตรดิตถ์ จากที่ผู้วิจัยเคยได้รับผิดชอบสอนรายวิชาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร ตำราที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะหลักการใช้ไวยากรณ์ จึงทำให้ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานภาษาเกาหลีและผู้ที่มีความกลัวในการเรียนภาษาที่สองนั้น เกิดความสับสน ระหว่างเพราะไวยากรณ์ที่ซับซ้อนของภาษาเกาหลีที่แตกต่างกับภาษาไทยและมีทัศนคติต่อการเรียน ภาษาเกาหลีในด้านลบ ทางผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาด้านนี้จึงสนใจในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อ การสื่อสารเบื้องต้น การสอนการสอนเน้นด้านการฟัง - พูดเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ เรียนไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารต่อไป

2.หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีหลักการดังนี้

- 1.เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นประโยชน์คนหนาในชีวิตประจำวัน
- 2.เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษา

เกาหลี

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
2. มีทักษะการฟังและการพูดภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น
3. มีวินัยในการร่วมกิจกรรม

4. โครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรม

เนื้อหา/กิจกรรม	เวลา 18 ชั่วโมง
ปฐมนิเทศ	30 นาที
หน่วยที่ 1 ตัวอักษรเกาหลี	5 ชั่วโมง 30 นาที
หน่วยที่ 2 การทักทาย	2 ชั่วโมง
หน่วยที่ 3 วันและเวลา	1 ชั่วโมง 30 นาที
หน่วยที่ 4 ตัวเลขและการซื้อของ	1 ชั่วโมง 30 นาที
ภาคปฏิบัติ จับคู่สนทนา	1 ชั่วโมง
หน่วยที่ 5 อาหารและเครื่องดื่ม	1 ชั่วโมง 30 นาที
หน่วยที่ 6 งานอดิเรก	1 ชั่วโมง 30 นาที
ทบทวนบทเรียน	2 ชั่วโมง 30 นาที
ปัจฉิมนิเทศ	30 นาที

5. วิธีการดำเนินการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น มีวิธีการดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) โดยขั้นตอนการสอนมีดังนี้

1. ผู้สอนเกริ่นนำเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนที่จะสอน
2. ผู้สอนเปิดเสียงบทสนทนาให้ผู้เรียนฟัง พอผู้เรียนฟังบทสนทนาจบผู้สอนอธิบายเนื้อหาและบอกความหมายให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของบทสนทนา
3. ผู้สอนสอนประโยคจากบทสนทนาที่ผู้เรียนได้ฟัง โดยผู้สอนพูดเป็นต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนพูดตามผู้สอน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้พูดนำเพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูดตาม และมีการฝึกประโยคเดิมซ้ำถาม-ตอบ สลับกันไปมา
4. ผู้สอนเริ่มเปลี่ยนประโยคบทสนทนาจากโครงสร้างประโยคเดิม โดยเปลี่ยนคำที่เป็นประธานหรือกรรม เป็นต้น และฝึกพูดประโยคเดิมซ้ำถาม-ตอบ สลับกันไปมา

5. ผู้สอนพูดทบทวนประโยคสนทนาอีกครั้ง โดยผู้สอนเป็นผู้ถามและผู้เรียนเป็นผู้ตอบ ผู้สอนถามผู้เรียนไล่ไปที่ละคนและเริ่มเปลี่ยนให้ผู้เรียนรับบทเป็นผู้ถามและผู้ตอบ ไปจนถึงแบ่งกลุ่มเล็กเพื่อฝึกสนทนา

6. ผู้สอนพูดทบทวนอีกครั้งเพื่อสรุปบทเรียน

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เอกสารประกอบหลักสูตร (ใบความรู้ แบบฝึกหัด)
2. คลิปวิดีโอเสียง

7. เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบประเมินทักษะในการสื่อสาร
2. แบบประเมินทักษะความสามารถในความเข้าใจ
3. แบบสังเกตพฤติกรรม
4. แบบประเมินความพึงพอใจ

8. เกณฑ์การผ่านหลักสูตร

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีความร่วมมือในการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดร่วมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
4. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องเข้ารับการอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาในการอบรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

(ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น)

หน่วยที่ 2 การทักทาย 1

เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การทักทาย การแนะนำตนเองให้ผู้อื่นรู้จัก หรือการลา นั้น ถือเป็น การสื่อสารพื้นฐานเบื้องต้นและเป็นการเปิดบทสนทนาในการสื่อสารต่อไป ดังนั้นในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนหรือภาษาต่างประเทศที่สอง ผู้เรียนควรรู้ประโยคทักทาย ประโยคแนะนำตัวและประโยคกล่าวลา เพื่อนำไปสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคล

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรู้และเข้าใจเกี่ยวกับประโยคทักทายและแนะนำตัวเบื้องต้น
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถพูดทักทายเป็นภาษาเกาหลีได้
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้นในการเรียน

เนื้อหา

1. ประโยคทักทายเบื้องต้น
2. ประโยคแนะนำตัว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. วิทยากรเกริ่นนำความรู้เกี่ยวกับภาษาเกาหลีและรูปแบบการทักทายของคนเกาหลี ดังนี้
 - 1.1 วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับความรู้ภาษาเกาหลีเบื้องต้นของผู้เข้าร่วมอบรม หลักภาษาศาสตร์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าใจรูปแบบการแปลและการเรียงประโยคภาษาเกาหลีที่แตกต่างกับหลักของภาษาไทย
 - 1.2 คนเกาหลีเวลาเจอกันจะพูดทักทายกันอย่างไร (ตอบตามประสบการณ์จริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรม)
 - 1.3 คนเกาหลีเวลาเจอกันจะทำความเคารพกันแบบไหน (ตอบตามประสบการณ์จริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรม)

2. วิทยากรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประโยชน์การทักทายและการแนะนำตัวเองหรือบุคคลอื่น

ขั้นสอน

1. วิทยากรสอนคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศ
2. วิทยากรเปิดไฟล์เสียงบทสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำตัวและบอกความหมายของบท

สนทนา

3. วิทยากรสอนการพูดและการใช้ประโยค โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นดังนี้

2.1 แนะนำชื่อตัวเอง “ฉันชื่อ ...”

2.2 แนะนำตัวเองว่ามาจากประเทศอะไร “ฉันเป็นคนประเทศ ...”

3. วิทยากรให้ผู้เข้ารับการอบรมฝึกพูดตามวิทยากรตามเนื้อหาในเอกสารประกอบการสอน

4. วิทยากรพูดทบทวนประโยคอีกครั้ง โดยวิทยากรกับผู้เข้ารับการอบรมสลับถามตอบกันไปมาหรือสลับในผู้เข้ารับการอบรมมีการผู้ถามตอบสลับกันเองภายในกลุ่ม

ขั้นสรุป

1. วิทยากรพูดทบทวนประโยคอีกครั้งเพื่อทบทวนความเข้าใจ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 2 เรื่องการทักทายและการแนะนำตัว
2. คลิปเสียงบทสนทนา

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน จุดประสงค์
1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรู้และเข้าใจเกี่ยวกับประโยคทักทายและแนะนำตัวเบื้องต้น	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน	2 ระดับขึ้นไปจากคะแนน Rubric
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถพูดทักทายเป็นภาษาเกาหลีได้	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน	2 ระดับขึ้นไปจากคะแนน Rubric
3. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรับผิดชอบและมีความกระตือรือร้นในการเรียน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินความมุ่งมั่นในการทำงาน	2 ระดับขึ้นไปจากคะแนน Rubric

แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน
(ปรับปรุงจากแบบประเมินของชลายุทธ์ ครูทเมือง(2555))

เรื่อง แนะนำตัว 1

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	การอ่านออกเสียง				คะแนน (4 คะแนน)
			1	2	3	4	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ผู้ประเมิน.....

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการพูด (4 คะแนน)

4 = พูดได้ด้วยความเร็วปกติ จังหวะในการพูดแทบจะเหมือนเจ้าของภาษาความคิดต่อเนื่องในเรื่องที่พูด

3 = พูดแปร่ง ความเร็วปกติ มีตะกุกตะกักนิดหน่อย แต่ไม่รู้สึกรำคาญหรือความขัดข้องในเรื่องที่พูด

2 = พูดแปร่ง ค่อนข้างช้า ตะกุกตะกัก พูดซ้ำบ้าง ความคิดไม่ค่อยต่อเนื่องในเรื่องที่พูด แต่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากที่จะทำให้เข้าใจ

1 = พูดติดตะกุกตะกัก เว้นช่วงนานหลายครั้ง ความคิดไม่ต่อเนื่องในเรื่องที่พูด กระโดดไปมา ต้องใช้ความพยายามจึงจะเข้าใจ

แบบประเมินพฤติกรรมในการทำกิจกรรม
(ปรับปรุงจากแบบประเมินของชลาฤทธิ์ คุรุทเมือง(2555))
หน่วยที่ 2 เรื่อง การแนะนำตัว 1

ลำดับ	รหัสนักศึกษา	ชื่อ-นามสกุล	ความร่วมมือในชั้นเรียน				คะแนน (4 คะแนน)
			1	2	3	4	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

ผู้ประเมิน.....

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการร่วมมือใน

การให้คะแนน

ชั้นเรียน

(4 คะแนน)

1.สตาวิทยากรเวลาสอน

2.ตั้งใจและฟังสื่อที่วิทยากร

นำเสนอ

3.ตอบคำถามเวลาวิทยากรถาม

4.มีมารยาทนั่งฟังไม่พูดคุยกันเสียง

ดัง

1.หากมีองค์ประกอบครบถ้วนทุกข้อ

2.หากมีองค์ประกอบ 3 ข้อ

3.หากมีองค์ประกอบ 2 ข้อ

4.หากมีองค์ประกอบเพียงข้อเดียว

ให้คะแนน 4

ให้คะแนน 3

ให้คะแนน 2

ให้คะแนน 1

เอกสารประกอบการเรียน : ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร

어휘 : 나라

일본

태국

중국

한국

영국

미국

미국 : อเมริกา

독일 : เยอรมัน

호주 : ออสเตรเลีย

캐나다 : แคนาดา

프랑스 : ฝรั่งเศส

러시아 : รัสเซีย

베트남 : เวียดนาม

라오스 : ลาว

인도 : อินเดีย

자기소개 I

나라 : 대화

가 : 안녕하세요 ?

나 : 안녕하세요 ? 저는 **타완**이에요.

가 : **태국 사람**이에요?

나 : 네 , **태국 사람**이에요

핵심 표현

รูปประโยคแนะนำตัวที่พูดว่า “ ผม/ดิฉันชื่อ ... ” ในภาษาเกาหลี

❁ กรณีที่ชื่อไม่มีตัวสะกดลงท้ายจะ

พูดว่า

ฉันชื่อยูกะ

저는 유카예요.

ฉันชื่อปา

저는 파예요.

ฉันชื่อมินฮา

저는 민하예요.

❁ กรณีที่ชื่อมีตัวสะกดลงท้ายจะ

พูดว่า

ฉันชื่อเควิน

저는 케빈이에요.

ฉันชื่อตะวัน

- 저는 타완이에요.!!

ฉันชื่อมิน

- 저는 민이에요.

저는 _____ 이에요./예요.

(ชื่อของตนเอง)

핵심 표현

รูปประโยคแนะนำตัวที่พูดว่า “ ผม/ดิฉันเป็นคน ..(ประเทศ).. ” ในภาษาเกาหลี
พูดว่า

저는 (나라) 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคน (ประเทศ)

ผม/ฉันเป็นคนเกาหลี

- 저는 한국 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคนจีน

- 저는 중국 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคนออสเตรเลีย

- 저는 호주 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคนเยอรมัน

- 저는 독일 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคนอังกฤษ

- 저는 영국 사람이에요.

ผม/ฉันเป็นคนอเมริกา

- 저는 미국 사람이에요.

다시 복습

저는 사토시예요.

저는 일본 사람이에요.

저는 쓸이에요.

저는 태국 사람이에요.

저는 _____ 이에요./예요.

(이름)

저는 _____ 사람이에요.

(나라)

연습 : 자기소개 I

안녕하세요 ?

: สวัสดีค่ะ

저는 **김정하**예요.: ดิฉันชื่อ**คิมจองฮา**ค่ะ저는 **한국 사람**이에요.: ดิฉันเป็น**คนเกาหลี**ค่ะ

만나서 반가워요.

: ยินดีที่ได้รู้จักนะคะ

1

*

안녕하세요 ?

저는 **다쿠야**예요.저는 **일본 사람**이에요.

만나서 반가워요.

2

*

안녕하세요 ?

저는 **안나**예요.저는 **러시아 사람**이에요.

만나서 반가워요.

3

*

안녕하세요 ?

저는 **피아**예요.저는 **태국 사람**이에요.

만나서 반가워요.

4

*

안녕하세요 ?

저는 **아린다**예요.저는 **인도 사람**이에요.

만나서 반가워요.

ภาคผนวก จ
ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น

รายการ	จำนวน (N=120)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	88	73.33
1.2 ชาย	32	26.67
2. เรื่อง/เนื้อหาภาษาเกาหลีที่อยากรู้ (อย่างน้อย 3 หัวข้อ)		
2.1 อาหาร	120	100.00
2.2 ตัวอักษร	115	95.83
2.3 การแนะนำตัว	95	79.17
2.4 การเดินทาง	94	78.33
2.5 งานอดิเรก	89	74.17
2.6 การซื้อของ	88	73.33
2.7 ชีวิตในโรงเรียน	77	64.17
2.8 ชีวิตในที่ทำงาน	30	25.00
2.9 อาการเจ็บป่วย	3	2.50
3. มีความต้องการเรียนภาษาเกาหลีโดยเน้นทักษะด้านใด		
3.1 สื่อสารสนทนา (ฟัง-พูด)	65	54.17
3.2 การอ่าน	32	26.67
3.3 การเขียน	13	10.83
3.4 หลักไวยากรณ์	10	8.33
4. ระยะเวลาที่สะดวกในการฝึกอบรม		
4.1 ระยะเวลา 3 วัน	58	48.33
4.2 ระยะเวลา 2 วัน	27	22.50
4.3 ระยะเวลา 1 วัน	26	21.67

รายการ	จำนวน (N=120)	ร้อยละ
4.4 ระยะเวลามากกว่า 3 วัน	9	7.50
5. กิจกรรมที่อยากให้อัดระหว่างการอบรม		
5.1 สนทนาจริงกับคนเกาหลี	50	41.67
5.2 มีการดูซีรี่ย์ประกอบการสอน	33	27.50
5.3 สอนวัฒนธรรมเกาหลี	30	25.00
5.4 มีการสอนร้องเพลง	7	5.83
5.5 อื่น ๆ	0	0.00

**ผลการประเมินความสอดคล้องของโครงร่าง
หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น**

รายการ	ผลการประเมิน		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
1. ความสอดคล้องระหว่างแนวคิด วัตถุประสงค์และเนื้อหา กิจกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
2. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการ	4.00	0.00	มาก
3. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมน่าสนใจ	4.00	0.00	มาก
4. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมเหมาะสมกับผู้เรียน/ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.67	0.58	มากที่สุด
5. กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรมทำให้เข้าใจในหลักการแนวการปฏิบัติ	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	4.00	0.00	มาก
7. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีเพียงพอและเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
8. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4.00	0.00	มาก
9. สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรมมีความน่าสนใจและช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรมมากขึ้น	4.33	0.58	มาก
10. เอกสารประกอบการฝึกอบรมมีเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
11. เอกสารประกอบการฝึกอบรมให้รายละเอียดเนื้อหาและมีความชัดเจน	4.00	1.00	มาก
12. เอกสารประกอบการฝึกอบรมสะดวกต่อการใช้ปฏิบัติกิจกรรม	4.00	0.00	มาก

รายการ	ผลการประเมิน		ความหมาย
13. กระบวนกร/วิทยากรมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.00	0.00	มาก
14. สัดส่วนเวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรม	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.17	0.32	มาก

**ผลประเมินความเหมาะสมของโครงสร้าง
หลักสูตรฝึกอบรบภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น**

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1 ความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตร			
1.1 มีการกล่าวถึงเหตุผลที่ต้องมีการจัดทำหลักสูตร	4.67	0.58	มากที่สุด
1.2 มีการกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่มีความสำคัญและเชื่อมโยง กันอย่างเป็นเหตุเป็นผล	4.33	0.58	มาก
1.3 มีการกล่าวถึงความต้องการจำเป็น ที่มีความสมบูรณ์ เพียงพอและน่าสนใจ	4.33	0.58	มาก
1.4 มีการกล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรบตามหลักสูตรนี้	4.33	0.58	มาก
2 หลักการของหลักสูตร			
2.1 หลักการของหลักสูตรมีความชัดเจนเข้าใจได้ง่าย	4.33	0.58	มาก
2.2 หลักการของหลักสูตรมีความครอบคลุมจุดมุ่งหมาย	4.33	0.58	มาก
3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
3.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกล่าวถึงลักษณะของผลผลิตที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน	4.33	0.58	มาก
3.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสำคัญ	4.00	1.00	มาก
3.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความครอบคลุม	4.33	0.58	มาก
3.4 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถทำให้เกิดผลที่เป็นจริงได้	4.00	0.00	มาก
4 โครงสร้างเนื้อหาสาระ	3.67	0.58	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
4.1 มีการอธิบายถึงสภาพสังคมและชุมชนที่ หลักสูตรจะนำไปใช้			
4.2 โครงสร้างเนื้อหาสาระสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.33	0.58	มาก
4.3 เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความครอบคลุม และชัดเจน	4.33	0.58	มาก
4.4 เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.33	0.58	มาก
4.5 เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเพียงพอให้ เกิดผลตามจุดมุ่งหมายได้	4.33	0.58	มาก
4.6 เนื้อหาสาระมีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักสูตรนี้	4.33	0.58	มาก
5 เวลาในการฝึกอบรม			
5.1 ระยะเวลาในการฝึกอบรมโดยรวมมีความ เหมาะสมเพียงพอต่อการปฏิบัติให้ผู้เรียน ผู้เข้ารับ การ ฝึกอบรมบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของได้	3.67	0.58	มาก
5.2 ระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมมีความ เหมาะสม เพียงพอต่อการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผล ตามจุดประสงค์	3.67	0.58	มาก
6 แนวดำเนินการ			
6.1 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.33	0.58	มาก
6.2 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีรายละเอียด ชัดเจนสามารถปฏิบัติตามได้	4.00	0.00	มาก
6.3 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนอย่างเป็น ลำดับขั้น	4.00	0.00	มาก

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
6.4 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมแต่ละชั้นตอนมี รายละเอียดสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้จัดการ ฝึกอบรม	4.00	0.00	มาก
6.5 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับ เนื้อหาสาระ	4.33	0.58	มาก
6.6 แนวดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียน ผู้ เข้า รับการฝึกอบรมเกิดคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรได้	4.00	0.00	มาก
7 การวัดและประเมินผล			
7.1 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	3.67	0.58	มาก
7.2 วิธีการวัดผลง่ายและสะดวกต่อการดำเนินการ	4.00	0.00	มาก
7.3 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	3.67	0.58	มาก
7.4 การกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ชัดเจน	3.67	0.58	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.12	0.26	มาก

**ผลวิเคราะห์ความเหมาะสมของของแผนการจัดการเรียนรู้
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น**

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้			
1.1 ชื่อแผนฯมีความเหมาะสมและครอบคลุม สาระสำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่ง เรียนรู้และการวัดและ การประเมินผล	4.00	0.00	มาก
1.2 ระยะเวลาในแผนฯนี้มีความเหมาะสมและ เพียงพอ	3.67	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	3.83	0.29	มาก
2 สาระสำคัญ			
2.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน	4.00	1.00	มาก
2.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์	4.33	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.17	0.30	มาก
3จุดประสงค์			
3.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความ เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
3.2 จุดประสงค์มีความสอดคล้องกับชื่อแผนฯ	4.33	0.58	มาก
3.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติให้บรรลุผลตาม จุดประสงค์ได้	4.00	0.00	มาก
รวมเฉลี่ย	4.22	0.33	มาก

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
4 เนื้อหา			
4.1 เนื้อหาที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและ เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
4.2 เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
4.3 เนื้อหาที่มีการกำหนดอย่างเป็นลำดับขั้น	4.33	0.58	มาก
4.4 เนื้อหาที่มีการกำหนดจากง่ายไปหายาก	4.33	0.58	มาก
4.5 เนื้อหาที่มีความทันสมัยและตรงกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน	3.67	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.00	มาก
5 การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียนสามารถที่จะ ปฏิบัติได้	4.00	0.00	มาก
5.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีลำดับขั้นตอนที่ เหมาะสม	4.33	0.58	มาก
5.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ บทบาท หน้าที่ อย่างหลากหลาย	4.00	0.00	มาก
5.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพียงพอที่จะทำให้ ผู้เรียน บรรลุผลตามจุดประสงค์ได้	4.33	0.58	มาก
5.5 กิจกรรมที่กำหนดส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติ หน้าที่ตามศักยภาพและความถนัดของ ตนเอง	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
5.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีความสมบูรณ์ถูกต้อง	4.33	0.58	มาก
5.7 แผนฯเขียนโดยใช้กระบวนการสอนการฟัง และการพูด	4.33	0.58	มาก
5.8 แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง	4.00	0.00	มาก
5.9 แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกองค์ความรู้ ด้วยตนเอง	4.00	0.00	มาก
5.10 แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกองค์ความรู้ ร่วมกับผู้อื่น	4.00	0.00	มาก
5.11 แผนฯ กำหนดให้ผู้เรียนนำเสนอองค์ ความรู้ ผลการเรียนรู้ด้วยวาจาในที่ต่าง ๆ	4.33	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.18	0.30	มาก
6 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบ			
6.1 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ หลากหลาย	4.33	0.58	มาก
6.2 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน	4.00	0.00	มาก
6.3 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ สอดคล้อง เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและ การประเมินผล	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	ความเหมาะสม		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
6.4 แหล่งเรียนรู้และสื่อประกอบเพียงพอที่จะ ช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ได้	4.00	1.00	มาก
รวมเฉลี่ย	4.17	0.41	มาก
7 การวัดและการประเมินผล			
7.1 วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องเหมาะสมกับ จุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม	4.00	0.00	มาก
7.2 วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	3.67	0.58	มาก
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการ วัดผล	3.67	0.58	มาก
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความ เหมาะสม	3.67	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	3.75	0.43	มาก
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.11	0.44	มาก

ผลการประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC)
ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
โจทย์ : ฟังคำต่อไปนี้และเลือกข้อที่ถูกต้อง							
1	① 오이 [โອอี] ② 아이 [อาอี] เฉลย : ② 아이 [อาอี]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
2	① 고두 [โคดู] ② 구두 [คูดู] เฉลย : ② 구두 [คูดู]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
3	① 나무 [นามู] ② 너무 [นอมู] เฉลย : ① 나무 [นามู]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
4	① 부모 [โพโม] ② 부모 [พูโม] เฉลย : ② 부모 [พูโม]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
5	① 허리 [ฮอร์รี] ② 아우 [อาอู] เฉลย : ① 허리 [ฮอร์รี]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
6	① 우유 [อูยู] ② 야구 [ยาอู] เฉลย : ① 우유 [อูยู]	1	1	-1	0.3	ใช้ไม่ได้	ควรปรับใช้คำที่ไม่ได้แตกต่างกันสิ้นเชิง
7	① 거미 [คอมมี] ② 개미 [แคมี] เฉลย : ② 개미 [แคมี]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
8	① 토끼 [โทกี] ② 기타 [คีทา] เฉลย : ② 기타 [คีทา]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
9	① 푸도 [พูโด] ② 포도 [โพโด] เฉลย : ② 포도 [โพโด]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
10	① 차다 [ชาดา] ② 짜다 [จาตา] เฉลย : ② 짜다 [จาตา]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
11	① 돼지 [ทเวจี] ② 의자 [อียจา] เฉลย : ① 돼지 [ทเวจี]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
12	① 꽃 [โกด] ② 공 [โคง] เฉลย : ② 공 [โคง]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
13	① 방 [ฟัง] ② 밖 [ฟัก] เฉลย : ① 방 [ฟัง]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
14	① 사랑 [ซารัง] ② 사람 [ซารัม] เฉลย : ① 사랑 [ซารัง]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
15	① 미국 [มีกุก] ② 태국 [แทกุก] เฉลย : ② 태국 [แทกุก]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
16	① 김치 [คิมจี] ② 김밥 [คิมบับ] เฉลย : ① 김치 [คิมจี]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
17	① 의사 [อียซา] ② 가수 [คาซู] เฉลย : ① 의사 [อียซา]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
18	① 사과 [ซากวา] ② 과일 [กวาอิล] เฉลย : ① 사과 [ซากวา]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
19	① 강남 [คังนัม] ② 명동 [มยองดง] เฉลย : ① 강남 [คังนัม]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
20	① 이태원 [อีแทวอน] ② 서울역[ซออุลยอก] เฉลย : ① 이태원 [อีแทวอน]	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
<p>โจทย์ : ฟังประโยคต่อไปนี้ถ้าความหมายเหมือนกันให้ใส่เครื่องหมาย O ถ้ามีความหมายต่างกันใส่เครื่องหมาย X</p>							
21	“ยินดีที่ได้รู้จักครับ” เฉลย : X (안녕히 가세요. : ลาก่อนค่ะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
22	“ขอโทษนะคะ” เฉลย : ✓ (죄송합니다. : ขอโทษนะคะค่ะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
23	“ขอบคุณค่ะ/ครับ” เฉลย : ✓ (감사해요. : ขอบคุณค่ะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
24	“ลาก่อนนะคะ/ครับ” เฉลย : X (만나서 반가워요. : ยินดีที่ได้พบค่ะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
25	“เขาคือใครคะ/ครับ” เฉลย : ✓ (이분이 누구예요? : เขาคือใครคะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
26	“รับอะไรดีคะ/ครับ” เฉลย : X (무슨 일하세요? : ไม่ทราบว่าจะทำงานอะไรคะ/ครับคะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
27	“ตอนนี้ก็โมงคะ/ครับ” เฉลย : ✓ (지금 몇 시예요? : ตอนนี้ก็โมง คะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
28	“ไม่ทราบว่าทำงานอะไรคะ/ ครับ” เฉลย : X (뭐 드릴까요? : รับอะไรดี คะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
29	“จะไปไหนครับ” เฉลย : ✓ (어디에 가요? : ไปไหน คะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
30	“วันนี้วันที่เท่าไรคะ” เฉลย : ✓ (오늘이 며칠이에요? : วันนี้วันที่เท่าไรครับคะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
31	“มีหมวกไหมครับ” เฉลย : X (가방이 있어요? : มี กระเป๋าไหมครับคะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
32	“ขอน้ำหน่อยครับ” เฉลย : X (커피 주세요? : ขอกาแฟ หน่อยคะ/ครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
33	“ผมเป็นคนเกาหลีครับ” เฉลย : X (저는 중국 사람이예요? : ผมเป็นคนจีนครับ)	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
34	“ผมจะไปโรงเรียนครับ” เฉลย : ✓	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	(저는 학교에 가요. : ผม จะไปโรงเรียนครับ)						
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ ถูกต้อง [35-36] 안녕하세요? : สวัสดีค่ะ 저는 <u>안나</u> 예요 : ดิฉันชื่อ <u>อันนา</u> ค่ะ 저는 <u>러시아 사람</u> 이에요. : ดิฉันเป็น <u>คนรัสเซีย</u> ค่ะ 저는 <u>의사</u> 예요 : ผม/ฉันเป็น <u>หมอ</u> ค่ะ 만나서 반가워요 : ยินดีที่ <u>ได้รู้จัก</u> นะคะ						
35	คุณ อันนา เป็นคนประเทศ อะไร ① คนจีน ② คนไทย ③ คนรัสเซีย ④ คนฝรั่งเศส เฉลย : คนรัสเซีย	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
36	คุณ อันนา ทำอาชีพอะไร ① หมอ ② นักร้อง ③ แม่ค้า ④ ทหาร เฉลย : ① หมอ	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ ถูกต้อง [37-38] 김정아 씨 이분이 누구세요? : คุณคิมจองฮาคนนี้ใครหรือครับ 우리 아버지예요: คุณพ่อของดิฉันเองค่ะ 아버지는 무슨 일하세요? : ท่านทำงานอะไรหรือครับ 선생님이예요. : ท่านเป็น <u>ครู</u> ค่ะ						
37	ทั้งสองกำลังพูดถึงใคร ① พ่อของคิมจองฮา	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	② แม่ของคิมจองฮา ③ พี่สาวของคิมจองฮา ④ น้องของคิมจองฮา เฉลย : ① พ่อของคิมจองฮา						
38	บุคคลที่ทั้งสองกำลังพูดถึงนั้น ทำอาชีพอะไร ① ตำรวจ ② ครู ③ นักเรียน ④ คนทำอาหาร เฉลย : ② ครู	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ ถูกต้อง [39-40] 가: 오늘이 며칠이에요? : วันนี้วันที่เท่าไรครับ 나: <u>이월 십사일</u> 이에요. : วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค่ะ 가: 지금 몇 시예요? : ตอนนี้กี่โมงคะ 나: <u>세시</u> 예요. : บ่ายสามโมง ครับ						
39	วันนี้วันที่เท่าไร ① 16 กุมภาพันธ์ ② 14 กุมภาพันธ์ ③ 23 กุมภาพันธ์ ④ 27 กุมภาพันธ์ เฉลย : ② 14 กุมภาพันธ์	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
40	ตอนนี้อยู่เวลากี่โมง ① บ่ายโมง ② บ่ายสามโมง ③ แด่โมงเช้า ④ เก้าโมงเช้า เฉลย : ② บ่ายสามโมง	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [41-42]</p> <p>가: 모자가 있어요? : มีกระเป๋าทอมคะ</p> <p>나: 네, 있어요. : มี ครับ</p> <p>가: 모자 얼마예요?</p> <p>: กระเป๋าราคาเท่าไรคะ</p> <p>나: 6,000 원이에요.</p> <p>: ราคา 6,000 วอน ครับ</p>						
41	<p>ผู้ชายถามหาสิ่งใด</p> <p>① กระดาษชำระ</p> <p>② กระเป๋า</p> <p>③ หมวก</p> <p>④ ร่ม</p> <p>เฉลย : ③ หมวก</p>	1	0	1	0.7	ใช้ได้	
42	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 3,000 วอน</p> <p>② 4,000 วอน</p> <p>③ 6,000 วอน</p> <p>④ 1,000 วอน</p> <p>เฉลย : ① 3,000 วอน</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [43-44]</p> <p>가: 죄송합니다. 혹시 약이 있어요?</p> <p>: ขอโทษนะครับไม่ทราบว่ามียาไหมครับ</p> <p>나: 네, 있어요. : มี ค่ะ</p> <p>가: 약 얼마예요?</p> <p>: ยาราคาเท่าไรครับ</p> <p>나: 8,000 원이에요.</p> <p>: ราคา 8,000 วอน ค่ะ</p>						
43	<p>ผู้ชายถามหาสิ่งใด</p> <p>① หนังสือ ② เสื้อ</p> <p>③ ยา ④ นาฬิกา</p>	1	0	1	0.7	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	เฉลย : ③ ยา						
44	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 2,000 วอน</p> <p>② 5,000 วอน</p> <p>③ 8,000 วอน</p> <p>④ 9,000 วอน</p> <p>เฉลย : ③ 8,000 วอน</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [45-46]</p> <p>가: <u>딸기</u>가 있어요?</p> <p>: มีสตอร์ว์เบอร์รี่ไหมครับ</p> <p>나: 아니요, 없어요. : ไม่มีค่ะ</p> <p>가: <u>사과</u>가 있어요?</p> <p>: มีแตงโมไหมครับ</p> <p>나: 네, 있어요. : มีค่ะ</p> <p>가: <u>사과</u> 얼마예요?</p> <p>: แอปเปิ้ลราคาเท่าไรคะ</p> <p>나: <u>2,500 원</u>이에요.</p> <p>: ราคา 2,500 วอน ครับ</p>						
45	<p>ผู้หญิงถามหาสิ่งใด</p> <p>① แอปเปิ้ล</p> <p>② สตอร์ว์เบอร์รี่</p> <p>③ แตงโม</p> <p>④ องุ่น</p> <p>เฉลย : ① แอปเปิ้ล</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
46	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 1,800 วอน</p> <p>② 1,500 วอน</p> <p>③ 2,500 วอน</p> <p>④ 2,800 วอน</p> <p>เฉลย : ③ 2,500 วอน</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [47-48]</p> <p>가: 어서오세요. 오늘 과일 많아요 과일 사세요. : เชิญครับ วันนี้มีผลไม้เยอะเลยครับ ซื้อผลไม้ไหมครับ 나: 맛있게 보이네요. 거기 바나나 얼마예요? : นำทานจังเลยคะ กล้วยตรงนั้นเท่าไรคะ 가: 비싸지 않아요. 바나나 22,500 원이에요. : ไม่แพงครับ แค่ 25,500 วอนครับ 나: 그러면 바나나 하나 주세요. : ทำอย่างนั้นของกล้วยหวีหนึ่งคะ</p>						
47	<p>ผู้หญิงถามหาถึงผลไม้ใด</p> <p>① มะม่วง ② ส้ม ③ กล้วย ④ ลูกพีช เฉลย : ③ กล้วย</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
48	<p>ของสิ่งนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 20,000 วอน ② 25,000 วอน ③ 22,500 วอน ④ 25,500 วอน เฉลย : ④ 25,500 วอน</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [49-50]</p> <p>가: 어서오세요 : เชิญคะ 나: 녹차 주세요. : ขอชาเขียวครับ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ค่ะรอสักครู่นะคะ 가: 녹차 얼마예요? : <u>ชาเขียว</u>ราคาเท่าไรครับ 나: <u>4,800 원</u>이에요. : ราคา 4,800 วอนค่ะ</p>						

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
49	<p>ผู้ขายส่งเครื่องตีมอะไร</p> <p>① นม ② ชาเขียว</p> <p>③ กาแฟ ④ น้ำเปล่า</p> <p>เฉลย : ② ชาเขียว</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
50	<p>เครื่องตีมนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 4,800 วอน</p> <p>② 4,500 วอน</p> <p>③ 3,500 วอน</p> <p>④ 3,800 วอน</p> <p>เฉลย : ① 4,800 วอน</p>	1	0	1	0.7	ใช้ได้	
<p>ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [51-52]</p> <p>가: 어서오세요 : เชิญค่ะ</p> <p>나: 저기 사과 주스 하나 주세요.</p> <p>: ขอชาเขียวครับ</p> <p>가: 네, 잠깐만 기다리세요.</p> <p>: ได้ค่ะรอสักครู่นะคะ</p> <p>가: 얼마예요? : ราคาเท่าไรครับ</p> <p>나: 1,530 원이에요. : ราคา 1,530 วอนค่ะ</p> <p>가: 네 ? 얼마예요? : ราคาเท่าไรครับ</p> <p>나: 1,530 원이에요. : ราคา 1,530 วอนค่ะ</p>							
51	<p>ผู้ขายส่งเครื่องตีมอะไร</p> <p>① โค้ก</p> <p>② ชาเลมอน</p> <p>③ น้ำแตงโม</p> <p>④ น้ำแอปเปิ้ล</p> <p>เฉลย : ④ น้ำแอปเปิ้ล</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
52	<p>เครื่องตีมนี้มีราคาเท่าไร</p> <p>① 1,550 วอน</p> <p>② 1,500 วอน</p>	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	③ 1,520 วอน ④ 1,530 วอน เฉลย : ④ 1,530 วอน						
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ ถูกต้อง [53-54] 가: 어서오세요 : เชิญครับ 나: 저기 비빔밥 둘 주세요. : ขอ บิ빔บับ 2 ที่ค่ะ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ครับรอสักครู่ครับ						
53	ผู้หญิงสั่งอาหารอะไร ① คิมบับ ② บิ빔บับ ③ ต็อกบกกี ④ จาจังมยอน เฉลย : ② บิ빔บับ	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
54	ผู้หญิงสั่งอาหารจำนวนเท่าไร ① หนึ่ง ② สอง ③ สาม ④ สี่ เฉลย : ② สอง	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ ถูกต้อง [55-56] 가: 어서오세요 : เชิญค่ะ 나: 저기 치킨 하나 주세요. : ขอ ไก่ทอดที่หนึ่ง ครับ 가: 네, 잠깐만 기다리세요. : ได้ค่ะรอสักครู่ค่ะ 가: 치킨 얼마예요? : ไก่ทอดราคาเท่าไรครับ 나: 15,500 원이에요. : ราคา 15,500 วอนค่ะ						

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
55	ผู้ชายสั่งอาหารอะไร ① ไก่ทอด ② ซุปกิมจิ ③ หมูผัดซอสราดข้าว ④ หมี่เย็น เฉลย : ① ไก่ทอด	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
56	อาหารที่ผู้ชายทานไปราคา เท่าไร ① 10,000 วอน ② 15,000 วอน ③ 12,500 วอน ④ 15,500 วอน เฉลย : ④ 15,500 วอน	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
ฟังบทสนทนาต่อไปนี้และตอบคำถามให้ถูกต้อง [57-58] 가: 어디에 가요? : ไปไหนคะ 나: 백화점 에 가요. : ไป ห้างสรรพสินค้า ครับ 가: 백화점 에서 뭐 해요? : ทำอะไรที่ ห้างสรรพสินค้า ค่ะ 나: 백화점 에서 영화 봐요. : ดูหนังที่ ห้างสรรพสินค้า ครับ							
57	ผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหน ① ห้องสมุด ② สนามกีฬา ③ ห้างสรรพสินค้า ④ ร้านสะดวกซื้อ เฉลย : ③ ห้างสรรพสินค้า	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
58	หญิงไปทำอะไรที่นั่น ① เจอเพื่อน ② ดูหนัง	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
		1	2	3			
	③ ทานข้าว ④ ชื้อเสื้อผ้า เฉลย : ② ดูหนัง						
	ฟังบทสนทนาต่อไปนี้อย่างละเอียดและตอบคำถามให้ ถูกต้อง [59-60] 가: 안녕하세요? 어디에 가요? : สวัสดีครับจะไปไหนหรือครับ 나: <u>공원</u> 에 가요. : ไปสวนสาธารณะค่ะ 가: <u>공원</u> 에서 뭐 해요? : ไปทำอะไรที่สวนสาธารณะครับ 나: <u>공원</u> 에서 <u>산책</u> 해요. : ไปเดินเล่นที่สวนสาธารณะค่ะ						
59	ผู้หญิงกำลังจะไปที่ไหน ① ร้านอาหาร ② สวนสาธารณะ ③ โรงเรียน ④ โรงหนัง เฉลย : ② สวนสาธารณะ	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
60	ผู้ชายไปทำอะไรที่นั่น ① ทานอาหาร ② อ่านหนังสือ ③ ดูหนัง ④ เดินเล่น เฉลย : ④ เดินเล่น	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ข้อที่	ค่าความยากง่าย
1	0.83	31	0.77
2	0.60	32	0.83
3	0.77	33	0.93
4	0.80	34	0.80
5	0.67	35	0.60
6	0.67	36	0.73
7	0.37	37	0.93
8	0.67	38	0.67
9	0.90	39	0.83
10	0.87	40	0.83
11	0.10	41	0.87
12	0.50	42	0.83
13	0.37	43	0.57
14	0.47	44	0.57
15	0.43	45	0.47
16	0.27	46	0.43
17	0.47	47	0.60
18	0.20	48	0.93
19	0.37	49	0.47
20	0.40	50	0.30
21	0.23	51	0.80
22	0.47	52	0.17
23	0.33	53	0.40
24	0.60	54	0.33
25	0.47	55	0.23
26	0.03	56	0.30
27	0.50	57	0.37
28	0.33	58	0.90
29	0.33	59	0.27
30	0.53	60	0.63

ผลประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอบรมตามหลักสูตร
ตามหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น

ประเด็นข้อคิดเห็น	ผู้ประเมินคนที่			IOC	ค่าสรุป	หมายเหตุ
	1	2	3			
1. เนื้อหา/กิจกรรม						
1.1 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
1.3 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยากเรียนรู้	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
1.4 ลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
2. วิทยากร						
2.1 ความพร้อมในการบรรยายหรือทำกิจกรรม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
2.2 ความรอบรู้และความคล่องตัวในเรื่องที่บรรยายของวิทยากร	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
2.3 วิทยากรใช้เวลาเหมาะสมกับที่กำหนดไว้	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
3. สถานที่จัดฝึกอบรม						
3.1 สถานที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
3.2 ความพร้อมของเครื่องอำนวยความสะดวก	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
4. เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ						
4.1 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบมีความเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
4.2 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	1	0	1	0.7	ใช้ได้	
4.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบน่าสนใจ	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
5. ระยะเวลาในการฝึกอบรม						
5.1 เวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม	1	1	0	0.7	ใช้ได้	
5.2 เวลาในการฝึกอบรมทั้ง 3 วันมีความเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ประเด็นข้อคิดเห็น	ผู้ประเมินคนที่			IOC	ค่า สรุป	หมาย เหตุ
	1	2	3			
6. การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์						
6.1 เนื้อหาสาระในการอบรมสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
6.2 ความรู้ที่ได้รับมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้า รับการฝึกอบรม	1	0	1	0.7	ใช้ได้	
7. การวัดและประเมินผล						
7.1 ภาระงานที่มอบหมายให้ในระหว่างการฝึกอบรม มีความเหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	
7.2 แบบทดสอบหลังการฝึกอบรมมีความยากง่าย เหมาะสม	1	1	1	1.0	ใช้ได้	

ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

หัวข้อการประเมิน	ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	ด้านทักษะ/กระบวนการ				รวม	ด้าน	รวม (คะแนน)
		P1	P2	P3	ความรู้ ความ เข้าใจ			
คะแนน	12	10	5	12	27	60	99	
รวมเฉลี่ย	9.63	8.07	3.83	8.77	20.67	48.13	78.43	
รวมเฉลี่ยร้อยละ	80.28	80.67	76.67	73.1	76.54	80.22	85.25	

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นฉบับร่าง

ข้อที่	รายการ	เกณฑ์การผ่านตามหลักสูตรร้อยละ	ผลการทดลองใช้ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1.	ด้านความรู้ความเข้าใจ	75.00	80.22	ผ่าน
2.	ด้านทักษะ/กระบวนการ	75.00	76.54	ผ่าน
3.	ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	70.00	80.28	ผ่าน
4.	ด้านระยะเวลาของการเข้าฝึกอบรม	80.00	90.00	ผ่าน

**ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม
ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ฉบับร่าง**

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
1. เนื้อหา/กิจกรรม			
1.1 ความน่าสนใจของเนื้อหาสาระ	4.33	0.76	มาก
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	4.63	0.56	มากที่สุด
1.3 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมอยาก เรียนรู้	4.50	0.78	มาก
1.4 ลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมมีความ เหมาะสม	4.70	0.53	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.54	0.66	มากที่สุด
2. วิทยากร			
2.1 ความพร้อมในการบรรยายหรือทำกิจกรรม	4.73	0.45	มากที่สุด
2.2 ความรอบรู้และความคล่องตัวในเรื่องที่บรรยาย ของวิทยากร	4.67	0.48	มากที่สุด
2.3 วิทยากรใช้เวลาเหมาะสมกับที่กำหนดไว้	4.70	0.60	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.60	0.51	มากที่สุด
3. สถานที่จัดฝึกอบรม			
3.1 สถานที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติ กิจกรรม	4.57	0.73	มากที่สุด

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
3.2 ความพร้อมของเครื่องอำนวยความสะดวก	4.10	1.12	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.93	มาก
4. เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ			
4.1 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบมีความเหมาะสม	4.60	0.50	มากที่สุด
4.2 แบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	4.80	0.55	มากที่สุด
4.3 เอกสารประกอบการฝึกอบรมและสื่อประกอบ น่าสนใจ	4.67	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.69	0.51	มากที่สุด
5. ระยะเวลาในการฝึกอบรม			
5.1 เวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรมเหมาะสม	4.07	0.94	มาก
5.2 เวลาในการฝึกอบรมทั้ง 3 วันมีความเหมาะสม	4.50	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.90	มาก
6. การนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์			
6.1 สามารถฟังและพูดภาษาเกาหลีเบื้องต้นได้	4.60	0.56	มากที่สุด
6.2 ความรู้ที่ได้รับมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.67	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.63	0.52	มากที่สุด

ประเด็นข้อคิดเห็น	ค่าระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 ภาระงานที่มอบหมายให้ในระหว่างการฝึก อบรมมีความเหมาะสม	4.87	0.35	มากที่สุด
7.2 แบบทดสอบหลังการฝึกอบรมมีความยาก ง่ายเหมาะสม	4.67	0.48	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.77	0.41	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.58	0.62	มากที่สุด

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ธนพร สมผดุง
วัน เดือน ปี เกิด	11 กุมภาพันธ์ 2534
สถานที่เกิด	เชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	186 ถ.วิชยานนท์ ต. ช้างม่อย อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300

